

MIERCURI, 15 IULIE 2009

PREZIDEAZĂ: DL BUZEK

Președinte

1. Deschiderea ședinței

(Ședința a fost deschisă la ora 9.05)

2. Semnarea actelor adoptate în cadrul procedurii de codecizie: consultați procesul-verbal

*
* *

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Domnule Președinte, parlamentul lituanian a votat ieri o lege privind homosexualitatea și propaganda homosexuală și bisexuală. Președintele lituanian a refuzat deja semnarea acestei legi. Aceasta a fost retrimisă parlamentului. Această lege încalcă dispozițiile Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și ale articolului 6 alineatul (1) din Tratatul de la Lisabona.

Domnule Președinte, vă solicit, în numele acestui Parlament, să protestați împotriva acestei legi, în spiritul valorilor europene, deoarece Carta drepturilor fundamentale, astfel cum este reprodusă în Tratatul de la Lisabona, prevede că nu trebuie să existe discriminări pe motivul orientării sexuale, iar această lege discriminează minoritățile sexuale.

În numele acestui Parlament, vă invit să adresați o scrisoare parlamentului lituanian pentru a declara că această lege contravine spiritului european.

(Aplauze)

Președintele. – Vă mulțumesc. Vom prezenta în continuare ordinea lucrărilor.

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Domnule Președinte, îmi puteți spune dacă veți lua sau nu măsuri? V-am rugat să faceți ceva; ar trebui să-mi spuneți dacă veți face sau nu acest lucru. Aceasta este ceea ce v-am rugat.

Președintele. – Voi afla ce prevederi a adoptat parlamentul lituanian și apoi voi lua o hotărâre. Vă voi ține la curent cu privire la această problemă.

3. Ordinea lucrărilor: consultați procesul-verbal

4. Rezultatele Consiliului European (18-19.06.09) - Cele șase luni de activitate a președinției cehe (dezbateri)

Președintele. – Următorul punct pe ordinea de zi îl reprezintă dezbateri comune privind următoarele:

- raportul Consiliului European și declarația Comisiei privind rezultatele Consiliului European (18-19 iunie 2009)

- declarația președinției precedente a Consiliului privind cele șase luni de activitate a președinției cehe.

Doresc să profit de ocazie pentru a saluta prezența prim-ministrului Republicii Cehe, dl Jan Fischer. De asemenea, aș dori să adresez un calduros salut președintelui Comisiei Europene, dl José Manuel Barroso.

Avem în fața noastră declarația președinției precedente a Consiliului privind cele șase luni de activitate a președinției cehe. Aș dori să vă adresez câteva cuvinte înainte de a începe. Am inaugurat ieri cea de-a șaptea legislatură a Parlamentului European. Mi-ați încredințat sarcina, responsabilitatea, marele privilegiu și onoarea de a prezida Parlamentul European pentru următorii doi ani și jumătate. Astăzi, în cea de-a doua zi, doresc

să vă mulțumesc din nou, la modul cel mai călduros, pentru încrederea pe care mi-ați acordat-o. Voi face tot posibilul pentru a vă convinge că această decizie a fost cea corectă.

În prima jumătate a anului 2009, președinția a fost deținută de o altă țară din cadrul grupului care a aderat la Uniunea Europeană în urmă cu doar cinci ani. Avem, deci, șansa de a deveni din ce în ce mai uniți și mai apropiați. Suntem conștienți că această legislatură a fost una dificilă, din cauza crizei și a problemelor energetice. A existat, de asemenea, o criză în Fâșia Gaza. Totodată au avut loc și alegerile pentru Parlamentul European. Cu toate acestea, după cum știți, în perioada alegerilor pentru Parlamentul European, comunicarea între președinție, Parlament și Comisia Europeană este mai redusă. Astăzi dorim să aflăm care este părerea președinției cehe cu privire la ultimele șase luni și la ce concluzii și observații a ajuns în legătură cu ceea ce trebuie făcut în viitorul apropiat.

Prin urmare, îl invit pe prim-ministrul Republicii Cehe să ia cuvântul și să prezinte opinia președinției cu privire la ultimele șase luni și la măsurile care trebuie luate în viitorul apropiat.

Jan Fischer, președintele în exercițiu al Consiliului. – (CS) Doamnelor Președinte, doamnelor și domnilor, este o onoare să vă pot saluta la începutul acestui mandat de cinci ani. Președinția cehă și-a încheiat mandatul, iar un nou Parlament European își începe activitatea. Cu această ocazie doresc să vă felicit pentru alegerea în funcție și pentru că alegătorii din țările dumneavoastră v-au acordat încrederea lor și v-au desemnat pentru a-i reprezenta în acest important organism european. Îl felicit pe dl Jerzy Buzek pentru alegerea ca Președinte al Parlamentului European, precum și pe vicepreședinții aleși ieri și vă doresc tuturor mult succes în activitatea importantă pe care o veți desfășura și în punerea în aplicare a ideilor cu care vă începeți munca în Parlamentul European.

Președinția cehă elaborează un bilanț al celor șase luni pe perioada cărora a prezidat Consiliul European, în fața altui Parlament decât cel existent la momentul în care a preluat această funcție. Desigur, aceasta nu schimbă cu nimic felul în care ne evaluăm propria președinție. Dimpotrivă, consider că este mai degrabă o confirmare a continuității politicii europene. În mod similar, ocupându-se de efectele crizei economice globale și de aspectele legate de energie și de securitatea energetică, noua președinție sudează va continua două dintre principalele activități abordate de noi. Prima jumătate a acestui an va rămâne în istoria Uniunii Europene ca fiind o perioadă de încercări dificile, determinate de o situație complexă pe plan economic și politic. Am prevăzut o parte dintre aceste încercări, în special criza economică, în prezent complet dezlănțuită, precum și necesitatea finalizării reformei instituționale a Uniunii Europene. Alte evenimente, precum conflictul din Fâșia Gaza și criza privind aprovizionarea cu gaze naturale din Rusia, care a izbucnit chiar în primele ore ale mandatului președinției cehe, au fost neașteptate sau complet neprevăzute. Capacitatea noastră de a exercita președinția a fost pusă la încercare, desigur, în urma evenimentelor de pe scena politică internă, când Republica Cehă a investit un nou guvern la patru luni de la preluarea președinției. Spre deosebire de multe alte persoane, nu cred că această criză politică din Republica Cehă a afectat în mod grav Uniunea Europeană, însă sunt de acord cu faptul că această cădere a guvernului a fost un eveniment nefericit. Cu toate acestea, cred cu tărie că în toate aceste șase luni ne-am achitat cu brio de responsabilitățile prezidențiale și că am reușit să ne respectăm prioritățile, și anume activitățile planificate pe agenda UE. De asemenea, consider că am reușit să facem față în permanență problemelor neprevăzute, asumându-ne un angajament total. Acest lucru s-a datorat și faptului că toate echipele de specialiști din Republica Cehă au lucrat cu devotament deplin, loialitate și profesionalism de înaltă clasă. Toate acestea se datorează și faptului că președinția cehă s-a bucurat de susținerea deplină a Comisiei după schimbarea guvernului. Am beneficiat personal de susținerea președintelui Comisiei, José Manuel Barroso, și, dacă mi se permite o observație personală, m-am bucurat de susținerea puternică din partea mai multor reprezentanți ai statelor membre. Acest ajutor a însemnat foarte mult la momentul respectiv, atât pentru guvernul ceh, cât și pentru mine personal.

Aș dori să subliniez că nu mă voi lansa în analize filosofice sau politice. Nu vreau să analizez dimensiunile politice sau importanța conducerii Uniunii de către un stat membru dintr-o anumită categorie – mare sau mic, membru vechi sau nou –, nici să discut argumentele pro și contra existenței unui guvern politic sau birocratic în statul care deține președinția. Îi voi lăsa pe alții să se ocupe de această problemă și voi spune doar că o analiză decentă și obiectivă necesită o anumită distanță și renunțarea la emoții și interese pe termen scurt. De acum înainte voi evita cuvintele mari și exprimările pătimașe. Prefer să mă concentrez pe fapte reale, susținute de statistici dacă este cazul – întrucât statistica este profesia mea de o viață și poate chiar marea mea pasiune – sau să mă axez pe activitățile pe care Tomáš Garrigue Masaryk, primul președinte al Republicii Cehoslovace, le considera mărunte sarcini cotidiene. După cum știți, Republica Cehă și-a exprimat prioritățile prezidențiale sub forma celor „trei E”: economie, politica energetică și rolul Europei în lume. Cred că circumstanțele au demonstrat că aceste domenii erau unele de mare interes, a căror valabilitate nu se reduce doar la prima jumătate a anului 2009. Aceste domenii vor avea nevoie și în viitor de eforturile noastre,

pentru ca Uniunea să se poată dezvolta chiar și în perioade de instabilitate și pentru a-și putea ajuta cetățenii, aceasta fiind principala rațiune a existenței sale. Aceste priorități pun la încercare ideea de integrare și demonstrează în practică loialitatea noastră față de valorile în spiritul cărora s-a născut Uniunea Europeană și care definesc Europa ca un spațiu comun de libertate, securitate și prosperitate. Am ales motoul „o Europă fără bariere”, pentru a reprezenta acest efort în mod simbolic. Criza economică ne-a testat loialitatea față de ideea integrării depline, iar motoul președinției cehe a căpătat un sens mult mai urgent. Rezultatele numeroaselor discuții purtate în ultima jumătate de an și concluziile reuniunilor Consiliului European arată că toate cele douăzeci și șapte de state membre au făcut față cu succes acestui test. Sub conducerea președinției cehe, am făcut front comun împotriva protecționismului și am adoptat o abordare comună și coordonată a efectelor crizei, atât în context european, cât și pe plan internațional.

De asemenea, am reușit să ducem la bun sfârșit o activitate pe care mulți ne considerau incapabili să o realizăm: problema reformei instituționale. Totodată, ambele camere ale parlamentului din Republica Cehă au ratificat Tratatul de la Lisabona. Acest lucru a reprezentat o expresie clară și convingătoare a voinței politice și a deschis posibilitatea unei soluții credibile la problema garanțiilor irlandeze. Consider cu tărie că, în baza garanțiilor convenite la reuniunea Consiliului European din iunie, există șanse mari ca și Irlanda să finalizeze procesul de ratificare a Tratatului, astfel încât acesta să poată intra în vigoare până la finalul anului 2009. Președinția cehă s-a ocupat cu seriozitate și de o activitate legată de alegerea noului Parlament European, respectiv inițierea procesului de desemnare a unei Comisii pentru următoarea legislatură 2009-2014. La reuniunea Consiliului European din iunie s-a ajuns la un consens politic clar asupra candidatului la funcția de președinte al următoarei Comisii, în persoana lui José Manuel Barroso. Competența președinției cehe și a actualei președinții suedeze de a purta discuții cu Parlamentul European creează premisele necesare pentru menținerea continuității instituționale. În concluzie, președinția cehă a reușit să obțină o serie de rezultate concrete sau progrese vizibile în toate cele trei domenii prioritare. În domeniul legislativ, negocierile asupra celor peste 80 de măsuri concrete s-au încheiat cu succes, în principal grație colaborării strânse cu statele membre și instituțiile UE, în special cu Parlamentul European. În domeniul non-legislativ s-au înregistrat o serie de succese remarcabile, precum gestionarea situației politice externe și a crizelor energetice de la începutul anului, respingerea tendințelor protecționiste, măsurile decisive în sprijinul economiei europene, măsurile în direcția diversificării aprovizionării cu energie și a protecției mediului și rezultatele negocierilor cu principalii parteneri din Uniunea Europeană.

În ceea ce privește prioritățile individuale, cea mai importantă activitate din domeniul economic a constat în combaterea efectelor crizei globale și continuarea punerii în aplicare a planului european de redresare economică, acesta fiind unul dintre principalele instrumente de restabilire a prosperității economice. Ne-am îndeplinit sarcinile și în ceea ce privește măsurile adoptate în vederea stabilizării sectorului bancar. Măsurile pe care le-am adoptat sunt eficiente. Prin garanții și recapitalizare, statele membre au acordat băncilor un sprijin potențial care se ridică la peste 30% din PIB-ul Uniunii Europene. Compromisul atins cu privire la pachetul de 5 miliarde de euro pentru proiecte în domeniul energiei și al internetului de bandă largă și măsurile de verificare a eficienței politicii agricole comune a primit un mesaj pozitiv în cadrul reuniunii Consiliului European din primăvară. Acordul asupra contribuției statelor membre UE la împrumutul de 75 de miliarde de euro pentru creșterea resurselor Fondului Monetar Internațional a fost deosebit de important din punctul de vedere al abordării crizei economice globale. Sub președinția cehă, Uniunea Europeană, susținută ferm de Comisie, și-a adus aportul major la pregătirile excelente și desfășurarea cu succes a reuniunii la nivel înalt G20 de la Londra, în urma căreia s-a ajuns la un acord cu privire la sporirea resurselor FMI și s-a stabilit cuantumul resurselor antrenate prin intermediul altor instituții internaționale, în vederea combaterii efectelor recesiunii economice globale. De asemenea, UE s-a bucurat de o poziție puternică la reuniunea la nivel înalt, grație concluziilor comune adoptate la reuniunea Consiliului European din primăvară. Astfel, aceasta și-a confirmat ambiția de a deveni un actor puternic pe scena mondială. După cum am afirmat mai devreme, toate măsurile care vizează combaterea crizei pe perioada președinției cehe trebuie analizate prin prisma respingerii comune și inechivoce a protecționismului.

În domeniul măsurilor legislative, președinția cehă a reușit să ajungă la un consens în cadrul planului de redresare în ceea ce privește posibilitatea de aplicare a unor cote reduse de TVA pentru serviciile prestate la nivel local, cu utilizare intensivă a forței de muncă. Acest acord contribuie în mod semnificativ la păstrarea locurilor de muncă în sectoarele cele mai vulnerabile ale economiei și ar trebui să ajute în special întreprinderile mici și mijlocii. Modificările în reglementarea și supravegherea piețelor financiare reprezintă una dintre măsurile de combatere a crizei financiare și economice actuale. În timpul președinției cehe, s-au realizat progrese majore în ceea ce privește restabilirea încrederii. Am purtat negocieri asupra tuturor propunerilor legislative principale pe care președinția și le-a stabilit drept obiective. Printre cele mai importante propuneri de acest gen se numără Directiva Solvabilitate II privind sectorul de asigurări, regulamentele privind agențiile

de rating și altele. În cadrul dezbaterii incitante privind reglementarea și supravegherea piețelor financiare, s-a ajuns la un acord asupra elementelor de bază ale reformei, care trebuie să asigure stabilitate la nivelul statelor membre și la nivelul instituțiilor financiare individuale și al normelor acestora. Reuniunea Consiliului European din iunie a confirmat direcția abordată de Comisie. Sprijinul acordat planurilor Comisiei trebuie să conducă la elaborarea de propuneri legislative concrete și la aprobarea acestora în toamna acestui an.

Politica energetică, cea de-a doua prioritate a președinției cehe, a fost pusă la mari încercări chiar din primele zile ale mandatului. În același timp, am constatat că nu întotdeauna este recomandabilă abordarea crizelor energetice în mod ad-hoc, pentru că la un interval de aproximativ șase luni izbucnește o nouă criză. Trebuie să adoptăm mai degrabă măsuri sistematice, pentru ca UE să poată fi sigură și optimistă în ceea ce privește aprovizionarea cu energie. Președinția cehă a luat măsuri pentru sporirea securității energetice, axându-se pe activități care vor diversifica sursele de energie și rutele de aprovizionare prin așa-numitul coridor sudic. Susținerea eficienței energetice, inclusă în regulamentele revizuite privind Fondul European de Dezvoltare Regională, contribuie, de asemenea, în mod semnificativ la securitatea energetică. Se vor putea efectua investiții financiare, pentru o eficiență energetică sporită și pentru utilizarea surselor regenerabile de energie în clădirile rezidențiale. Acest lucru constituie un punct de legătură cu președinția suedeză, eficiența energetică fiind una dintre prioritățile sale cheie. Continuitatea necesară pentru activitatea întregii Uniuni este din nou evidentă. În cele din urmă dar nu în ultimul rând, reuniunile Consiliului European din martie și iunie au confirmat pe deplin că nu ar fi înțelept să ne abandonăm obiectivele ambițioase de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră sau de finanțare a măsurilor de combatere și adaptare în statele în curs de dezvoltare. În același timp, am stabilit priorități și obiective clare, care trebuie îndeplinite înaintea conferinței ONU privind schimbările climatice, care va avea loc în luna decembrie la Copenhaga, pentru ca UE să-și păstreze poziția de lider în domeniul schimbărilor climatice.

Cea de-a treia prioritate sau cel de-al treilea „E” al președinției cehe a reprezentat-o poziția UE la nivel mondial, iar evenimentele au demonstrat în mod evident cât de important este ca UE să dezvolte și să urmărească o politică externă comună. În timpul președinției cehe această teorie s-a confirmat pe deplin. UE a reușit să rezolve criza gazelor prin unitatea sa, iar cea de-a doua criză de la începutul anului, criza din Fâșia Gaza, a arătat încă o dată că dacă Uniunea dorește într-adevăr să devină un actor important la nivel global, aceasta trebuie să învețe să se exprime cu o singură voce. Ambele crize au avut loc în timpul unei singure președinții, ceea ce arată că nu contează atât de mult cine conduce de fapt UE, ci mai degrabă unitatea celor douăzeci și șapte de state membre. Președinția cehă a reușit să lanseze proiectul Parteneriatului estic, care reprezintă o continuare a politicii de vecinătate, de această dată înspre est. Principala prioritate externă a președinției cehe a fost continuarea procesului de extindere a UE. Aceasta a implicat, în principal, o perspectivă europeană pentru statele din regiunea Balcanilor occidentali. Din cauza situației din regiune, președinția avea un spațiu de manevră limitat. Cu toate acestea, în pofida suspendării negocierilor de aderare cu Croația, s-au înregistrat progrese în ceea ce privește procesul de liberalizare a vizelor. Am prezentat un scurt sumar factual al priorităților președinției cehe și al modului în care acestea au fost îndeplinite. Desigur, vă pot furniza informații mai detaliate și vă stau la dispoziție pentru întrebările și comentariile dumneavoastră.

José Manuel Barroso, *președinte al Comisiei*. – (FR) Domnule Președinte, domnule prim-ministru, doamnelor și domnilor, prima sesiune plenară a unui Parlament European nou ales constituie un moment politic unic. Astăzi se deschide o legislatură care va influența viețile sutelor de milioane de cetățeni europeni și soarta unui întreg continent.

Doresc să felicit toți deputații europeni care tocmai au fost aleși. Prezența dumneavoastră în acest Parlament este rezultatul celei mai mari manifestări de democrație transnațională care a existat vreodată la nivel mondial. Vă doresc succes în mandatul dumneavoastră.

Provocările cu care se confruntă Europa și cele care o așteaptă în următorii ani sunt enorme. În primul rând, este vorba despre criza economică și financiară, care ne impune continuarea acțiunilor sistematice coordonate pe care le-am întreprins deja. Este vorba și despre costul social al acestei crize, care reprezintă principala noastră prioritate. Apoi, este vorba despre combaterea schimbărilor climatice și despre tranziția către o economie ecologică și durabilă, care arată direcția politică pe care trebuie să o urmăm.

Toate aceste provocări au făcut onoare președinției cehe care tocmai s-a încheiat. Doresc să îl felicit pe dl prim-ministru Fischer și pe predecesorul domniei sale, Mirek Topolánek, pentru rezultatele obținute într-o etapă extrem de dificilă. Le mulțumesc dumnealor și întregii echipe pentru cooperarea excelentă, în pofida dificultăților politice interne.

Doresc, totodată, să evidențiez semnificația politică a președinției cehă. Pentru prima dată, proiectul european de libertate și solidaritate s-a aflat în mâinile unui stat care, în urmă cu doar câțiva ani, era membru al Pactului de la Varșovia. Acesta este un aspect foarte important, care arată progresele înregistrate la nivel european.

Pe parcursul președinției cehă am reușit să obținem o serie de rezultate impresionante în practică: s-au adoptat 54 de texte prin procedura de codecizie. doresc să menționez, în special, acordul asupra unui număr mare de măsuri privind reglementarea piețelor financiare și cele 5 miliarde de euro în contextul planului european de redresare. Știți cu toții foarte bine cât de multe eforturi au depus Comisia și Parlamentul pentru a ajunge la acest rezultat. De asemenea, doresc să menționez revizuirea Fondului de ajustare la globalizare. Salut dezvoltarea pieței interne a energiei și a pieței interne a transporturilor.

Comisia a elaborat propuneri ambițioase în toate aceste domenii, iar acestea au fost susținute de Parlament. Salut sprijinul unanim acordat foii de parcurs propuse de Comisie privind supravegherea piețelor financiare, la ultima reuniune a Consiliului European. Avem acum un consens ambițios, la care nimeni nu ar fi putut spera acum câteva luni, când am desemnat un grup de experți de primă clasă, sub conducerea domnului de Larosière. Acesta ne va oferi posibilitatea de a fi deschizători de drumuri în problema reformei sistemului financiar internațional. În plus, în spiritul acestor evenimente am participat la reuniunea la nivel înalt G20 de la Londra, contribuind la luarea unor decizii foarte importante.

Pe lângă activitatea sa legislativă, președinția cehă s-a confruntat cu provocări de natură politică, unele dintre acestea fiind extrem de sensibile și de serioase. A trebuit să gestionăm criza gazelor dintre Ucraina și Rusia, care a evidențiat încă o dată necesitatea ca Europa să-și consolideze securitatea energetică. În ultimele șase luni am înregistrat mari progrese, de exemplu prin dezvoltarea planului de interconectare baltică.

Alaltăieri am asistat la ceremonia de semnare a proiectului Nabucco între Turcia și patru state membre UE – Austria, Ungaria, Bulgaria și România – în prezența multor țări de la care sperăm să importăm gaze naturale în viitor. Acest proiect este unul cu adevărat european și mă bucur că Comisia a putut contribui la mijlocirea acestuia, întrucât acest rol a fost recunoscut ca fiind esențial pentru toți participanții.

președinte al Comisiei – Domnule Președinte, pe parcursul mandatului președinției cehă s-au înregistrat progrese foarte importante în ceea ce privește Tratatul de la Lisabona. Ultima reuniune a Consiliului European a stabilit garanțiile necesare care asigură pe deplin guvernul irlandez că preocupările exprimate de poporul acestei țări au fost rezolvate în mod satisfăcător și permit convocarea unui al doilea referendum. Să nu uităm că, tot în timpul președinției cehă, senatul ceh a finalizat ratificarea parlamentară, ridicând la 26 numărul statelor membre care au încheiat procesul de aprobare parlamentară.

Președinția cehă a predat acum ștabela președinției suedeze, însă provocările cu care se confruntă Europa nu au dispărut și depășesc cu mult atribuțiile unei singure președinții.

Proiectul european a fost mereu unul pe termen lung. Evoluăm când lucrăm în echipă. În cadrul unei echipe, prezența fiecărui membru este esențială pentru a avea succes: Consiliul, Comisia și Parlamentul joacă fiecare un rol important în îndeplinirea ambițiilor europene comune, în serviciul cetățenilor europeni.

Europa pe care trebuie să o construim în continuare împreună este o Europă puternică, deschisă, o Europă a solidarității. Este o Europă care oferă șanse maxime cetățenilor săi; o Europă care își dezvoltă dimensiunea continentală și care valorifică pe deplin potențialul pieței sale interne, atât de important pentru consumatori și pentru întreprinderile mici și mijlocii; o Europă a cunoștințelor și inovațiilor; o Europă care respectă mediul înconjurător și își asigură securitatea energetică; o Europă care apelează la alți actori globali, în spiritul parteneriatului, pentru a aborda împreună provocările comune.

În acest moment de criză globală avem nevoie mai mult ca oricând de o Europă puternică – iar o Europă puternică înseamnă o Europă unită, gata să își construiască și să își dirijeze propriul destin. Solicit colaborarea Parlamentului, a Consiliului și a Comisiei, pentru a demonstra că așteptările cetățenilor europeni se află în siguranță în mâinile noastre, că dorința de libertate, justiție și solidaritate ale acestora nu vor fi ignorate.

(Aplauze)

Ádám Kósa, în numele Grupului PPE. – (HU) Domnule Președinte, doamnelor și domnilor, sunt foarte emoționat pentru că mă aflu aici în Parlamentul European și sunt prima persoană surdă care vi se adresează în limba maghiară prin intermediul limbajului semnelor. Nu vorbesc doar în numele meu și al comunității surzilor, ci în numele tuturor persoanelor cu deficiențe. Încep să simt că aparțin unei comunități europene în care chiar și minoritățile pot avea succes. Îl voi oferi drept exemplu pe Robert Schuman, originar din regiunea Alsacia-Lorena, care acum 50 de ani a devenit părintele fondator al UE. Spre finalul mandatului

președinției cehe care se încheie, au avut loc o serie de evenimente nefericite pe care aș dori să le aduc în atenția viitoarei președinții suedeze a Uniunii. În urmă cu două săptămâni parlamentul slovac a adoptat un regulament care va limita în mod grav drepturile minorităților din țara respectivă de a se adresa în limba lor maternă. În calitate de utilizator al limbajului semnelor, consider că este obligația mea să militez pentru drepturile cetățenilor europeni de a-și folosi limba maternă și pentru recunoașterea importanței acestui drept. Acesta este motivul pentru care voi lucra aici, în Parlamentul European. Doresc, însă, să transmit un mesaj fiecărui cetățean european. Doresc o Europă în care tuturor să li se garanteze dreptul de a-și trăi viața pe deplin și de a-și valorifica potențialul. Doresc o Europă în care persoanele surde, ca mine, sau orice persoană care suferă de o deficiență să se bucure de șanse egale. Doresc să îi mulțumesc în special lui Joseph Daul, președinte al Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) pentru că mi-a oferit șansa de a mă adresa dumneavoastră în această zi deosebită. Acest lucru arată că Europa prețuiește într-adevăr diversitatea, toleranța și egalitatea de șanse.

Libor Rouček, în numele Grupului S&D. – (CS) Domnule prim-ministru Fischer, dle Barroso, președinte al Comisiei, doamnelor și domnilor, în luna ianuarie am avertizat această onorată adunare că președinția cehă nu va fi una ușoară și că probabil va fi marcată de o situație de instabilitate majoră. Temerile mele se datorau instabilității din cadrul coaliției guvernamentale cehe, dezacordurilor dintre guvern și opoziție și disputelor dintre guvern și președinte. Doresc să menționez pe scurt faptul că discursul ținut de președintele ceh Václav Klaus în fața acestei onorate adunări a confirmat, din păcate, temerile mele privind instabilitatea, dovedind că președinția va fi într-adevăr marcată de instabilitate și nu doar prin căderea guvernului. În pofida acestei situații, unele demersuri s-au încheiat cu succes, altele mai puțin, pe parcursul celor șase luni. Ca aspecte pozitive, aș dori să menționez politica energetică amintită anterior. Cred că Republica Cehă a rezolvat în mod satisfăcător criza gazelor din luna ianuarie a acestui an. Semnarea acordului Nabucco, menționat aici de dl Barroso, a fost de asemenea rezultatul activității întreprinse de președinția cehă. Din păcate, modul de soluționare a crizei economice nu s-a ridicat la așteptările Europei și ale Parlamentului European. Să ne amintim de prim-ministrul ceh Topolánek și de discursul în care acesta l-a trimis la plimbare pe președintele american Obama, împreună cu politica sa economică.

În pofida acestei situații, doresc, în concluzie, să-i mulțumesc domnului prim-ministru Fischer, pentru că a salvat președinția cehă. Reuniunea la nivel înalt din luna iunie a demonstrat acest lucru, întrucât întreaga agendă a acestuia a fost pusă în aplicare cu succes. Doresc, de asemenea, să le mulțumesc sutelor de funcționari cehi, nu doar celor de la Bruxelles, ci tuturor funcționarilor din ministerele cehe. Din punctul meu de vedere, aceștia au lucrat corect și cu profesionalism și nu pot fi trași la răspundere pentru evenimentele de pe scena politică cehă.

Alexander Graf Lambsdorff, în numele Grupului ALDE. – (DE) Domnule Președinte, permiteți-mi, în primul rând, să vă felicit pentru numirea în funcție. Vă doresc numai succese în următorii doi ani și jumătate. Chiar am putut înțelege, fără a folosi căștile, ultima dumneavoastră solicitare, aceea de a ne încadra în timpul acordat.

Domnule prim-ministru, predecesorul dumneavoastră nu a avut un început ușor sau pozitiv. Accentul a fost corect plasat pe energie, economie și relațiile externe, însă, după cum se întâmplă deseori în viață, evenimentele reale nu sunt întotdeauna cele la care ne așteptăm. În conflictul din Fâșia Gaza, președinția cehă s-a grăbit, fără să fi stabilit mai întâi o abordare europeană comună. În cadrul disputei gazelor dintre Rusia și Ucraina, milioane de persoane înghețau înainte ca guvernul dumneavoastră să ia atitudine și să acționeze ca intermediar, cu rezultate foarte bune.

În pofida criticilor, ați înregistrat succese și în alte domenii. Faptul că Uniunea Europeană nu a comis greșeala de a aluneca pe panta protecționismului, cum s-a întâmplat în anii 1930, reprezintă o ultimă realizare importantă a președinției cehe. Acesta era și este în continuare un pericol real. În acest sens, președinția a abordat o direcție clară, susținută în special de comisarul pentru concurență. Multe persoane doresc să utilizeze criza pentru a promova un nou tip de naționalism economic. Această situație ar fi catastrofală. Pentru liberali și democrați, concurența liberă și loială prevăzută în tratate reprezintă calea spre creștere și prosperitate.

Cu toate acestea, când cetățenii noștri vor accepta concurența liberă, ei doresc și trebuie să fie siguri că regulile vor fi aceleași pentru toată lumea. Evenimente precum perturbarea concurenței, prescrierea ipotecilor, favorizarea companiilor de stat nu vor avea ca efect încetarea crizei, ci ne vor conduce pe un drum greșit. În timpul președinției sale, Republica Cehă, în calitate de nou stat membru, a trebuit să atenționeze multe dintre vechile statele membre, situație din păcate necesară, pentru a evita erodarea pieței interne și pentru a asigura respectarea normelor.

Guvernul ceh s-a dovedit neajutorat în fața hărțuirii constante exercitate de președintele Klaus și a votului de neîncredere. Căderea sa în mijlocul mandatului prezidențial a fost una fără precedent. Întreaga Europă a primit vestea uluită. Clasa politică din Cehia a făcut un deserviciu atât propriei țări, cât și întregii Europe.

Domnule prim-ministru, ați demonstrat că în politică, la fel ca și în fotbal, un meci se poate termina la scor egal dacă nu se efectuează înlocuiri până în perioada de prelungiri. La reuniunea Consiliului European din iunie s-au luat măsuri pentru revizuirea sistemelor de supraveghere a pieței financiare. Acum Comisia are obligația de a duce mai departe această inițiativă, cu hotărâre. Ați negociat garanțiile pentru Irlanda, astfel încât referendumul din 2 octombrie să se încheie cu succes. Statele membre au convenit, în mod oficial, asupra unui candidat pentru funcția de președinte al Comisiei și, astfel, au îndeplinit o importantă cerință a grupului nostru.

Domnule prim-ministru, personal ați avut o activitate de succes și v-ați bucurat de mult respect. Cu toate acestea, probabil că prima președinție cehă nu va apărea în cărțile de istorie, așa cum sperasem cu toții. Nu vom uita însă motoul dumneavoastră: „o Europă fără frontiere”.

Rebecca Harms, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Domnule Președinte, domnule prim-ministru, domnule președinte al Comisiei, nu este ușor să evaluăm progresele care ar fi trebuit înregistrate în timpul președinției cehe. Am încercat din greu să efectuez această evaluare în numele grupului meu. Ne-ar fi plăcut să vedem că președinția cehă face față provocărilor, însă acest lucru nu s-a întâmplat.

În ceea ce privește criza financiară, când ne vom reuni aici în luna septembrie, după vacanța de vară, se va împlini un an de când discutăm despre necesitatea unei noi reglementări a piețelor financiare, însă nu vom fi făcut progrese în această privință. S-au făcut multe declarații al căror scop era acela de a consolida încrederea cetățenilor, însă nu se fac prea multe lucruri reale.

În ceea ce privește criza economică, consider că este aproape jenant să menționăm atât de frecvent planul european de redresare. Acesta este un simplu program care ne permite să vorbim despre planificarea redresării la nivel european, însă care nu are nicio bază reală. Este vorba despre o sumă de doar 5 miliarde de euro și, chiar și așa, există dispute meschine în legătură cu modul de utilizare a acestor fonduri. Nu cred că acesta este un lucru de care ar trebui să fim mândri. Nu am acordat nicio importanță reală unui program la care am lucrat din greu, respectiv un program coerent pentru eficiență energetică la nivel european, care ar proteja milioane de locuri de muncă.

Voi discuta acum despre criza climatică și cred că nu mai este nevoie să le cer politicianilor ecologiști să evalueze politica în acest domeniu. După ultima conferință de la Bonn, Ivo de Boer, principala autoritate a ONU în domeniul schimbărilor climatice, și Ban Ki-moon ne-au convins că toate statele lumii care au susținut că vor juca un rol primordial în această politică globală de combatere a crizei climatice nu au luat măsurile care erau cu adevărat necesare. Dacă abordăm politica energetică europeană ca măsură a ceea ce dorim cu adevărat să facem, ca europeni, nu cred că putem considera într-adevăr că strategia competitivă constantă folosită în mod atât de clar în proiectele North Stream și Nabucco reprezintă punctul de plecare pentru o politică energetică europeană comună, orientată către viitor.

De ce? Care sunt motivele? Domnule Fischer, nu cred că dumneavoastră sunteți cel care trebuie criticat. Țara pe care președintele grupului meu, dl Cohn-Bendit, a vizitat-o purtând în rucsac drapelul european, pentru a-l înmâna președintelui, era în realitate o țară slabă. Domnule Barroso, din păcate, se vorbește frecvent despre puterea dumneavoastră, însă unde s-a aflat această putere în perioadele de slăbiciune ale președinției Consiliului? Nu am văzut nicio manifestare în acest sens.

(Aplauze)

Jan Zahradil, în numele Grupului ECR. – (CS) Domnule prim-ministru, domnule președinte al Comisiei, pentru mine este o mare onoare să pot lua cuvântul astăzi, ca prim purtător de cuvânt din partea numeroaselor noi grupări ale conservatorilor și reformiștilor europeni și ca deputat ceh, vorbind despre președinția cehă. Voi vorbi, însă, în calitate de deputat european, nu doar dintr-o perspectivă națională limitată. În același timp, voi vorbi ca reprezentant al grupului meu și, prin urmare, voi lua în considerare prioritățile politice ale acestuia. Am avut șansa de a lua cuvântul în cadrul sesiunii plenare din luna ianuarie, când prim-ministrul ceh Topolánek a prezentat aici prioritățile președinției cehe și iau din nou cuvântul astăzi, când prim-ministrul ceh Fischer prezintă raportul privind realizările Republicii Cehe. Nu menționez aceste lucruri din întâmplare. Doresc să atrag atenția asupra faptului că guvernul ceh a reușit să mențină continuitatea politică și organizatorică a președinției, în pofida căderii guvernului, eveniment determinat exclusiv de factori politici interni. Doresc să aplaud tonul discursului domnului prim-ministru, pentru că a avut același ton ca și

președinția cehă: la obiect și orientat către rezultate. Din punctul meu de vedere, unele critici s-au bazat pe sentimentele subiective ale anumitor reprezentanți europeni sau pe cifre din mass-media, au părut desprinse din campanii politice private adresate publicului național și nu au contribuit cu nimic la mult-dorita coeziune europeană.

Voi discuta acum cele trei priorități ale președinției cehă. În ceea ce privește economia, doresc să subliniez din nou faptul că Republica Cehă a reușit să elimine un val fatal de măsuri naționale protecționiste, care ar fi subminat grav valorile fundamentale ale integrării europene și mai ales principiile pieței unice. În ceea ce privește politica energetică, problema asigurării și menținerii aprovizionării în sectorul energetic s-a dovedit a fi un subiect bine ales. În primele zile ale președinției cehă s-a combătut cu succes o criză iminentă a aprovizionării cu gaze. Nu trebuie să uităm că un progres real în această privință necesită măsuri strategice pe termen lung, inclusiv diversificarea aprovizionării și liberalizarea pieței interne a energiei. Din perspectiva simbolică a celui alt obiectiv al relațiilor externe ale UE, doresc să atrag atenția asupra reuniunilor la nivel înalt cu actori globali majori, cu alte cuvinte asupra reuniunii la nivel înalt UE-SUA, care a reafirmat importanța fundamentală a relațiilor transatlantice, precum și asupra reuniunii la nivel înalt UE-Rusia și a reuniunii la nivel înalt UE-China. Doresc, de asemenea, să subliniez importanța inițiativei Parteneriatului estic și a punerii în aplicare a acesteia. În concluzie, consider că președinția cehă a dovedit, în ansamblu, că așa-zisele noi state membre, de mărime mijlocie, pot îndeplini acest rol în mod onorabil și la standarde ridicate.

PREZIDEAZĂ: DNA KRATSA-TSAGARPOULOU

Vicepreședintă

Miloslav Ransdorf, în numele Grupului GUE/NGL. – (CS) Aș dori să afirm că președinția cehă a fost salvată de guvernul domnului Fischer și de dl Fischer însuși. Doresc să subliniez faptul că președinția a coincis cu cea de-a douăzecea aniversare a schimbărilor politice caracterizate în presă drept o eliberare, însă și cu douăzeci de ani de promisiuni neîndeplinite, pentru că nivelul competențelor în administrația publică a scăzut drastic în Republica Cehă. Doresc să spun că, din acest punct de vedere, guvernul domnului Fischer a fost o surpriză plăcută. Dumnealui este un prim-ministru și un om care refuză să mintă. Numele său mi-a atras atenția pentru prima oară atunci când a luat atitudine împotriva falsificării datelor statistice în Republica Cehă. Este un om care evită frazele pompoase pe care le-am auzit aici pe parcursul mai multor președinții, un om care acționează cu hotărâre. Din punctul meu de vedere, este foarte bine că un asemenea om a ajuns în final la conducerea președinției cehă. Astăzi sărbătorim 500 de ani de la nașterea lui Calvin, la 10 iulie 1509, în Franța și, cu această ocazie, doresc să spun că singurul lucru care ne va salva cu adevărat în această situație dificilă, cu două crize... (*Președinta l-a întrerupt pe vorbitor*)

Nigel Farage, în numele Grupului EFD. – Doamnă președintă, președinția cehă a urmat un model deprimant de familiar: continuitatea, monotonia, obsesia permanentă a schimbărilor climatice și ambiția constantă de a avea legislație nouă. Ați spus că în această legislatură prezidențială s-a acționat în 18 noi domenii și se pare că vă mândriți cu acest lucru. Consider că este momentul să facem câțiva pași înapoi și să spunem că Uniunea Europeană reprezintă un model suprareglementat, care nu ne este foarte util într-o perioadă de recesiune.

Și, totuși, se menține situația actuală. Ați susținut ideea de a-l impune pe dl Barroso fără desfășurarea unui concurs corespunzător, însă cel mai mult mă interesează Tratatul de la Lisabona. Ați ratificat Tratatul prin propriile parlamente naționale, fără a oferi publicului șansa de a-și exprima opinia printr-un referendum. Mă interesează foarte mult problema Irlandei. Ați spus că doriți să existe o politică credibilă pentru Irlanda la cel de-al doilea referendum, motiv pentru care ați furnizat aceste garanții: garanții privind dreptul la viață, la impozitare, la securitate și apărare.

Acest document nu are, însă, putere de lege. Nu valorează nici măcar cât hârtia pe care a fost scris. Sunteți autorul unei încercări dezonorante de a păcăli poporul irlandez să voteze în favoarea acestui Tratat de la Lisabona la referendumul care urmează să aibă loc. Desigur, dl Barroso v-a susținut în această privință, Dumnealui nu respectă niciodată rezultatele referendumurilor democratice, indiferent dacă acestea au loc în Franța, Olanda sau Irlanda. Spune că trebuie să le ignorăm și să mergem mai departe. Este vorba doar despre putere. Este vorba doar despre persoana dumnealui și despre consolidarea puterii instituțiilor UE în detrimentul statelor membre. Sper că la 2 octombrie, la cel de-al doilea referendum, poporul irlandez vă va spune tuturor unde puteți să vă duceți. Este posibil ca acest lucru să se întâmple cu adevărat.

(Reacții diferite)

Nu doresc, totuși, să fiu răuvoitor, pentru că, în timpul președinției cehă, a existat un moment minunat, strălucitor, înălțător, un moment în care toți cei care credem cu adevărat în statele naționale, în democrație,

în statul de drept am putut veni în această sală și ne-am putut simți, pentru prima dată din punctul meu de vedere, mândri că facem parte din acest Parlament European. Desigur, mă refer la vizita lui Václav Klaus. Acel discurs a fost unul deosebit: s-a prezentat în fața acestui Parlament, a spus câteva adevăruri din țară și a arătat că parlamentarii și liderii europeni nu ascultă popoarele Europei – moment în care 200 dintre dumneavoastră s-au ridicat și au părăsit sala. Deci, cel puțin pentru Václav Klaus, vă mulțumim foarte mult pentru ultimele șase luni.

(Aplauze)

José Manuel Barroso, *președintele Comisiei*. – Doamnă președintă, doresc doar să adresez o întrebare. Nu critic pe nimeni, însă avem voie să afișăm drapele în Parlament?

(Murmur. Dl Farage a ridicat drapelul Uniunii.)

Pentru că, dacă este voie, doresc să ridic drapelul european, dacă mi se permite.

(Dl Barroso a așezat un drapel european pe birou. Aplauze.)

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Doamnă președintă, din punctul de vedere al integrării europene, este, desigur, un lucru bun faptul că una dintre noile țări membre, în acest caz Republica Cehă, a deținut președinția Consiliului. Mai puțin binevenit este, însă, haosul în care ne aflăm, haos pentru care această președinție este parțial responsabilă.

Desigur, nu ne putem aștepta la perfecțiune din partea unui nou stat membru, cu o experiență europeană precară, însă ne putem aștepta cel puțin la un nivel minim de sensibilitate. Scandalul provocat cu ocazia expoziției „Entropa”, de la începutul președinției, nu poate fi pusă pe seama guvernului de la Praga, însă președinția Consiliului poate fi trasă la răspundere pentru reacția sa insuficient de puternică și pentru faptul că operele de artă au rămas expuse.

Cu toate acestea, președinția cehă și-a demonstrat competențele politice, în special în abordarea dificultăților și în gestionarea crizelor. În această privință s-au înregistrat deficiențe considerabile: s-ar fi putut depăși, într-un fel sau altul, criza energetică de 20 de zile care a afectat Europa în perioada conflictului pe tema gazelor dintre Rusia și Ucraina; din punctul meu de vedere, modul de gestionare a crizei din Orientul Mijlociu a fost mai mult decât stângace. Iar dacă prezența scutului antirachetă al Statelor Unite în Republica Cehă nu a fost suficient de nocivă, dependența față de Statele Unite s-a reflectat și la nivel prezidențial, de exemplu prin modul în care ofensiva israeliană din Fâșia Gaza a fost considerată, pe nedrept, o acțiune defensivă.

Chiar și Tratatul de la Lisabona a fost criticat cu jumătate de gură și amânat de conducerea de la Praga. Prin urmare, am ratat o importantă șansă de a restabili un nivel mai ridicat al democrației în Uniunea Europeană.

De asemenea, este extrem de regretabil faptul că, în final, nu s-a putut ajunge la un acord între Slovenia și Croația în legătură cu frontierele maritime. La urma urmei, Croația nu este mai puțin pregătită pentru aderarea la UE decât erau cele zece noi state membre la momentul aderării lor. Dimpotrivă, poate că este chiar mai bine pregătită. Și mai regretabil, din punctul meu de vedere, este faptul că Suedia nu dorește să continue încercările de conciliere. Croația nu merită acest lucru.

Per ansamblu, concluziile noastre privind succesul președinției cehice sunt oarecum variate.

Jan Fischer, *președintele în exercițiu al Consiliului*. – (CS) Doamnelor și domnilor, doresc să răspund foarte pe scurt în numele Consiliului și al fostei președinții cehice. În primul rând – cu o notă aparte – confruntarea cu atmosfera unui parlament, indiferent că este vorba de parlamentul ceh sau de Parlamentul European, este întotdeauna o lecție importantă pentru un om care este în primul rând un specialist și care are puternice înclinații academice. Este o lecție care arată cât de eterogene pot fi uneori ideile privind viteza și intensitatea integrării europene sau caracterul Uniunii Europene. Toate acestea reflectă pur și simplu un spectru foarte larg de opinii și, din punctul meu de vedere, indică o adevărată democrație. Prin urmare, aș dori să vă mulțumesc pentru opiniile exprimate, precum și, în final, de asemenea, pentru sugestiile critice prezentate.

În ceea ce privește discursul domnului Kósa, nu doresc să îl analizez în detaliu, însă cred că reflectă importanța motoului nostru, „o Europă fără bariere”, și sper că UE se va ridica și în continuare la înălțimea acestui moto. Cred cu tărie că măsurile care au drept scop reducerea efectelor serioasei crize economice și financiare au fost corecte și de bun simț la momentul adoptării lor. S-au exprimat critici aici în legătură cu reglementarea pieței financiare. Am adoptat măsuri fundamentale în acest domeniu, măsuri convenite după o dezbatere foarte serioasă, incitantă și controversată, în cadrul căreia am efectuat în permanență modificări, până la

reuniunea Consiliului European din iunie, și am ajuns la un rezultat care probabil nu a mulțumit pe toată lumea, pentru că unii sunt de părere că ne aflăm într-o situație de suprareglementare. Cu toate acestea, suntem pregătiți să primim în această toamnă proiectele legislative ale Comisiei privind reglementarea pieței financiare și supravegherea bancară, în format european. Repet, este foarte important că nu au existat manifestări de protecționism și, de asemenea, este important că am reușit să ajungem la un consens cu privire la aplicarea principiilor solidarității, în special față de anumite state a căror economie trece printr-o situație foarte dificilă.

Mă voi întâlni cu președintele Klaus în această seară și îi voi transmite aprecierile onorabilului membru. Pe de altă parte, ratificarea Tratatului de la Lisabona în Republica Cehă s-a desfășurat în deplină conformitate cu constituția cehă. Tratatul a fost ratificat de ambele camere ale parlamentului și așteptăm semnarea acestuia de către președintele Republicii. Sper că aceasta va fi definitivă, decisivă și corectă. Faptul că în Republica Cehă nu a avut loc niciun referendum pentru ratificarea Tratatului este o problemă internă a acestui stat, iar situația este perfect compatibilă și conformă cu constituția cehă. Aici se încheie incursiunea mea în problemele interne.

Doresc să le mulțumesc numeroșilor vorbitori care au apreciat nivelul de continuitate atins de președinția cehă. Personal, consider că aceasta a fost o mare provocare pentru mine și pentru cabinetul meu. A reprezentat un test pentru noul cabinet, pentru toți miniștrii și pentru echipele de specialiști, iar toată lumea a trecut cu brio acest test – după cum am menționat și în discursul meu și după cum au apreciat și anumiți onorabili membri. Am considerat că aceste două luni de președinție, o treime din mandat, au reprezentat o sarcină personală și sunt încântat de faptul că președinția cehă și-a îndeplinit obligațiile în mod onorabil.

Zuzana Roithová (PPE). - (CS) Domnule președinte al Comisiei, domnule președinte în exercițiu al Consiliului, doamnelor și domnilor, sunt mândră de faptul că președinția cehă va rămâne în istoria UE ca un model de administrație conciliantă, profesionistă, imparțială și bine pregătită. În pofida criticilor fără discernământ emise de mass-media europeană și de opoziția cehă, această președinție a reușit să finalizeze cu succes acordurile cu privire la numeroase standarde legislative. S-a reușit acest lucru în perioada de pauză, înainte de încheierea alegerilor. Mă refer, printre altele, la acordurile privind roamingul, pachetul energetic și măsurile de combatere a crizei. Cehii au fost cei care au reușit să introducă o cotă mai mică de TVA pentru serviciile cu utilizare intensivă a forței de muncă, aceasta fiind o măsură de combatere a crizei și de accelerare a creșterii economice. De asemenea, cehii nu numai că au reușit reluarea aprovizionării cu petrol și gaze din Rusia către Europa, ci au ajuns și la un acord privind gazoductul sudic Nabucco și l-au pregătit în vederea semnării, împreună cu președintele Comisiei.

Din păcate, Republica Cehă va rămâne în istoria UE și ca un exemplu de instabilitate politică, pentru că social-democratul Paroubek și-a plasat propriile ambiții mai presus de interesele UE și, împreună cu câțiva dezertori, a regizat căderea guvernului ceh la jumătatea unui mandat prezidențial de succes. doresc să le mulțumesc echipelor domnilor prim-miniștri Topolánek și Fischer, precum și misiunii cehe din Bruxelles, pentru eforturile depuse în interesul UE și al Republicii Cehe. Aceste echipe au arătat că interesele celor două nu se exclud reciproc, nici măcar în momente de criză. În plus, l-au convins pe președintele francez, printre alții, că protecționismul este un cuvânt nedemn. doresc să vă felicit și să felicit toți colegii pentru acest lucru.

Aș dori să solicit acum președinției suedeze să înceapă imediat discuțiile privind suspendarea vizelor canadiene pentru cetățenii cehi. Cred că și aceste discuții vor repurta succes. La urma urmei, solidaritatea este punctul forte al Uniunii Europene.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Doamnă președintă, dl prim-ministru Fischer a declarat că președinția cehă a fost una de succes. Domnule Fischer, îmi pare rău să vă spun că nu sunt de acord. Prim-ministrul este cel mai puțin responsabil pentru această situație, însă președinția cehă nu a fost deloc una consensuală. În primul rând doresc să menționez controversa privind operele de artă, care a fost favorabilă artiștilor, însă nu și președinției. Apoi s-a instaurat instabilitatea politică internă, care a deteriorat imaginea Uniunii Europene sau, cu alte cuvinte, a noastră, a tuturor. Domnule Fischer, este adevărat că Republica Cehă a reușit să ratifice Tratatul de la Lisabona, însă acesta încă nu este semnat de președintele Václav Klaus și știm cu toții că nu este deloc util faptul că aveți un președinte eurosceptic în timp ce dețineți președinția Uniunii Europene. Președintele ceh a trimis diverse semnale de euroscepticism, în principal prin refuzul de a utiliza steagul UE. Cu toate acestea, este mai important refuzul de a semna Tratatul de la Lisabona. Acest lucru reprezintă o lipsă de respect față de noi toți și față de populația Europei.

Cu toate acestea, președinția cehă a greșit, în special, în legătură cu directiva privind concediul de maternitate. Știu despre ce vorbesc, pentru că am fost raportoare pentru acest raport. Implicarea președinției în această problemă a fost una extrem de negativă și a beneficiat de contribuția doamnei Lulling, care a boicotat votul

asupra raportului meu. Președinția cehă s-a declarat împotriva prelungirii concediului de maternitate la 20 de săptămâni și împotriva includerii concediului de paternitate, care este esențial pentru a asigura partajarea responsabilităților familiale între bărbați și femei și, deci, pentru a promova egalitatea de gen.

Domnule prim-ministru, este nevoie de bărbați acasă la fel cum este nevoie de femei pe piața muncii. Bărbații au dreptul de a-și vedea copiii crescând, la fel cum și femeile au dreptul la o carieră de succes. Domnule prim-ministru, vă rog să nu subestimați drepturile sau competențele femeilor.

Bairbre de Brún (GUE/NGL). – (GA) Doamnă președintă, foarte multe persoane au votat anul trecut împotriva Tratatului de la Lisabona, pentru că se credea că putem avea o Europă mai bună: o Europă democratică și responsabilă; o Europă care să promoveze drepturile lucrătorilor, care să apere serviciile publice și să joace un rol pozitiv la nivel mondial.

Suntem informați că Consiliul European a convenit asupra unui pachet de garanții cu forță juridică, pentru a răspunde preocupărilor poporului irlandez, însă ceea ce s-a publicat nu este altceva decât o clarificare a Tratatului de la Lisabona. Nu schimbă în niciun fel substanța sau conținutul acestuia.

Atunci când vom vota în octombrie, vom vota exact același Tratat respins anul trecut, fără niciun amendament, fără nicio adăugire, fără nicio eliminare. Exact același Tratat de la Lisabona pe care l-au respins 53% dintre alegători.-

Avem nevoie de un nou Tratat pentru o nouă eră.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, îi sunt recunoscător președinției cehe pentru eforturile depuse, care pot fi clar interpretate drept o parabolă a situației în care se află în prezent instituțiile noastre.

Recunoaștem cu toții că Uniunea Europeană este singura platformă posibilă cu ajutorul căreia se pot rezolva unele dintre principalele provocări cu care ne confruntăm. Nimeni nu poate crede, de exemplu, că Malta sau Italia cu cei 5 000 de km de coastă ai săi, pot rezolva în mod individual problemele imigrației, așa cum nici multe alte țări nu pot rezolva problemele legate de aprovizionarea cu energie.

Chiar problemele președinției cehe – și anume confruntarea cu dificultăți interne majore, dar și cu o interpretare diferită a Europei – sunt cele care ne fac să înțelegem mai bine ce anume ni se cere să facem. Nu am adus niciun steag cu mine în această dimineață, însă sunt sigur de un lucru: nu am încredere în naționalismul obtuz și nici în monștrii birocratici care ne pot distruge experiența politică și ne pot face să uităm ce anume ni se cere să realizăm.

Adevărul este că plătim un preț pentru nehotărârea noastră. Plătim un preț tragic pentru că nu am avut curajul să luăm anumite decizii care, astăzi, sunt importante, iar acest lucru se reflectă poate și în faptul că acum nu avem forța necesară pentru a aborda circumstanțele cele mai urgente, caracteristice începutului unei noi legislaturi foarte problematice.

Cu toate acestea, consider că avem o mare șansă. Unii s-au descurcat mai bine decât alții la aceste alegeri, dar știm cu toții foarte bine că nu vom putea face față provocărilor dacă nu cooperăm. Prin urmare, consider că trebuie să ne asumăm responsabilitățile și să le dăm acestor instituții puterea de a se apropia din nou de cetățenii noștri, pentru că un lucru este sigur: în primul rând chiar faptul că plătim este principala problemă, deoarece aceasta duce la înstrăinarea cetățenilor, care se îndepărtează de idealurile noastre.

Jiří Havel (S&D). - (CS) Domnule prim-ministru, doamnă președintă, domnule președinte al Comisiei, doamnelor și domnilor, ne-am adunat aici pentru a evalua președinția anterioară. Această președinție a avut două înfățișări. Să nu îl uităm pe niciunul, chiar dacă există, poate, unele lucruri pe care am dori să le uităm. Mulți dintre cei prezenți aici se plâng că președinția cehă nu a combătut destul de activ criza financiară. Alții aduc în discuție discursul parlamentar controversat al președintelui Klaus. Alții se plâng de modul lipsit de tact în care programul anti-criză al lui Barack Obama a fost comparat cu un drum către iad. Cu toate acestea, președinția cehă a înregistrat și o serie de progrese importante. Să ne amintim, de exemplu, de pachetul privind mediul înconjurător și de progresele în legătură cu adoptarea Tratatului de la Lisabona. Președinția cehă a avut două înfățișări și, în mod simbolic, doi premieri. Astăzi, cel mai de succes dintre aceștia se află în fața dumneavoastră. Domnule prim-ministru, doresc să vă mulțumesc dumneavoastră și guvernului dumneavoastră pentru eforturile depuse și doresc să le mulțumesc funcționarilor din instituțiile europene și cehe pentru munca lor. Doamnelor și domnilor, vă rog să-l aplaudați pe prim-ministrul Republicii Cehe.

Joe Higgins (GUE/NGL). - Doamnă președintă, acest Parlament este dominat de o coaliție cinică între principalul partid al capitalismului european, PPE, și social-democrații care se declară a fi de stânga, însă, de fapt, pun în aplicare același principiu neoliberal de a obliga populația care muncește să plătească pentru actuala criză a capitalismului internațional.

Acum, această coaliție vrea să impună poporului irlandez și populației europene Tratatul de la Lisabona, pentru că acest document, care atacă drepturile lucrătorilor, reprezintă agenda neoliberală și promovează dezvoltarea militarizării și a industriei de armament. Așa-zisele garanții acordate poporului irlandez nu schimbă nimic, nu înseamnă nimic și sunt irelevante.

În calitate de socialist irlandez, lansez o provocare acestei coaliții. Îi provoc pe dl Președinte Buzek, pe dl Barroso, pe dl Schulz și pe dl Verhofstadt: veniți în Irlanda în luna septembrie și explicați-le grupurilor de lucrători de ce ar trebui susținut proiectul de la Lisabona, care este complet ostil intereselor lor.

– (GA) Fiți pregătiți pentru o campanie puternică împotriva Tratatului de la Lisabona în Irlanda. Vom vorbi în numele a milioane de europeni care nu au avut șansa de a vota împotriva Tratatului de la Lisabona, un tratat care nu este în beneficiul majorității populației din Europa, ci în beneficiul birocratilor, al marilor corporații și al industriilor militare.

PREZIDEAZĂ: DL BUZEK

Președinte

Manfred Weber (PPE). – (DE) Domnule Președinte, domnule prim-ministru, domnule președinte al Comisiei, doamnelor și domnilor, în timpul acestei dezbateri multe persoane și-au exprimat recunoștința față de președinția cehă, pentru că aceasta a reușit totuși să finalizeze câteva proiecte, din punct de vedere administrativ, până la încheierea mandatului său.

Mă întreb foarte serios: așteptările noastre au devenit chiar atât de modeste? Activitatea noastră este una politică. Ne confruntăm în aceste momente cu cea mai gravă criză economică din ultimele decenii și cu provocări în materie de mediu și ne așteptăm la o președinție care să dea dovadă de viziune și de un autentic spirit de conducere. Acestea sunt așteptările noastre. Am văzut că activitățile încă nefinalizate la finalul acestui mandat au trecut totuși prin faza administrativă. M-aș fi așteptat la mai multe.

Domnule prim-ministru, dacă vă întâlniți cu președintele Klaus în această seară, vă rog să-i spuneți că în aceste șase luni a avut șansa să demonstreze Europei identitatea și suveranitatea națională a Republicii Ceha, printr-o conducere puternică. Desigur, dumnealui a promovat importanța suveranității naționale în acest Parlament. Din păcate, a ratat șansa.

Mairead McGuinness (PPE). - Domnule Președinte, am doar un minut la dispoziție, astfel încât voi renunța la glume. Doresc să vă apăr onoarea în fața unuia dintre colegii mei irlandezi, Joe Higgins. Aș dori să-i reamintesc domnului Higgins că dumneavoastră, prin activitatea desfășurată în cadrul mișcării „Solidaritatea”, ați apărut lucrătorii și drepturile acestora și cred că faptele istorice trebuie să se reflecte în acest Parlament. Controversele nu fac rău nimănui, însă este extraordinar faptul că în această dimineață pe de o parte Nigel Farage, reprezentând extrema dreaptă, și pe de altă parte Sinn Féin și Joe Higgins, reprezentând extrema stângă, au luat cuvântul împotriva Tratatului de la Lisabona.

Cred că acesta este un motiv suficient de bun pentru ca noi ceilalți să votăm favorabil Tratatul de la Lisabona și pentru ca alegătorii irlandezi, care se vor hotărî la 2 octombrie, să îi asculte pe cei care le solicită să voteze împotriva, să îi asculte cu mare atenție, pentru a putea judeca pentru ce anume militează aceștia, iar apoi să-și asculte vocea rațiunii, să reflecteze asupra relației reciproc avantajoase dintre Irlanda și Uniunea Europeană și să vadă că Irlanda va da dovadă de spirit european susținând acest tratat.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Domnule Președinte, domnule Fischer, domnule Barroso, președinția cehă arată, încă o dată, cât de urgent este ca Uniunea Europeană să aibă o președinție stabilă. În plus, acest lucru este prevăzut și în Tratatul de la Lisabona.

Domnule Fischer, din punctul meu de vedere sunteți destul de tăcut și doresc să știu ce părere aveți despre programul semnat de guvernul dumneavoastră în iunie 2008, împreună cu Franța și Suedia, în cadrul reuniunii troicii europene. De asemenea, cu toții dorim să aflăm care este programul de lucru al Suediei în acest domeniu și mai ales în ceea ce privește următoarele trei aspecte: programul Doha, Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului și Uniunea pentru Mediterana.

Domnule Fischer, care este părerea dumneavoastră despre acest instrument și cum apreciați troica, care reprezintă deja primul semn al unei președinții stabile pentru Uniunea Europeană?

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Domnule Președinte, doamnelor și domnilor, schimbul scurt și tăios de replici care a avut loc între dl Farage, liderul Grupului EFD, și președintele Barroso a fost extrem de edificator din perspectiva viitorului Europei. Este foarte clar că punctul final al direcției trasate de Tratatul de la Lisabona este abolirea statelor naționale, ceea ce explică și faptul că pe președintele Barroso l-a deranjat să vadă un steag național în acest Parlament. Desigur, cu toții avem același obiectiv european. Dorim, totuși, să subliniem faptul că, în loc să proclamăm sloganul promovat aici, „Unitate în diversitate”, vrem să luptăm pentru cooperare în diversitate, ceea ce înseamnă că ne declarăm în favoarea menținerii statelor naționale. Acesta este contextul în care dorim să lucrăm pentru o Europă unică.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Domnule Președinte, doresc să evidențiez încă o dată faptul că, într-o situație pentru care nu au fost responsabili nici prim-ministrul Topolánek, nici prim-ministrul Fischer, președinția Consiliului a raportat mai multe succese decât pare și, de asemenea, doresc să-i mulțumesc lui Saša Vondra pentru pregătirea pentru această președinție.

Aș dori să fac încă o observație, ca răspuns la discursul domnului Higgins. Tratatul de la Lisabona conține o clauză socială orizontală. Acesta ne acordă mai multe drepturi sociale, precum și Carta drepturilor fundamentale. Dacă nu aprobăm acest tratat, europenii vor avea mai puține drepturi sociale. Cred că acest lucru trebuie să fie clar, pentru ca poporul irlandez să nu mai fie mințit. Trebuie să spunem adevărul. Fără Tratatul de la Lisabona, rămânem cu Tratatul de la Nisa și cu mai puține drepturi sociale în Europa. Să oprim, deci, această abominabilă campanie și să spunem adevărul poporului irlandez.

(Aplauze)

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Domnule Președinte, doresc să subliniez faptul că președinția Cehă nu numai că a realizat mai multe lucruri decât se recunoaște, ci a fost și foarte variată. Demnitarii și miniștrii săi remarcabili, precum Karel Schwarzenberg, Saša Vondra, Ondřej Liška și alții, împreună cu prim-ministrul Fischer, au desfășurat o activitate excelentă. Doresc să le mulțumesc pentru acest lucru. Acest stat are o singură problemă și anume președintele Klaus, care a făcut mult rău țării sale, subminând, în mod conștient și deliberat, această președinție de succes. Doresc să-i mulțumesc prim-ministrului Fischer pentru maniera în care a respins această situație, prezentându-se personal la reuniunea la nivel înalt de la Bruxelles și încheind cu succes această președinție a Consiliului.

Jan Fischer, președintele în exercițiu al Consiliului. – (CS) Domnule Președinte, doamnelor și domnilor, de această dată răspunsul meu va fi foarte scurt. Doresc să vă mulțumesc pentru contribuția la discuție. Ați demonstrat încă o dată diversitatea de opinii și varietatea de idei la nivel european; cât de dificilă și cât de necesară este găsirea unui numitor comun și a unei voci comune. Cu toate acestea, cred că această diversitate este revigorantă pentru continentul nostru și pentru procesul de integrare și cred că ea trebuie să existe. Desigur, vă veți păstra pozițiile, punctele de vedere analitice și aprecierile și, probabil, nu are sens să încerc să vă conving că situația stă altfel, pentru că aceasta nu este o dezbatere academică. Un lucru trebuie spus – atât guvernul meu, cât și guvernul anterior au făcut tot posibilul pentru a îndeplini cu perseverență programul și agenda președinției, indiferent de progresele înregistrate de Republica Cehă în ratificarea Tratatului de la Lisabona. Doresc să precizez foarte clar acest lucru. În ceea ce privește troica și activitatea troicii formate din Franța, Republica Cehă și Suedia, apreciez foarte mult acest mecanism. Am putut colabora îndeaproape asupra problemelor curente. Apreciez foarte mult acest mecanism, care contribuie enorm la continuitatea și la predarea fără probleme a președinției. În ceea ce privește ambițiile președinției cehice și măsura în care această președinție a fost una tehnocrată, a avut spirit de lider, a fost vizionară și așa mai departe, sunt sigur că s-a început de la o viziune pentru UE, de la un program și, de asemenea, că s-a reușit să se realizeze programul respectiv. Rămâne ca dumneavoastră să apreciați în ce măsură s-a realizat acest lucru. Totuși, personal, rămân ferm la ideea că aceasta a fost o președinție care și-a îndeplinit obiectivele și ambițiile, deși vor exista întotdeauna critici, precum și unele domenii în care – indiferent de motiv – nu ne-am ridicat la înălțimea așteptărilor. Încă o dată, doresc să vă mulțumesc pentru dezbatere și pentru observațiile critice și doresc să vă mulțumesc tuturor celor care ați dat dovadă de înțelegere și apreciere, atât la nivel politic, cât și personal. Încă o dată, vă doresc succes în activitate.

José Manuel Barroso, președintele Comisiei. – Domnule Președinte, s-au adresat câteva întrebări concrete.

În primul rând, în ceea ce privește reintroducerea vizelor pentru cetățenii cehi care călătoresc în Canada, Comisia regretă această situație. Am discutat această problemă cu prim-ministrul canadian, la ultima reuniune

a grupului G8. Sper că această măsură este una temporară și că libera circulație între Republica Cehă și Canada se va restabili în curând.

L-am rugat pe dl comisar Barrot să se întâlnească cu oficialitățile cehi pentru a discuta urgent această problemă și am înțeles că prima întâlnire dintre oficialitățile Comisiei și demnitarii externi cehi a avut loc ieri la Bruxelles. Comisia va examina cu atenție situația și va raporta asupra acestui aspect în raportul privind reciprocitatea vizelor care va fi elaborat, probabil, în luna septembrie 2009. Împreună cu guvernul ceh, vom consulta autoritățile canadiene pentru a afla mai multe informații privind motivele acestei decizii și vom depune toate eforturile necesare pentru a restabili circulația fără vize.

În ceea ce privește reglementarea și supravegherea pieței financiare, problemă de asemenea ridicată pe parcursul dezbaterii, trebuie îndeplinite sarcinile de pe ordinea de lucru adoptată la reuniunea Consiliului European sub forma unui consens pe baza raportului de Larosière – raport pe care l-am solicitat de la acest grup la înalt nivel – însă trebuie să menționăm și progresele înregistrate.

Parlamentul European și Consiliul au adoptat toate propunerile Comisiei privind cerințele de capital, garanțiile pentru depozite, agențiile de rating al creditelor și Directiva Solvabilitate pentru sectorul de asigurări. Comisia a prezentat propuneri legislative privind fondurile speculative, capitalurile private, securitizarea și remunerațiile în sectorul bancar. A sosit momentul ca Parlamentul European și Consiliul să adopte cu promptitudine aceste propuneri, dacă sunt de acord cu acestea.

O altă problemă menționată pe parcursul dezbaterii a fost problema rezistenței la protecționism. De fapt, acesta a fost un subiect foarte important abordat la reuniunea Consiliului European din 1 martie. În ultima jumătate a anului 2008, în Uniunea Europeană s-a înregistrat o avalanșă periculoasă de măsuri protecționiste interne. Cred că pot spune fără teama de a greși că președinția cehă și multe state membre au declarat că nu putem accepta acest tip de fragmentare a pieței interne, astfel încât discuția purtată în acele luni a reprezentat, de asemenea, un progres foarte important.

În final, în ceea ce privește criticile aduse ratificării parlamentare a Tratatului de la Lisabona, doresc să vă spun că nu pot înțelege cum o persoană care a fost aleasă într-un parlament poate pune sub semnul întrebării ratificarea parlamentară a unui tratat. Un parlament stă la baza democrației, iar ratificarea parlamentară este la fel de legitimă ca un referendum.

(Aplauze)

Președintele. – Doresc să mă adresez încă o dată prim-ministrului Republicii Cehi: vă mulțumesc pentru activitatea desfășurată la președinția Uniunii, pentru rezumatul prezentat și pentru participarea la dezbaterile de astăzi.

Dezbaterile au fost închise.

(Ședința a fost suspendată la ora 10.35 și reluată la ora 10.40)

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

João Ferreira (GUE/NGL), în scris. – (PT) Lumea se confruntă cu una dintre cele mai grave crize ale capitalismului, care are consecințe dramatice pentru lucrători și pentru populație, în general.

În Uniunea Europeană, această criză este rezultatul politicilor neolibérale care încă se practică. Aceste politici sunt consacrate în tratate și în așa-numita Strategie de la Lisabona, pe care Tratatul de la Lisabona încearcă să o instituționalizeze. În loc să abordeze în mod corespunzător cauzele crizei, Consiliul reiterează principiile fundamentale ale acelor politici care au provocat criza, într-o încercare îngrijorătoare și iresponsabilă de a continua aplicarea lor, în pofida tuturor dovezilor. Prin urmare, Consiliul susține:

- intenția de a adopta Tratatul de la Lisabona, în prezent prin înșelăciune, adică prin prezentarea aceluiași lucru, care a fost deja respins de poporul irlandez, ca fiind ceva diferit;
- circulația liberă și nereglementată a capitalurilor și existența unor centre financiare offshore;
- liberalizarea piețelor, privatizarea serviciilor publice și financiarizarea în creștere a economiei;
- dereglementarea raporturilor de muncă, devalorizarea salariilor, intensificarea exploatarei și protejarea flexisecurității;

- abordarea necorespunzătoare a șomajului, prin direcționarea permanentă de sume considerabile de bani către sectorul financiar, fără a acorda aceeași atenție și sectoarelor productive.

5. Prezentarea programului Președinției suedeze (dezbateri)

Președintele. - Următorul punct este o declarație a președintelui în exercițiu al Consiliului asupra prezentării programului de lucru al președinției suedeze.

Fredrik Reinfeldt, președintele în exercițiu al Consiliului. – (SV) Domnule Președinte, onorabili membri, permiteți-mi să vă felicit pentru alegerea unui nou președinte. Aștept cu interes să colaborez cu dl Jerzy Buzek pe perioada președinției suedeze și, desigur, și după aceea.

Este o onoare pentru mine să mă adresez Parlamentului European în calitate de președinte în exercițiu al Consiliului European. Știu că aproape jumătate dintre dumneavoastră ați fost aleși deputați europeni pentru prima dată. Împreună, reprezentați 500 de milioane de cetățeni europeni. Lumea are mari așteptări de la dumneavoastră.

Mă adresez dumneavoastră într-o perioadă dificilă. De puține ori cooperarea în cadrul Uniunii Europene s-a confruntat cu încercări atât de aspre și atât de diferite. Unul dintre obiectivele noastre pe termen scurt este acela de a asigura o trecere ușoară la un nou tratat, Tratatul de la Lisabona. În prezent și pe termen puțin mai lung trebuie să continuăm gestionarea crizei economice și financiare. Suntem amenințați de o criză climatică tot mai puternică, iar aceasta reprezintă cea mai importantă provocare cu care ne confruntăm pe termen lung.

Un lucru este clar. Dacă președinția suedeză dorește să reușească în multiplele provocări cu care se confruntă, trebuie să colaborăm cu dumneavoastră, cei care lucrați în centrul democrației europene. Sperăm să beneficiem de susținerea și colaborarea dumneavoastră și sperăm că sunteți pregătiți să vă asumați aceste provocări împreună cu noi.

Când vorbim de istoria UE, susținem că, într-o Europă caracterizată de situații conflictuale atât de frecvente, cooperarea a pus bazele păcii. Aș dori să vă spun că bunicul meu a fost soldat suedez și păzea granița dintre Suedia și Norvegia în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, război în care Suedia a fost neutră. Bunicul meu a văzut ocazional unele evenimente de război, de la o distanță suficient de mare, însă numai atât. Aceasta a fost relația dintre Suedia și Europa pentru multă vreme: observarea de la distanță.

Când Europa se afla în ruine după cel de-al Doilea Război Mondial, Suedia era neatinsă. Eram mai bogați din punct de vedere economic, însă săraci din punctul de vedere al comunității europene. În urmă cu douăzeci de ani a fost tăiată sârma ghimpată dintre Austria și Ungaria. Zidul Berlinului a căzut, iar Europa s-a schimbat aproape peste noapte. O serie de țări au început atunci călătoria în urma căreia, astăzi, în această încăpere, se află reprezentanți din 27 de țări. Suedia a fost una dintre aceste țări.

Dacă v-ați alăturat mai târziu Uniunii Europene, aveți nevoie de timp pentru a putea ajunge din urmă celelalte state. Angajamentul politic față de Europa a început să se dezvolte în Suedia la finalul anilor '80. Treptat, Suedia a realizat că este apropiată de Europa și că depinde de aceasta. Ministrul de externe al Suediei, Carl Bildt, a jucat un rol decisiv în aderarea Suediei la comunitatea europeană – cu alte cuvinte a acceptat deschiderea, globalizarea și comerțul liber. Era ferm convins că locul Suediei este în Europa.

Acum optsprezece ani am depus cererea de aderare la Uniunea Europeană. Ne convinsesem în sfârșit că apropierea de celelalte state și cooperarea cu acestea reprezentau un avantaj pentru poporul suedez și pentru viitorul nostru, că puteam contribui cu ceva și că aveam multe de învățat. Nu ne mai era teamă de cooperare. Am îndrăznit să facem parte din Europa.

Începând cu jumătatea anilor 1980, Suedia a trecut printr-o perioadă revoluționară, iar, din punct de vedere personal, mi s-a accentuat sentimentul de angajament politic. Priveam cu admirație către Europa, la fel ca mulți alți politicieni suedezi din generația mea. Îmi aduc aminte că am fost invitat să vizitez Parlamentul European, în calitate de nou membru al parlamentului suedez. Acesta era un semn al deschiderii și accesibilității Parlamentului, deși, în acel moment, Suedia nu era membră a Uniunii.

După câțiva ani, în 1997, după ce Suedia a aderat la Uniune, am înființat organizația de tineret a Grupului PPE, Tineretul PPE, și am fost primul președinte al acesteia. Am putut vedea cu acest prilej cum funcționa efectiv cooperarea europeană. Am căutat împreună soluții europene la problemele Europei. Ne-am cunoscut

nu doar unii pe alții, ci ne-am cunoscut reciproc istoria și cultura. Am cunoscut capitalele Europei și am pierdut numărul bisericilor europene pe care le-am vizitat în acest context.

În 20 de ani, Suedia a trecut de la observarea de la distanță la o participare activă la cooperarea europeană. Această situație are, la rândul ei, un impact asupra populației suedeze. Acum zece ani, o treime dintre suedezi credeau că aderarea la UE este benefică pentru țară, însă o altă treime credeau contrariul. Astăzi, situația s-a schimbat. Aproape două treimi dintre suedezi consideră că apartenența la UE este bună pentru Suedia. La alegerile pentru Parlamentul European din iunie s-a prezentat la vot peste 45% din populația Suediei. Acest procent este cu 8% mai mare decât în 2004 și depășește media europeană. În prezent, Suedia este o țară care apreciază și consideră aderarea la UE ca fiind favorabilă. Ne-am trezit puțin cam târziu, însă am depus eforturi pentru a ne ridica la înălțimea așteptărilor. Aceasta este o victorie pentru toți cei care credem în cooperarea europeană.

(Aplauze)

Domnule Președinte, onorabili membri, soarta generației noastre reprezintă o problemă socială care, spre deosebire de multe altele, se dezvoltă încet, într-o direcție complet greșită. Planeta noastră suferă de febră. Temperatura crește, iar noi trebuie să reacționăm. Calota glaciară a Groenlandei se reduce cu peste 100 de kilometri cubi în fiecare an. Calota glaciară din zona de vest a Antarcticii se topește din ce în ce mai rapid. Știm că numai reducerea calotei Groenlandei ar putea duce la o creștere a nivelului mărilor de până la doi metri. Efectele vor fi dramatice. Dacă nivelul mării ar crește doar cu un metru în întreaga lume, numai în Asia o sută de milioane de persoane ar trebui să-și părăsească locuințele. Cea mai vulnerabilă este populația din Bangladesh, estul Chinei și Vietnam.

Cu toate acestea, s-ar înregistra și alte consecințe grave. Vremea se va schimba, iar multe specii de floră și faună pot dispărea. Acest lucru se întâmplă chiar dacă respectăm limita de 2°C impusă de ONU, susținută săptămâna trecută la L'Aquila de către grupul G8 și de către Forumul economiilor majore. Clima noastră este amenințată de utilizarea combustibililor fosili și de dependența față de aceștia. Acestea sunt veștile proaste. Care sunt, deci, veștile bune?

Deși timpul e scurt, el este încă de partea noastră. Însă trebuie să acționăm rapid. Avem deja la dispoziție mecanismele pentru dezvoltarea energiei regenerabile și tehnologia necesară pentru îmbunătățirea eficienței energetice. Conform Agenției Internaționale a Energiei (AIE), peste jumătate dintre măsurile necesare pentru a respecta limita de 2°C pot fi luate folosind tehnologia de care deja dispunem.

În plus, măsurile de contracarare a schimbărilor climatice se justifică automat prin efectele secundare foarte utile pe care le antrenează. Consumul mai mic de energie înseamnă economie de bani. Înseamnă o îmbunătățire a finanțelor publice și, în același timp, un volum mai mare de resurse la dispoziția gospodăriilor. Dacă investim în energia regenerabilă și în eficiența energetică, ne vom îmbunătăți securitatea energetică. Vom depinde mai puțin de importurile din state care sunt uneori instabile din punct de vedere politic și economic. Investițiile în economia ecologică vor crea noi locuri de muncă și vor impulsiona creșterea economică pe parcursul următoarelor decenii.

Permiteți-mi să vă dau un exemplu. În luna ianuarie, multe state membre UE au fost afectate de criza gazelor din Ucraina. Săptămâna trecută am discutat cu președintele Yushchenko despre modalitățile în care putem încerca să evităm repetarea unei astfel de situații. În același timp, este important să ne punem în locul interlocutorului nostru. Dacă Ucraina ar investi în eficiența energetică astfel încât să ajungă la nivelul din Republica Cehă sau Slovenia, energia economisită ar corespunde volumului total de gaze importat din Rusia pentru uz propriu. Atunci Ucraina ar fi complet independentă de importurile de gaze din Rusia și ar economisi în plus mulți bani, prin simpla îmbunătățire a eficienței energetice. Aici trebuie să căutăm răspunsurile la problemele climatice.

(Aplauze)

Acum doisprezece ani s-a înființat la Kyoto o coaliție voluntară. Totuși, acordurile voluntare nu sunt suficiente. Dacă dorim să ajungem la un acord internațional privind schimbările climatice, coaliția voluntară de la Kyoto trebuie să se transforme într-o responsabilitate globală, la Copenhaga.

Cum vom realiza acest lucru? Europa trebuie să acționeze în mod colectiv. Trebuie să arătăm că suntem capabili să ne asumăm un rol de conducere și trebuie să ne respectăm promisiunile. Europa trebuie să facă primul pas pentru ca ceilalți să se alăture unui acord internațional. Trebuie stabilit un preț al emisiilor la nivel global. Trebuie să începem aplicarea de taxe pe carbon la nivel național și comercializarea emisiilor. Atunci vor apărea alternativele favorabile mediului. Dacă se stabilește prețul de utilizare a combustibililor fosili fără

a ține seama de impactul asupra climei, încălzirea globală va continua. Alternativele nu vor apărea. Măsurile de creștere a eficienței energetice nu vor deveni rentabile din punct de vedere economic.

Acest lucru nu este, însă, suficient. Trebuie să oferim un răspuns mai cuprinzător la întrebarea „cum?”. Nu este suficientă limitarea emisiilor într-un grup de state care sunt de acord în mod voluntar cu reducerile, dar ale căror emisii reprezintă doar 30% din totalul emisiilor. De asemenea, nu sunt suficiente soluțiile care se bazează exclusiv pe aplicarea de restricții în statele cele mai dezvoltate. Chiar dacă așa-numitele state din anexa I, statele industrializate, și-ar reduce emisiile la zero, creșterea rapidă a emisiilor în țările în curs de dezvoltare ne-ar face să depășim, totuși, limita de 2°C.

Din acest motiv, trebuie să discutăm problema finanțării investițiilor în țările în curs de dezvoltare. Trebuie să asigurăm un transfer rapid de tehnologie și să luăm măsuri pentru ca țările în curs de dezvoltare să își asume angajamentul de a verifica direcția în care se îndreaptă. De asemenea, vom avea nevoie de angajamente clare pe termen mediu și din partea statelor din afara Europei. Responsabilitatea câtorva trebuie să devină acum responsabilitatea tuturor.

Știu că Parlamentul European își va accepta responsabilitatea. Președinția suedeză vă consideră aliații săi. Dorim să scriem istorie în ceea ce privește prevenirea amenințării climatice și dorim să facem acest lucru împreună cu dumneavoastră.

Domnule Președinte, onorabili membri, în doar câteva săptămâni criza economică și financiară s-a răspândit fulgerător în întreaga lume. Fusesem avertizați, însă pentru majoritatea populației această criză a reprezentat o surpriză – în special din punctul de vedere al gravității și al ariei de influență. Într-o lume globală, și problemele se răspândesc repede. Cel mai grav este faptul că nimeni nu deține remediul miraculos pentru a ieși rapid din această criză. O acțiune coordonată din partea UE este cel mai bun instrument pe care îl avem la dispoziție pentru a face față acestei crize. De asemenea, încă există multe lucruri care se pot înrăutăți. În aceste circumstanțe și în aceste vremuri de încercare, UE a reușit să își afirme spiritul de lider. Am stabilit garanții și norme în vederea susținerii băncilor. Am stabilit un plan comun de redresare pentru a stimula economia.

Președintele Sarkozy și președinția franceză au jucat un rol important în acest sens, însă din punctul meu de vedere și Parlamentul European a avut o contribuție importantă. Trebuie ca în această toamnă să discutăm despre continuarea măsurilor anti-criză. Situația economică rămâne dificilă, iar finanțele publice sunt afectate în toate statele membre.

Conform previziunilor Comisiei, deficitul UE pe anul următor va fi de peste 80% din PIB. Nu putem închide ochii și nu ne putem preface că aceasta nu este o problemă. De asemenea, nu trebuie să uităm că în spatele acestor cifre se află persoane îngrijorate în legătură cu locul lor de muncă, persoane care se întreabă cum vor reuși să-și achite locuințele și să-și mențină nivelul de trai. Avem obligația de a le răspunde.

Când milioane de europeni își vor pierde slujbele, va fi pusă în pericol întreaga noastră bunăstare, care deja se află într-o situație tensionată. Trăim mai mult, însă muncim mai puțin și avem mai puțini copii. Dacă această tendință continuă, peste 50 de ani în Europa populația vârstnică va fi de două ori mai numeroasă decât copiii. Deci ce putem face?

Trebuie să restabilim încrederea în piețele financiare. Trebuie să instaurăm rapid mecanisme eficiente de supraveghere, pentru a preveni producerea unor crize similare în viitor. Președinția suedeză va încerca să ajungă la un acord cu Consiliul în acest sens până la sfârșitul anului. Contăm pe ajutorul dumneavoastră pentru a atinge aceste obiective cu promptitudine și eficacitate. Cetățenii noștri nu vor accepta utilizarea repetată a veniturilor fiscale pentru a salva instituțiile financiare care s-au comportat într-un mod iresponsabil.

Trebuie să ieșim rapid din deficitele publice aflate în creștere, printr-o strategie coordonată și o revenire treptată la regulile Pactului de stabilitate. Altfel, dezechilibrele pe termen scurt vor fi urmate de deficite cronice. Ne așteptăm mari reduceri de personal, iar în unele regiuni ale UE au avut deja loc astfel de reduceri; Suedia are experiență în acest sens. Ne așteptăm șomaj în masă, neliniști sociale și o presiune fiscală sporită.

Trebuie să creăm o dimensiune socială a politicii europene, pe baza unor finanțe publice sănătoase și a introducerii mai multor persoane pe piața muncii. Aceasta este de departe cea mai bună modalitate de a ne proteja sistemul de securitate socială. Știu că acest subiect este unul important și pentru Parlamentul European.

Este inacceptabil ca trei din zece europeni care au vârsta legală pentru a lucra să fie excluși de pe piața muncii. Scopul nostru trebuie să fie o politică activă privind piața muncii care, împreună cu sisteme eficace de securitate socială, să poată face față schimbărilor în mod eficient. Trebuie să consolidăm posibilitățile de

angajare ale indivizilor și capacitatea acestora de a se afirma pe piața muncii. În plus, trebuie să îi activăm și să îi reactivăm pe șomeri. Dacă există mai multe persoane angajate, persoanele care nu au un loc de muncă vor primi o asistență mai bună. De asemenea, trebuie să ne concentrăm pe reforme, pe modernizare și pe adaptarea la o nouă realitate. Lumea din afara UE nu este imobilă. Ea se dezvoltă într-un ritm halucinant. Trebuie să recunoaștem și să acceptăm acest lucru.

O revizuire a strategiei de la Lisabona a UE poate contribui la elaborarea unei agende a reformelor necesare. Vom începe această discuție în toamnă.

În perioada crizei economice se poate observa o dezvoltare a protecționismului. OMC confirmă că numărul de măsuri ce limitează comerțul a crescut considerabil în ultimele trei luni. Prin urmare, salut acordul de la L'Aquila privind relansarea rundei Doha, pentru a ne asigura că statele lumii vor adopta din nou abordarea favorabilă comerțului liber care ne oferă beneficii pe termen lung, după cum știm cu toții. Obiectivul trebuie să fie o Uniune Europeană care să iasă mai puternică din această criză.

Domnule Președinte, onorabili membri, când călătoresc în Suedia și vorbesc despre cooperarea UE, mi se adresează puține întrebări privind instituțiile UE. Întrebările se axează mai degrabă pe castraveții curbați, tutun și alte probleme cotidiene.

Cadrul instituțional este, însă, important, pentru că definește ce anume putem face și în ce domenii. Din acest motiv este atât de importantă ratificarea Tratatului de la Lisabona. Tratatul va face ca Uniunea să fie mai democratică, mai transparentă, mai eficientă și mai influentă pe plan internațional. Cel mai important este, totuși, faptul că adoptarea Tratatului de la Lisabona va încheia o fază de abordare introspectivă a cooperării la nivelul Uniunii. A sosit momentul ca Uniunea să privească în exterior și înainte. Președinția suedeză este pregătită să desfășoare toate activitățile pregătitoare necesare pentru a asigura o trecere ușoară la un nou tratat, însă, desigur, trebuie ca acesta să fie ratificat de toate statele membre. Să sperăm că acest lucru va deveni o realitate în următoarele luni.

Infraționalitatea internațională crește din ce în ce mai mult. Activitatea rețelilor infracționale nu mai este îngrădită de granițele naționale. Asistăm la răspândirea traficului de droguri și de persoane. Acestea reprezintă o amenințare pentru valorile noastre democratice și pentru cetățeni. În același timp, libertatea de circulație transfrontalieră este fundamentală pentru comunitatea noastră – pentru a putea studia, lucra și locui în altă țară membră UE. Noile vremuri au, însă, nevoie de noi răspunsuri. Prin urmare, în această toamnă vom elabora un nou program în acest sens, pe care îl vom numi Programul Stockholm. Programul Stockholm va accentua instrumentele care creează securitate la nivelul UE și care combat crima organizată și terorismul.

În același timp, vom crea un echilibru sporit între aceste instrumente și măsurile care asigură certitudine juridică și care protejează drepturile persoanelor fizice. De asemenea, ne vom asigura că persoanele care solicită azil în Uniune se confruntă cu un sistem comun, sigur din punct de vedere legal, că va exista o coerență în modul în care sunt primite și în felul în care cererea lor de azil este examinată, precum și o coerență mai ridicată în ceea ce privește politica de repatriere.

Visul unui viitor în Europa este unul pregnant pentru multe persoane. În același timp, populația Europei îmbătrânește. Un sistem flexibil pentru imigrația forței de muncă poate apropia aceste două realități.

Domnule Președinte, onorabili membri, acum numai 50 de ani șase țări au pus bazele cooperării europene. Acum suntem 27. Am crescut ca putere și influență, ca prosperitate și diversitate. Europa s-a îmbogățit. Prin urmare, suntem mai bine pregătiți pentru a exploata oportunitățile oferite de globalizare și pentru a face față provocărilor aferente. Suntem puternici împreună.

Vorbim despre negocierile în vederea aderării. La urma urmei, însă, apartenența la UE înseamnă să avem valori comune și să urmăm norme comune. Aceste lucruri sunt în prezent analizate de cei care au rămas afară – de la Reykjavik la Balcanii de vest și la Ankara. Cei doi lideri ai Ciprului au șansa istorică de a găsi o soluție care să reunească insula care a fost divizată pentru prea multă vreme.

Pentru cei aflați în interior, există tentația ca procesul de aderare să devină o șansă de a rezolva dispute latente. În aceste cazuri, trebuie să găsim soluții care să avantajeze ambele părți și să mergem înainte. Altfel, există pericolul să punem în pericol atingerea obiectivului nostru privind o integrare europeană continuă. Președinția suedeză va lucra în sensul dezvoltării procesului de extindere, conform angajamentelor asumate de UE și în mod strict pe baza criteriilor aplicabile. Vom acționa ca un „broker cinstit”.

Domnule Președinte, onorabili membri, puterea și influența antrenează o responsabilitate internațională căreia trebuie să-i facem încă față. Avem obligația de a folosi această responsabilitate în interesul optim al

tuturor. UE trebuie să militeze pentru pace, libertate, democrație și drepturile omului. Avem responsabilitatea de a susține statele cele mai sărace și vulnerabile din lume, responsabilitatea de a îndeplini Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului ale ONU. De asemenea, avem responsabilitatea de a sprijini activitatea ONU în alte domenii, de a colabora cu partenerii strategici, de a ne implica în principalele zone de criză ale lumii, indiferent că este vorba de procesul de pace din Orientul Mijlociu, Iran, Afganistan, Pakistan, Coreea de Nord sau de provocările majore de pe continentul african.

Totodată, avem responsabilitatea unor inițiative regionale precum Uniunea pentru Mediterana și parteneriatul estic, care creează stabilitate și cooperare între state învecinate ce prezintă circumstanțe diferite.

Sunt deosebit de recunoscător Parlamentului European pentru rolul jucat în problema cooperării din regiunea Mării Baltice. În 2005, Parlamentul a prezentat un proiect de strategie pentru această regiune. Sperăm că această inițiativă va fi încununată de adoptarea unei strategii pentru regiunea Mării Baltice la reuniunea Consiliului European din luna octombrie.

Conflictele din zona Balcanilor din anii '90 au devenit punctul de plecare pentru implicarea UE în gestionarea crizelor – implicare care crește în permanență. Astăzi, UE este implicată în aproximativ 10 inițiative anti-criză la nivel mondial.

În prezent, problemele mondiale bat la ușa UE. La nivel mondial – și cu atât mai mult în zonele din apropierea noastră – speranțele de dezvoltare ale multor persoane depind de cooperarea noastră. Să nu le dezamăgim așteptările.

(Aplauze)

Domnule Președinte, onorabili membri, grație cooperării europene, continentul nostru trăiește astăzi în pace și prosperitate, în libertate și stabilitate. Avem frontiere deschise și un model social care combină economia de piață cu respectul față de ceilalți. Aceasta este Europa comună. Cu toate acestea, cetățenii noștri vor să știe că Europa are idei pentru viitor, că această cooperare a noastră nu are doar un scop istoric, ci și unul de perspectivă. Din acest motiv, în calitate de reprezentanți aleși, avem responsabilitatea de a spune ce anume vrem să facem cu Europa. Permiteți-mi să vă spun cum văd eu Europa viitorului.

Doresc să văd o Europă care luptă pentru democrație, pace, libertate și drepturile omului la nivel internațional și care are curajul să acționeze pe scena politică externă. Între noi există persoane care știu ce înseamnă să trăiești fără democrație și libertate, deci acțiunile noastre vor avea credibilitate.

Doresc să văd o Europă care ia inițiativa în lupta împotriva amenințărilor climatice, care rezistă tentației de a concura pe baza unei industrii care nu plătește pentru emisiile ce ne distrug clima și care furnizează stimulente ce justifică tehnologia ecologică, astfel încât copiii noștri și copiii copiilor noștri să poată să cunoască natura așa cum o cunoaștem și noi astăzi.

Doresc să văd o Europă care își asumă responsabilitatea pentru economie. „A împrumuta pentru a cheltui” nu poate fi singurul moto. Nu este adevărat că profiturile sunt private, iar pierderile naționale. Să ne reconsolidăm sistemele de finanțe publice, să reglementăm piețe financiare sănătoase și să asigurăm reformele economice de care avem nevoie pentru a asigura creșterea economică și pentru o industrie care să continue să fie competitivă în viitor.

Doresc să văd o Europă care își dezvoltă în continuare modelul social, care combină un sistem eficace de securitate socială cu creșterea economică și cu coeziunea socială, o Europă care, prin muncă, spirit întreprinzător și finanțe publice sănătoase, creează condiții propice pentru menținerea și dezvoltarea modelelor de securitate socială, în interesul tuturor cetățenilor noștri.

Doresc să văd o Europă care nu se lasă amăgită de scurte puseuri de protecționism, o Europă care protejează piața internă ce a stat la baza cooperării în interiorul Uniunii și care permite circulația liberă transfrontalieră a bunurilor și serviciilor, în beneficiul nostru și al restului lumii.

Doresc să văd o Europă care nu tolerează inegalitățile, care este deschisă la argumentele celorlalți și care dorește să ajungă la compromisuri, în interesul comun al tuturor. O astfel de Europă va fi puternică indiferent de vremuri.

(Aplauze)

Domnule Președinte, onorabili membri, mă simt onorat să mă aflu aici și să reprezint democrația europeană. Multe persoane mi-au spus că aceasta va fi cea mai dificilă președinție din acești ani. Ne confruntăm cu multe

provocări și trebuie să ne pregătim pentru evenimente neașteptate. Mulți se întreabă dacă un stat de mărimea Suediei poate face față acestei responsabilități. Singur, nu, însă împreună cu dumneavoastră, da. Să facem acest lucru cu viziune și antren, cu inițiativă și curaj. Europa are nevoie de noi. Populația Europei are nevoie de noi. Proiectul european se referă la visul de a rezolva problemele cetățenilor împreună. Acest vis face Europa mai puternică. Acest an, 2009, este unul crucial pentru cooperarea europeană. Avem șansa de a face un pas înainte. Președinția suedeză este gata să accepte această provocare. Să o acceptăm împreună!

(Aplauze puternice)

José Manuel Barroso, *le Comisiei*. – Domnule Președinte, acestea nu sunt niște vremuri obișnuite, iar această președinție nu va fi una obișnuită. Pe lângă activitățile legislative obișnuite, președinția suedeză se va confrunta și cu alte provocări politice și nimeni nu le poate face față mai bine decât prim-ministrul Reinfeldt și echipa președinției suedeze.

Astăzi doresc să evidențiez două dintre principalele provocări politice cu care se va confrunta Uniunea Europeană în următoarele șase luni: gestionarea crizei economice și negocierile de la Copenhaga, asupra unui acord internațional ambițios privind schimbările climatice.

Cea mai gravă criză economică și financiară pe care am cunoscut-o continuă să aibă efecte devastatoare pentru comunitățile și familiile noastre, iar șomajul, în special, crește în mod îngrijorător. Relansarea economiei rămâne principala prioritate. Acțiunile colective ale Uniunii Europene au condus la un efort fiscal fără precedent, care produce rezultate concrete.

Statele membre au dat dovadă de solidaritate, prin dublarea plafonului pentru facilitatea de asistență pentru balanța de plăți a statelor membre din afara zonei euro, la 50 de miliarde de euro. Trebuie să punem pe deplin în aplicare pachetul de redresare din toate punctele de vedere și să ne asigurăm că acesta conduce la crearea de locuri de muncă și la promovarea activității economice.

Cred că este esențială abordarea prioritară a măsurilor ce limitează șomajul și readuc oamenii la muncă. Putem porni de la rezultatele reuniunii la nivel înalt privind forța de muncă, care a avut loc în luna mai, la inițiativa Comisiei, cu președințiile cehă, suedeză și spaniolă. Trebuie să punem în practică angajamentul comun față de tineret și forța de muncă.

Desigur, statele membre sunt responsabile pentru politicile privind piața forței de muncă, însă putem și trebuie să folosim instrumentele europene existente, pentru a păstra locurile de muncă ale lucrătorilor din statele membre și pentru a-i pregăti pentru slujbele viitorului. Din acest motiv, Comisia Europeană va face o propunere de simplificare a procedurilor pentru fondurile structurale și va elimina necesitatea cofinanțării naționale de la Fondul Social European pentru anii 2009 și 2010. De asemenea, vom reantrena resurse pentru a finanța o nouă facilitate de microcredite pentru ocuparea forței de muncă și incluziune socială. Sper că Parlamentul va susține aceste propuneri.

Propunerile Comisiei privind raportul de Larosière pe care l-am solicitat în luna octombrie a anului trecut vor sta la baza consolidării supravegherii și reglementării pieței financiare. Prin propunerile deja elaborate – dintre care multe au fost deja aprobate de Parlament și de Consiliu, iar o parte încă sunt supuse procesului de luare a deciziilor – suntem lideri mondiali în reforma sistemului financiar internațional. Sunt sigur că vom face și în continuare același lucru, în cadrul reuniunii la nivel înalt G20 de la Pittsburgh, din luna septembrie.

Lucrul asupra tuturor acestor dosare în următoarele șase luni este esențial pentru construirea unei noi economii, pentru că – să nu facem vreo greșeală – o economie post-criză nu poate să fie și nu va fi la fel ca economia dinaintea crizei.

Trebuie să ne reconstruim modelul economic și să readucem valorile în centrul economiei sociale de piață, acolo unde le este locul. Trebuie să construim o economie și o societate bazate pe oportunitate, responsabilitate și solidaritate, o economie care va trebui să reinventeze noi surse de creștere economică, pentru că nu ne putem baza pentru totdeauna pe stimulentele monetare și fiscale; o Europă a piețelor deschise și care funcționează corect; o Europă a creșterii economice inteligente și ecologice; o Europă cu o reglementare și supraveghere mai eficientă a piețelor financiare; o Europă care își dezvoltă piața unică și îi exploatează la maxim potențialul; o Europă care rezistă tendințelor de fragmentare sau de protecționism.

În ceea ce privește schimbările climatice, Europa este deja prima regiune din lume care a pus în aplicare obiective îndrăznețe și cu forță juridică obligatorie privind clima și energia. Sunt mândru de felul în care Comisia a colaborat cu Parlamentul precedent și cu Consiliul, pentru punerea în aplicare a acestei legislații și doresc să cooperez îndeaproape cu dumneavoastră și cu președinția până la reuniunea de la Copenhaga.

Rolul nostru de lider a fost foarte apreciat în cadrul întâlnirilor de săptămâna trecută de la L'Aquila din cadrul Grupului G8 și al Forumului economiilor majore. Probabil ați auzit de progresele înregistrate la aceste întâlniri. Pentru prima dată, toți participanții s-au angajat să respecte limita de creștere a temperaturii la 2°C, pentru a respecta clima. Desigur, acesta este un progres binevenit, însă nu trebuie să ne facem iluzii: alții nu dau încă dovadă de ambiția și angajamentul nostru. Europa este mult mai avansată decât restul lumii și, sincer, acum că ne mai despart doar 145 de zile de reuniunea de la Copenhaga, acest lucru mă îngrijorează.

În următoarele săptămâni vom colabora cu partenerii internaționali, pentru a ne asigura că la Copenhaga se vor asuma angajamente clare. Trebuie să progresăm în ceea ce privește mijloacele necesare pentru susținerea țărilor în curs de dezvoltare și accentuarea transferului tehnologic. În luna septembrie, Comisia își va prezenta propunerile de finanțare, astfel încât să putem ajunge la un consens european și să putem negocia cu ceilalți parteneri.

Programul pentru schimbări climatice depinde, desigur, de o altă prioritate: securitatea energetică. Astăzi, Comisia va adopta propuneri pentru consolidarea normelor care reglementează securitatea aprovizionării cu gaze și întărirea solidarității între statele membre. Am încredere că președinția suedeză, cu sprijinul dumneavoastră, va prelua aceste propuneri.

Acestea sunt principalele priorități – și pe bună dreptate. Mai sunt, însă, multe lucruri importante de făcut în următoarele șase luni. Voi oferi drept exemplu doar programul Stockholm, în cadrul căruia Comisia a prezentat recent o viziune ambițioasă care pune cetățenii în centrul politicii noastre de justiție, libertate și securitate, realizând un echilibru între securitate și protecția libertăților civile și a drepturilor fundamentale.

În cea mai mare parte a acestui deceniu, Uniunea Europeană a fost implicată în dezbateri instituționale interne. Modificările aduse tratatului sunt absolut necesare pentru ca Uniunea Europeană lărgită să poată lucra democratic și eficient. Sper că Tratatul de la Lisabona va fi ratificat în lunile următoare, astfel încât să-i putem pune în aplicare prevederile și să putem avansa în cadrul programului de politici pe care tocmai le-am menționat.

Este important să discutăm procedura, însă cred că este și mai important să discutăm substanța acesteia. Președinția suedeză, precum și următoarea președinție spaniolă vor trebui să supravegheze – se speră – tranziția complexă spre noul tratat, proces în care Comisia și Parlamentul vor juca un rol important.

Uniunea Europeană s-a reinventat în permanență, aceasta ajungând de la vocația sa inițială de vindecare a unui continent distrus de război la construirea pieței interne și reunificarea Europei. În ultimii 50 de ani, Europa a depășit constant așteptările, fără niciun dubiu. Sunt sigur că vom face față și noii provocări ce ne așteaptă: punerea bazelor economiei inteligente și ecologice a viitorului. Vom reuși dacă vom respecta principala lecție pe care am învățat-o după o jumătate de secol de integrare europeană: Uniunea Europeană progresează când toate părțile sale cooperează în spiritul deschiderii, încrederii și parteneriatului. Programul președinției suedeze recunoaște acest lucru: Comisia Europeană este pregătită să-și joace rolul și sunt sigur că și Parlamentul, de asemenea.-

(Aplauze)

Joseph Daul, în numele Grupului PPE. – (FR) Domnule Președinte, în mod normal nu mă adresez dumneavoastră, însă astăzi, pentru prima dată, vă voi dedica un minut.

În primul rând, domnule Buzek, doresc să vă salut ca pe un om al rezistenței, ca pe unul dintre întemeietorii *Solidarność*, ca pe bărbatul din Silezia care nu și-a uitat niciodată rădăcinile, istoria sau valorile. Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) este mândru că a convins marea majoritate a deputaților europeni din toate partidele politice – inclusiv pe domnul Schulz – să fiți purtătorul de cuvânt al 500 de milioane de cetățeni. Da, domnule Președinte, alegerea dumneavoastră este simbolul acestei Europe deschise, tolerante, al acestei Europe politice, condusă de Grupul PPE și de majoritatea deputaților prezenți aici.

Domnule în exercițiu al Consiliului, domnule al Comisiei, așteptăm de la dumneavoastră să transformați în realitate obiectivele președinției suedeze pentru următoarele șase luni. Cu alte cuvinte, în fața provocărilor înrudite economice și climatice, spunem că trebuie să facem mai mult, mai repede, pentru a putea ieși din criză, punând în aplicare modelul nostru de economie socială de piață. Cred cu tărie că numai vitalitatea economiei ne va oferi posibilitatea de a desfășura politica socială autentică de care avem nevoie.

Dacă dorim o redresare și dacă dorim ca aceasta să provină din Europa și nu din Asia, așa cum se preconizează, trebuie numai decât să accelerăm lucrurile astăzi. Când criza se va încheia, câștigătorii vor fi cei care au pariat pe inovație, pe pregătire – pe scurt, pe acțiune.

În acest sens, Grupul PPE propune, printre altele, creșterea sprijinului acordat întreprinderilor mici și mijlocii, acesta fiind esențial pentru crearea de locuri de muncă și păstrarea celor deja existente. De asemenea, insist asupra acestui lucru: criza economică nu necesită un răspuns național, ci unul european. Cetățenii noștri sunt convingși de acest lucru, nu trebuie decât să analizați sondajele de opinie din diverse țări: peste 66% dintre germani și peste 70% dintre europeni sunt convingși.

Domnule Reinfeldt, domnule Barroso, și Grupul PPE așteaptă de la dumneavoastră să faceți mai mult, mai repede, în ceea ce privește lupta împotriva încălzirii globale. Sub conducerea dumneavoastră, Europei îi revine responsabilitatea de a conduce lumea în această direcție, pe care toată lumea o consideră urgentă și prioritară. Nu am putea avea o șansă mai bună de a acționa și a accelera lucrurile decât conferința privind schimbările climatice care va avea loc în luna decembrie la Copenhaga, cu alte cuvinte pe teren propriu!

În ceea ce privește schimbările climatice, Europa a dovedit fără niciun dubiu că poate lua măsuri atunci când dorește acest lucru. Obiectivul este să profităm de acest lucru, să le facem pe celelalte puteri mondiale să ni se alăture. Desigur, mă gândesc la Statele Unite, care trebuie să-și transforme cuvintele în fapte, însă mă gândesc și la țările emergente, indiferent că este vorba despre China, India sau Brazilia, care nu mai pot ignora faptul că sunt foarte responsabile pentru încălzirea globală. Prin urmare, vom judeca președinția suedeză din punctul de vedere al modului în care face față crizei și prin prisma rezultatelor înregistrate în ceea ce privește mediul înconjurător.

Voi încheia spunând că, pentru a acționa puternic pe aceste două fronturi, Europa trebuie să fie echipată cu instituțiile corespunzătoare. Ultimul an ne-a arătat că, prin același tratat și cu același principiu învechit al unanimității, s-au putut face progrese în Europa, însă, de asemenea, se putea ajunge într-un punct mort. Domnule Reinfeldt, domnule Barroso, este o problemă de voință politică. Să accelerăm lucrurile: aceasta este solicitarea Grupului PPE pentru următoarele șase luni și avem încredere în președinția suedeză. Să accelerăm lucrurile: aceasta a fost solicitarea europenilor, exprimată în momentul alegerilor europarlamentare și acesta trebuie să fie răspunsul nostru dacă dorim ca peste cinci ani participarea acestora la vot să fie mai mare.

(Aplauze)

Martin Schulz, în numele Grupului S&D. – (DE) Domnule Președinte, domnule prim-ministru Reinfeldt, doamnelor și domnilor, președinția suedeză sosește într-un moment de noi începuturi pentru instituții. Nu numai Parlamentul începe de la zero; și Europa se află într-o perioadă de tranziție între Tratatul de la Nisa și Tratatul de la Lisabona și, după cum știm cu toții, este un moment de incertitudine în care avem nevoie de claritate în ceea ce privește deciziile de politică economică, financiară, climatică și a pieței muncii, la nivelul Uniunii Europene și al statelor membre.

Ați discutat acest subiect și sunt de acord cu multe dintre afirmațiile dumneavoastră. Desigur, schimbarea climatică reprezintă aspectul cel mai important și i-ați acordat prioritatea pe care o merită. Bineînțeles, și criza locurilor de muncă necesită o soluție imediată și relevantă. Prin urmare, vă solicităm ca în timpul acestei președinții să solicitați statelor membre să ia planurile de investiții și planurile de redresare economică mai în serios decât până acum.

În primul rând trebuie să protejăm locurile de muncă – cum, nu anul viitor, pentru că ele sunt amenințate aici și acum. Securitatea locurilor de muncă este vitală pentru stabilitatea internă a societății. Prin urmare, dorim să acordăm prioritate maximă locurilor de muncă și securității acestora, sub orice formă, de exemplu îmbinând protecția mediului și politica industrială, ceea ce reprezintă o soluție foarte inteligentă.

Domnule Reinfeldt, în ceea ce privește siguranța locurilor de muncă, doresc să vă spun următoarele: amenințarea gravă pentru locurile de muncă din Europa și adevăratul pericol pentru coeziunea socială îl reprezintă jurisprudența Curții Europene de Justiție. După cum ați spus, călătoriți mult în Suedia și Europa. Și noi la fel, iar cetățenii ne spun că nu vor o Europă în care companiile se deplasează dintr-o țară în alta, reducând nivelul salariilor. Prin urmare, avem nevoie de inițiative din partea Uniunii Europene.

(Aplauze)

Avem nevoie de inițiative în urma hotărârilor pronunțate de Curtea Europeană de Justiție în cauzele Laval, Viking, Ruffert și Luxemburg. Acestea sunt măsuri pe care trebuie dvs. în mod special trebuie să le luați în timpul președinției, în special pentru că Suedia este afectată de această politică direcționată greșit, de această jurisprudență direcționată greșit.

Trebuie să abordăm și o altă problemă instituțională, respectiv modul de numire a următoarei Comisii. În acest sens, trebuie să spun că, într-o anumită măsură, am senzația că nu doar dumneavoastră, ci și toți colegii dumneavoastră din Consiliu au fost afectați de noile începuturi instituționale și de incertitudinea privind tratatul pe care trebuie să îl folosim drept bază pentru acțiunile noastre și că nimeni nu știe unde ne aflăm cu adevărat. Ne aflăm în situația personajului lui Astrid Lindgren, Pippi Longstocking, cu a sa Villa Villekulla: vom transforma lumea după dorința noastră. Minunat!

Dacă desemnăm le Comisiei pe baza Tratatului de la Nisa, vom avea 20 de comisari. În acest caz, doresc să știu ce stat nu va avea niciun comisar. Desigur, Consiliul va spune „nu, nu vrem să izbucnească un conflict în spatele ușilor închise. Avem, deci, o soluție magnifică: vom desemna inițial comisarul pe baza Tratatului de la Nisa. Până ce se va stabili Comisia vor mai trece câteva luni, iar până atunci va fi votat și poporul irlandez și vom avea Tratatul de la Lisabona. Apoi putem vota celelalte probleme pe baza Tratatului de la Lisabona. Minunat!”

Suntem o comunitate bazată pe lege – sau cel puțin așa am crezut până acum – în care baza o reprezintă legislația în vigoare. Legislația în vigoare este Tratatul de la Nisa. De fapt, există o persoană care, în calitate de gardian al Tratatelor, trebuie să lămurească în primul rând ce bază juridică se va folosi. Acesta este le Comisiei, însă nu am auzit ca dumnealui să spună ceva în acest sens.

Prin urmare, doresc să prezint foarte clar așteptările noastre. Domnule prim-ministru, propunerea mea este să nu luați imediat decizia de oficializare, ci să vă trimiteți mai întâi candidatul la Parlament, pentru ca el să ne poată spune ce dorește să facă pentru a restabili economia, a păstra locurile de muncă, a combate schimbările climatice, a introduce un pact privind ocuparea forței de muncă, o inițiativă pentru o directivă a serviciilor publice și o inițiativă privind îmbunătățirea Directivei privind detașarea lucrătorilor și pentru a stabili o garanție între Comisie și Parlament privind o evaluare a consecințelor sociale ale inițiativelor Comisiei. Am fi putut discuta toate aceste aspecte cu candidatul acum câteva săptămâni, pentru a vedea dacă ar fi primit un vot majoritar în Parlament pe baza propunerilor sale. Apoi ați fi putut lua o decizie privind oficializarea.

Ați ales, însă, un drum diferit. Ați decis să luați mai întâi hotărârea de oficializare și apoi să vă trimiteți candidatul. Mă tem că aceasta a fost o altă greșală și mi-e teamă că acest candidat nu va primi un vot majoritar în Parlament dacă nu depune un efort considerabil.

(Aplauze)

Doresc ca acest lucru să fie foarte clar, pentru ca ceea ce va fi probabil cea mai controversată problemă pe parcursul acestei președinții să fie foarte clară între noi încă de la început. Dorim claritate instituțională, dorim angajament social-politic și cred că vă vom fi alături în ceea ce privește politica în domeniul climei.

Domnule Președinte, pentru dumneavoastră am respectat cu strictețe timpul acordat. Veți vedea că în câteva secunde cele șase minute vor expira. Nu va trebui să îmi atrageți atenția. Știam că intenționați să faceți acest lucru și nu am vrut să vă ofer această plăcere.

(Aplauze)

Guy Verhofstadt, în numele Grupului ALDE. – (FR) Domnule Președinte, în primul rând doresc să-i spun domnului Reinfeldt că Grupul Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa va susține pe deplin prioritățile președinției suedeze, adică ratificarea Tratatului de la Lisabona, care, desigur, ne așteptăm să fie pus în aplicare rapid și integral; pregătirea pentru reuniunea la nivel înalt privind schimbările climatice de la Copenhaga, care a fost deja menționată și care reprezintă o prioritate pe care o susținem pe deplin și, în final, Programul de la Stockholm.

De asemenea, iar acesta este subiectul discursului meu, domnule Reinfeldt, aș dori să abordez o problemă atinsă de fiecare discurs din acest Parlament – lupta împotriva crizei economice și financiare – pentru a vă spune că preluați conducerea Consiliului European într-un moment foarte precis. Este bine că Suedia prezidează Consiliul, pentru că aveți experiență în acest domeniu. În anii '90 Suedia a trecut prin exact aceeași criză economică prin care trec în prezent Europa și restul lumii. Este vorba despre o criză în sectorul imobiliar. În anii '90 ați trecut și printr-o criză financiară și ați rezolvat toate aceste probleme abordând direct dificultățile din sectorul financiar.

Mesajul meu către dumneavoastră este că trebuie să acționați exact la fel și astăzi, la nivel european, pentru că acest lucru ne lipsește. Încercăm să combatem crizele economice și financiare folosind 27 de abordări diferite în diversele țări, iar aceasta nu va funcționa niciodată.

Domnule Reinfeldt, sperăm că veți folosi experiența dobândită în Suedia, pentru că aceasta a fost un succes, spre deosebire de Japonia, țară care a înregistrat o îndelungată stagnare economică. Suedia a ieșit din criză pentru că ați abordat imediat problemele din sectorul financiar, ceea ce nu se face în prezent în Europa. Se crede că Marea Britanie poate naționaliza băncile, în timp ce celelalte state – în special Franța – le pot recapitaliza. În Germania se efectuează demersuri pentru crearea de „bănci rele”; în statele Benelux se face câte puțin din toate. Rezultatul este că nu există o abordare unică. Statele Unite își stabilizează băncile și elimină produsele toxice, iar noi încă avem probleme.

Rugămintea mea este, prin urmare, să profitați de experiența pe care o aveți pentru a prezenta un plan unic de redresare pentru sectorul financiar european, care să stea la baza redresării economice. Fără acesta, nu va exista niciodată o redresare economică, băncile nu vor mai împrumuta bani din nou și așa mai departe. Aceasta trebuie să fie prioritatea dvs. absolută.

în numele Grupului ALDE. – Cea de-a doua chestiune este aceea că sperăm ca dumneavoastră, împreună cu Comisia, să prezentați un nou plan de redresare, pentru că 27 de planuri de redresare diferite nu vor produce rezultatele necesare în următorii ani. Este absolut esențial ca aceste acțiuni să fie inițiate de Consiliu și de Comisie. Știu că în prezent există 27 de planuri de redresare la nivel național, însă planurile naționale respective conțin o serie de măsuri protecționiste. Domnule Reinfeldt, aveți responsabilitatea de a le spune colegilor dumneavoastră că o modalitate mai eficientă de soluționare a acestei probleme este elaborarea unui plan unic de redresare și investirea în energie regenerabilă și în noua economie, împreună cu Comisia.

Cred că, grație experienței dumneavoastră din anii '90 din Suedia, sunteți persoana potrivită la locul potrivit pentru a face ceea ce noi nu am făcut până acum: elaborarea unei strategii unice la nivelul Uniunii Europene, în vederea combaterii acestei crize economice și financiare.

(Aplauze)

Rebecca Harms, *în numele Grupului Verts/ALE.* – (DE) Domnule Președinte, domnule Reinfeldt, domnule Barroso, colegul meu, domnul Schulz, a spus tot ceea ce era de spus cu privire la preocupările instituționale pe care grupul meu le are de multă vreme în legătură cu viitoarea alegere a lui Comisiei. Suntem de acord cu afirmațiile dumnealui. Vrem ca întreaga Comisie și tot personalul de conducere al Uniunii Europene să se aleagă în baza Tratatului de la Lisabona și nu vom permite abateri de la regulă. Cu toate acestea, domnule Barroso, doresc să explic rațiunile politice care stau la baza dubiilor grupului meu și la baza convingerii noastre că, din punct de vedere politic, nu puteți face ceea ce noi considerăm că este necesar în situația actuală în Europa.

Să luăm drept exemplu necesitatea unor noi reglementări a piețelor financiare, necesitate atât de des menționată. Am avut reuniuni la nivel înalt G8, reuniuni la nivel înalt G20, reuniuni la nivel înalt ale Grupului G8 extins, reuniuni la nivel înalt europene. Cât de departe am ajuns? Dacă analizăm astăzi situația și o comparăm cu jocul Monopoly, pe care îl cunoaștem cu toții, băncile au fost restabilizate, au trecut de punctul „start” și nu au mers la închisoare, au încasat sute de milioane cu aprobare publică, iar apoi pur și simplu au început jocul de la zero. Nu cred că suntem fataliști spunând că, din această cauză, este inevitabilă o a doua prăbușire. Domnule Barroso, ce s-a întâmplat cu intervenția dumneavoastră în forță? Unde sunt rezultatele dumneavoastră autentice? Nu le-am văzut.

(Aplauze)

În ceea ce privește politica în domeniul climei, știți că pe durata întregii campanii europene Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană a susținut programul „Green New Deal”. Suntem convinși că este greșit să facem ceea ce dumneavoastră ați făcut în mod repetat în ultimii cinci ani, domnule Barroso, și anume ați așezat strategiile economice în opoziție față de strategiile de mediu și cele climatice. Credem că această abordare a fost foarte uzitată în trecut și trebuie oprită. Trebuie să ne gândim la dezvoltarea economică în mod durabil și trebuie să aliniem obiectivele de protecție a climei la obiectivele de mediu. Acest lucru va avantaja economia și va crea sute de mii sau chiar milioane de locuri de muncă. Domnul Piebalgs a demonstrat încă o dată că aceasta este situația în sectorul energetic, în studiul său din ultimele luni. Din punctul nostru de vedere, domnule Barroso, nu sunteți în măsură să facilitați programul „Green New Deal”.

În concluzie, pot spune doar că, în ceea ce privește protecția climei, europenii au lipsit în ultimele luni de pe scena internațională, ca urmare a unor noi ezitări – cât de departe vrem să mergem cu obiectivele de reducere? – și a zgârceniei, situație care, din păcate, se aplică și în cazul Suediei. Crearea Fondului internațional pentru protecția climei pentru statele mai sărace a funcționat foarte prost. Este încă secret faptul că suedezii vor să ia bani de la fondurile de dezvoltare și să îi transfere la protecția climei. Acesta este un joc cu sumă zero și,

din punctul de vedere al țărilor mai sărace, este complet inacceptabil. Trebuie să punem rapid capăt acestei noi zgârcenii și ezitări a Uniunii Europene.

(Aplauze)

În final, domnule Reinfeldt, pot spune ceva pozitiv. Suntem pregătiți să discutăm și să colaborăm cu dumneavoastră în problema noii definiții a strategiei de la Lisabona. Ați spus că veți face acest lucru până la sfârșitul anului. Vă vom ajuta. Vă vom susține și dacă doriți să faceți mai multe în legătură cu Europa de Est și cu Rusia, însă programul suedez trebuie să se axeze pe o politică în domeniul climei adevărată, iar acest lucru nu trebuie să se reflecte doar în titluri, ci și în întreg conținutul acestui program.

(Aplauze)

Michał Tomasz Kamiński, în numele Grupului ECR. – (PL) Domnule Președinte, în primul rând doresc să vă prezint sincerele mele felicitări pentru alegerea de ieri, pentru alegerea unui președinte extraordinar ca nou șef al Parlamentului. După cum bine știți, domnule Președinte, vă adresez aceste felicitări în calitate de politician polonez, dar și dintr-un motiv personal. Știți că mulțumită dumneavoastră am cunoscut-o pe soția mea, iar aceasta reprezintă cea mai mare realizare a vieții mele. Felicitări și vă doresc mult succes în activitatea dumneavoastră.

Domnule prim-ministru, Grupul Conservatorilor și Reformiștilor Europeni a ascultat cu atenție discursul dumneavoastră și mă bucur să spun că împărtășim punctele dumneavoastră de vedere în multe privințe. Consider că anunțul dumneavoastră privind măsurile active de abordare a crizei este deosebit de important. Criza economică, cea mai gravă prin care a trecut civilizația noastră din anii 1930 până astăzi, provoacă o anxietate nejustificată la nivel european, atât în statele mai sărace, cât și în cele mai bogate, atât în nord, cât și în sud. Mă bucur că ați anunțat o luptă activă împotriva crizei și mă bucur că aveți priorități împărtășite și de noi – o libertate mai mare a pieței, o reglementare redusă, o libertate economică mai mare, o deschidere mai mare față de liberul schimb. Acestea reprezintă o rețetă pentru creșterea economică a continentului nostru, a Uniunii Europene.

Domnule prim-ministru, împărtășim convingerea dvs. că abordarea schimbărilor climatice este o problemă importantă. Știu că aveți opinii puternice în această privință și doresc să vă încurajez să fiți puternic în acest domeniu. Problema schimbărilor climatice arată foarte clar că astăzi nu locuim doar într-o Europă unică, ci într-o lume unică, în care amenințările sunt împărtășite de toți și trebuie abordate în mod eficient.

Mă bucur că ați menționat combaterea infracționalității drept o problemă serioasă a Uniunii Europene. Sunt convins că, pentru că Suedia este deja o valoare în literatura polițistă, sub conducerea dumneavoastră vom înregistra succese în combaterea infracționalității.

Mă bucur că și dumneavoastră și ministrul dumneavoastră de externe ați menționat recent că doriți să analizați problema vecinilor și că priviți cu ochi buni problema extinderii UE. Să nu uităm că dincolo de granițele estice ale UE există state care au dreptul să facă parte din zona de democrație și afluență în care ne aflăm astăzi.

Regret să spun că grupul meu nu este de acord cu dumneavoastră într-o anumită privință. Este vorba despre ratificarea Tratatului de la Lisabona. Ați vorbit despre democrație în contextul Tratatului de la Lisabona și ați făcut acest lucru pe bună dreptate. Trebuie reținut faptul că poporul irlandez a respins Tratatul de la Lisabona printr-un referendum democratic. Întrucât respectăm democrația, trebuie să respectăm și votul poporului irlandez.

Domnule prim-ministru, sper că prioritățile dumneavoastră, care sunt împărtășite în foarte mare măsură de Grupul ECR, se vor dovedi a fi o oportunitate de a conduce în mod eficient Uniunea Europeană și de a aborda eficient criza, care este astăzi cea mai mare problemă a noastră.

(Aplauze)

Lothar Bisky, în numele Grupului GUE/NGL. – (DE) Domnule Președinte, domnule prim-ministru Reinfeldt, doamnelor și domnilor, președinția suedeză a prezentat un program de lucru ambițios, care cuprinde o propunere privind creșterea transparenței. Avem nevoie de transparență în special când vine vorba de combaterea crizei prin care trecem în prezent.

Multe persoane cred că această criză a apărut la o mare distanță, în Statele Unite, fiind provocată de câțiva bancheri lacomi. Șefii de guvern din statele membre UE par să nu fi avut nicio legătură cu criza. Sunt părți

nevinovate. Cei care își laudă nevinovăția nu fac nimic pentru a combate criza. Cred că prin transparență ar trebui să ne referim și la discuțiile asupra eșecurilor politicii ce a contribuit la criză și, desigur, la discuțiile despre bancheri. Transparența este în vogă în capitalismul de cazinou.

Așteptăm să vedem ce se întâmplă cu Strategia privind regiunea Mării Baltice și l-aș susține pe Președintele în exercițiu al Consiliului dacă s-ar axa pe problema dialogului cu Rusia. Am dori, de asemenea, ca Uniunea Europeană să susțină solicitările președintelui Obama și ale președintelui Medvedev privind dezafectarea armelor nucleare. Uniunea Europeană trebuie să profite de această nouă șansă de dezarmare.

Președinția suedeză dorește armonizarea în continuare a legislației privind acordarea de azil și creșterea atractivității Uniunii Europene pentru lucrătorii imigranți. Politica privind azilul trebuie corelată cu politica de dezvoltare. Acesta este un lucru bun din punctul nostru de vedere, însă la granițele exterioare ale Uniunii Europene, bine păzite, în special în zona Mării Mediterane, în fiecare an mor mii de persoane care fug de persecuție, sărăcie, dezastre naturale și războaie. În pofida sistemelor costisitoare de control la frontieră, de monitorizare și achiziționare a datelor, care au ca scop prevenirea migrației ilegale, Grupul Confederal al Stângii Unite Europene/Stânga Verde Nordică solicită un tratament uman pentru refugiați și imigranți și o modificare a politicii economice și comerciale, pentru a combate în primul rând, în mod eficient, cauzele care îi determină pe acești oameni să se refugieze.

Președinția suedeză se axează pe piețe mai extinse ale muncii, pentru a crea oportunități complete de angajare, drept pentru care dorește inițierea unor reforme privind piața muncii și a unor măsuri privind egalitatea de gen. Și noi ne declarăm în favoarea unei strategii pentru bunele practici de muncă, care să susțină creșterile salariale și să introducă același salariu minim legal în toate cele 27 de state membre. Vrem ca UE să stabilească salariul minim la cel puțin 60% din salariul minim național, pentru ca cetățenii să nu devină victime ale sărăciei, chiar dacă au un loc de muncă rentabil.

Salut afirmațiile dumneavoastră în legătură cu Cipru și vă doresc succes în punerea în aplicare a ambițioaselor obiective climatice.

Francesco Enrico Speroni, în numele Grupului EFD. – (IT) Domnule Președinte, doamnelor și domnilor, am apreciat faptul că președinția suedeză a subliniat aspectele ce îi preocupă pe cetățenii noștri, pe electoratul nostru, respectiv mediul și schimbările climatice, criza financiară, protecția locurilor de muncă și combaterea infracționalității, pentru că, pentru a lucra bine, trebuie să ne aflăm în armonie cu cei care ne-au votat. Nu suntem mai buni sau mai răi decât electoratul nostru, însă cred că este important să acționăm în conformitate cu ceea ce acesta ne cere și mi se pare că acest lucru trebuie să se aplice în cazul domeniilor pe care le-am menționat.

De asemenea, trebuie ca propunerile noastre să se transforme în acțiuni concrete, iar aici ne vom confrunta unii cu alții în cadrul procedurii de codecizie, întrucât noi, Parlamentul, și dumneavoastră, Consiliul, veți elabora aceste norme care vor guverna viețile, afacerile și interesele electoratului nostru și cred că aceasta este sarcina noastră fundamentală în calitate de organ legislativ.

Trebuie să depășim această evidentă criză de încredere. Prezența slabă de la ultimele alegeri este un simptom și, pentru a depăși această problemă, trebuie să acționăm în conformitate cu dorințele electoratului nostru. De asemenea, poate că trebuie să evităm comparațiile: țara dumneavoastră este vecină cu Norvegia; eu locuiesc lângă Elveția. Aceste state se află în afara Uniunii Europene, însă trăiesc bine; au aceleași probleme, însă nu o duc mai rău ca noi și din acest punct de vedere este important să vedem și să demonstrăm că merită să fim membri ai Uniunii Europene.

Cred că aceasta este o provocare importantă, însă cred de asemenea că, grație ajutorului tuturor, putem arăta că Europa nu trebuie să fie un motiv de suferință, ci o șansă pentru cei care locuiesc aici și sunt cetățenii săi.

Barry Madlener (NI). – (NL) Partidul pentru Libertate din Țările de Jos a sosit în acest Parlament pentru a susține dorințele cetățenilor olandezi și pentru a cere înapoi sumele pe care Țările de Jos le-au plătit în exces acestei Europe birocratice și doritoare de bani. Partidul pentru Libertate a fost ales în acest Parlament de către alegătorii olandezi, pentru a arăta în mod clar că cetățenii olandezi consideră că extinderea Uniunii Europene a mers deja mult prea departe.

Domnule Președinte, acest Parlament își petrece timpul reglementând probleme care ar trebui stabilite de statele membre. Din punctul de vedere al partidului nostru, Uniunea Europeană trebuie să se implice doar în chestiuni privind cooperarea economică și monetară. În interesul Țărilor de Jos, vom analiza comportamentul președinției suedeze, pentru că aceasta nu face nimic pentru cetățenii olandezi. Doriți să

mergeți mai departe cu Constituția Europeană, pe care alegătorii olandezi au respins-o și care coincide în proporție de 99% cu Tratatul de la Lisabona. De asemenea, nu faceți nimic în legătură cu exorbitantul transfer lunar de la Bruxelles la Strasbourg. Mai mult, nici măcar nu ați pus chestiunea pe ordinea de zi. De ce nu? Aceasta costă mii de milioane de euro și singurele persoane cărora le surâde ideea sunt probabil cei de la Ikea, care vor putea vinde mai multe cabine mobile și dulapuri.

Totodată, dorim încetarea imediată a negocierilor cu Turcia. Turcia este o țară islamică, iar ideologia islamică este complet diferită față de cultura noastră occidentală. În plus, Turcia nu este deloc o țară europeană, ci asiatică, iar apartenența Turciei i-ar costa pe cetățenii olandezi o altă sumă exorbitantă de bani. Turcia poate fi un vecin bun, însă nu aparține familiei europene. Partidul pentru Libertate susține o Europă a statelor suverane, însă președinția suedeză a început demersurile pentru crearea unui suprastat federal, în cadrul căruia statele membre hotărăsc din ce în ce mai puțin asupra propriilor probleme. Prin urmare, sperăm că poporul irlandez va avea curajul de a spune din nou „nu” Tratatului de la Lisabona. Populația irlandeză are șansa de a fi vocea tuturor europenilor și doresc să vă întreb, în numele Partidului pentru Libertate, ce concluzii va trage președinția suedeză în urma rezultatului referendumului irlandez.

Fredrik Reinfeldt, *le în exercițiu al Consiliului*. – (SV) Domnule Președinte, permiteți-mi să îi felicit pe toți cei aleși lideri de grup. Știu că o parte dintre dumneavoastră ați fost aleși cu un procent foarte mare. Știu, de exemplu, că Martin Schulz a fost reales în grupul social-democrat, cu o mare majoritate. Este important să vă puteți reprezenta cu toată convingerea grupul căruia îi aparțineți.

Salut dialogul pe care l-am purtat și consultările a căror prezentare mi-a fost solicitată de Consiliul European din luna iunie. Acest lucru a fost făcut de Cecilia Malmström, ministrul suedez pentru afaceri europene. Și eu am făcut acest lucru, atât prin convorbiri telefonice, cât și la întâlnirea pe care am avut-o pe un vas, în timp ce navigam pe apele din jurul orașului Stockholm, discutând situația apărută. Mi se ceruse să cercetez posibilitatea de a îl alege pe José Manuel Barroso, desemnat de Consiliul European, drept al Comisiei pentru un al doilea mandat.

O parte dintre subiectele abordate de dumneavoastră reprezintă principalele priorități ale președinției suedeze. Permiteți-mi să spun că locurile de muncă sunt cele mai importante. Dorim să vedem o Europă în care mai multe persoane au de lucru. Discuția trebuie să înceapă de la modalitatea de atingere a acestui obiectiv. Așa cum a arătat Joseph Daul, cred că este o problemă de inovație și pregătire; cu alte cuvinte, lucrurile care contribuie cel mai mult la dezvoltarea întreprinderilor și care le oferă cetățenilor posibilitatea de a se angaja. Cred că Martin Schulz are dreptate: trebuie să avem grijă să nu creăm o Europă în care să concurăm la un nivel redus. Această discuție are loc atât în Suedia, cât și în întreaga Europă. Salariile reduse sau inexistente nu reprezintă un bun punct de plecare pentru a încerca să facem față concurenței; de fapt, doar asigurând condiții bune putem face față concurenței viitorului.

Permiteți-mi să menționez alte câteva lucruri pe le consider foarte importante pentru a direcționa Europa în perioada de criză. Am văzut cum Comisia – și personal consider că acest lucru este important – a reușit să apere principiul unei piețe interne într-un moment în care mulți încearcă să îl compromită și să instituie protecționismul. Este foarte ușor să-i ascultăm pe cei care spun „De ce nu ați salvat locurile de muncă din această țară?” fără a înțelege la ce consecințe s-ar ajunge dacă toată lumea s-ar comporta așa. Dacă am face acest lucru, am distruge practic liberul schimb și șansele comerțului transfrontalier. Dacă nu am fi rezistat tentației protecționismului s-ar fi pierdut imediat mecanismele care au creat, de fapt, bogăție și prosperitate. Cred că protejarea pieței interne și libera circulație reprezintă un important punct de plecare pentru asigurarea locurilor de muncă.

De asemenea, am mare încredere în alte lucruri menționate de unii dintre dumneavoastră, de exemplu în investițiile în competențe umane și în asigurarea mobilității pe piața muncii. Cred, de exemplu, că o modalitate bună o reprezintă chiar libera circulație, inclusiv în afara Uniunii Europene.

Așa cum au menționat Martin Schulz, Rebecca Harms și John Daul, cred că aceasta reprezintă și o ocazie de a combate acest lucru abordând o tendință ecologistă, de a aborda economiile cu emisii reduse despre care se vorbește la nivel internațional drept o altă modalitate de a ieși din criză. Modul de finanțare și modul de investire sunt importante. De asemenea, doresc să spun – și în această privință sunt de acord cu Guy Verhofstadt – că experiența suedeză a gestionării crizei din anii 1990 a dovedit că acest lucru se poate realiza doar controlând finanțele publice. Am învățat că atunci când deficitele sunt mari și se cere raționalizarea, persoanele cu venituri reduse și cele care depind cel mai mult de instituțiile de asigurări sociale sunt cele mai afectate. Prin urmare, o politică prudentă cu finanțele publice este o politică bună pentru persoanele sărace sau cu venituri mici.

În ceea ce privește problema climei, care va fi principala problemă discutată în cadrul reuniunii la nivel înalt de la Copenhaga, doresc să spun că este adevărat că încă mai sunt multe de făcut. Timpul este scurt.

Doresc să-i spun doamnei Rebecca Harms că este neobișnuit ca noi, suedezii, să fim criticați pentru angajamentele de ajutor. În Europa se cheltuiesc în medie 0,4 procente din produsul intern brut pentru aceste angajamente. Suedia este unică în acest sens, pentru că un procent din produsul nostru intern brut este alocat ajutoarelor pentru dezvoltare. Pentru mine, aceste probleme sunt corelate. Am efectuat propria noastră analiză sub conducerea ministrului nostru pentru ajutoare, în cadrul inițiativelor Națiunilor Unite. În acest proces am analizat exact cum trebuie să ne gândim la schimbările climatice în cadrul rețelei noastre de dezvoltare. Nu putem efectua lucrări de dezvoltare fără a analiza schimbările climatice și fără a vedea cum acestea afectează deja zonele sărace ale lumii. Prin urmare, nu putem disocia aceste probleme și nu putem spune că politica de dezvoltare este una, iar politica privind clima este alta. Cele două sunt mai degrabă corelate și trebuie abordate împreună.

În ceea ce privește tratatul, doresc să-i spun lui Martin Schulz că rolul meu este acela de a asigura o conducere europeană eficientă într-o perioadă dificilă. Trebuie să le putem oferi răspunsuri cetățenilor care doresc ca noi să luăm măsuri pentru a combate criza financiară și criza climatică. Suntem cu toții activi în sfera politică și știm că în politică, atunci când privim spre interior, când se vehiculează diferite nume și discutăm despre conducere, cetățenii au impresia că le-am întors spatele. Acum privim spre interior.

Prin urmare, voi face ceea ce pot în această calitate. Consiliul European mi-a acordat sarcina de a asigura claritate în cooperarea și respectul nostru pentru integritatea Parlamentului European – indiferent că respectăm Tratatul de la Nisa sau Tratatul de la Lisabona – în vederea desemnării unui candidat pentru funcția de al Comisiei. În ceea ce îl privește pe José Manuel Barroso, este important să spunem că acesta a fost susținut în unanimitate în Consiliul European, că a fost bine cunoscut ca și candidat și fusese deja prezentat electoratului înainte de alegere. Desigur, aceasta mi-a facilitat acțiunile, respectând desigur faptul că Parlamentul European va avea ocazia de a accepta sau a refuza candidatul desemnat de Consiliul European, atunci când va fi gata să ia o decizie. Până atunci, avem timp de discuții și știu că și José Manuel Barroso a menționat acest lucru și avem timp să purtăm acest dialog privind felul în care politica europeană se va dezvolta în anii care urmează. Sper că putem stabili acum acest lucru, conform acordului încheiat. Electoratul european așteaptă acest lucru, iar noi vom putea acționa împreună cu hotărâre.

José Manuel Barroso, le Comisiei. – (FR) Doamnă Președinte, s-au adresat câteva întrebări importante; voi încerca să răspund foarte pe scurt.

În primul rând, întrebarea importantă a domnului Schulz privind tratatele. Acesta s-a referit, în special, la rolul Comisiei de gardian al tratatelor. Comisia consideră că trebuie respectate tratatele în vigoare. Tratatul în vigoare este Tratatul de la Nisa. Toți cei care vă aflați aici ați fost aleși în baza Tratatului de la Nisa. Evident, dacă se va alege acum le Comisiei și acesta va fi ales la fel ca dumneavoastră, conform Tratatului de la Nisa.

Acestea fiind spuse, sper că vom avea Tratatul de la Lisabona. Vor trebui efectuate modificările necesare în ceea ce privește compoziția Parlamentului, care nu va mai fi aceeași conform Tratatului de la Lisabona, pentru că vor exista anumite schimbări, iar același lucru se va face și în cazul Comisiei. Cu toate acestea, Consiliul European a fost de acord cu fiecare aspect al raportului dumneavoastră – raportul Dehaene – care a fost adoptat cu o majoritate covârșitoare. În ceea ce privește Consiliul European, înainte de a-și oficializa decizia, acesta a efectuat consultări, care au luat în calcul în primul rând rezultatele alegerilor europene, fără să mai menționăm faptul că existase un candidat susținut de o forță politică.

Acum obiectivul este obținerea aprobării Parlamentului European. Doresc să repet astăzi ceea ce am spus deja într-o scrisoare trimisă Președintelui Parlamentului European: sunt gata să discut conținutul liniilor directoare pentru următoarea Comisie cu orice grup politic care dorește să le discute. În orice caz, aceasta este poziția mea în ceea ce privește problemele instituționale.

La nivel politic, doresc să subliniez un aspect foarte important. Cred că este important să facem legătura între alegerea lui Comisiei și alegerea democratică care a avut deja loc, alegerea dumneavoastră. Ați fost aleși în baza Tratatului de la Nisa și din punctul meu de vedere și le Comisiei trebuie să între în legitimitate în acest mod, în baza unor alegeri democratice.

În plus, având în vedere criza economică și financiară – și cred că persoanele în favoarea unei Europe puternice și care doresc o Comisie puternică vor fi de acord – problema președinției Comisiei nu trebuie lăsată nerezolvată până la ratificarea finală a Tratatului de la Lisabona, pe care o dorim cu toții – sau cel puțin majoritatea – însă nu știm când va intra în vigoare acest tratat. Nu mi se pare foarte înțelept să lăsăm Comisia

Europeană și președinția sa în suspans într-o perioadă de criză economică, financiară și socială și când ne așteaptă negocieri foarte importante la Copenhaga. Oricare ar fi situația, Parlamentul European va decide acest lucru, iar eu sunt pregătit să mă implic într-o dezbatere democratică, așa cum am procedat și acum cinci ani.

le Comisiei. – În legătură cu cea de-a doua întrebare privind finanțele și economia și afirmațiile domnului Verhofstadt: cu toții putem avea mai multă ambiție, iar în această privință vă împărtășesc ambiția. Însă nu putem spune că nu am adoptat un plan european de redresare economică, iar acesta a fost punctul maxim acceptat de statele membre.

Comisia Europeană a propus mai mult, însă statele membre au acceptat numai atât. Doresc să vă atrag atenția asupra faptului că unele state membre – destul de influente la începutul acestei crize – au sugerat că nu trebuie să existe un plan de coordonare. Altele au propus un stimulent fiscal de 1%, Comisia Europeană a propus imediat 1,5%, iar de fapt stabilizatorii automați au ajuns la 5%. În afară de aceasta, am luat o serie de decizii importante în ceea ce privește susținerea balanței de plăți pentru unii membri din afara zonei euro, precum și o serie de inițiative la nivel global.----

Puteți, deci, să fiți siguri că această Comisie va face tot posibilul pentru a consolida nivelul european și o abordare comună. Să fim, însă, sinceri cu noi înșine: nu suntem Statele Unite ale Americii, nu suntem un stat național integrat și avem, desigur, situații diferite. Nu puteți cere Germaniei și Letoniei să facă același lucru. În Europa există state cărora li s-a acordat asistență pentru balanța de plăți, deci evident nu putem aplica o abordare identică. Trebuie să existe o abordare comună, însă cu răspunsuri naționale specifice, pentru că aceasta este realitatea cu care se confruntă și cu care se va confrunta în viitorul apropiat Europa.-----

Există în principal bugete naționale. Vă împărtășesc ideea de a avea un plan european mai bine coordonat, pentru a putea ieși din criză și pentru a construi dezvoltarea ecologică inteligentă pe care o dorim; însă în același timp trebuie să recunoaștem că avem 27 de bugete naționale, 27 de ministere de finanțe, 27 de bănci naționale în afară de Banca Centrală Europeană și este foarte important să consolidăm moneda euro și să avem politici economice și financiare durabile. În caz contrar, moneda euro, unul dintre cele mai mari succese ale integrării europene, va fi pusă în pericol.

În final, și în ceea ce privește schimbările climatice putem da dovadă de mai multă ambiție. Pentru mine a fost foarte important faptul că am fost recent la L'Aquila, împreună cu domnul prim-ministru Reinfeldt, loc în care Secretarul General al ONU a declarat: „Sunteți locomotiva lumii”. Întotdeauna putem avea mai multă ambiție, însă Uniunea Europeană este liderul luptei împotriva schimbărilor climatice la nivel mondial.-

Nimeni nu este mai ambițios ca noi și, desigur, mă aștept cel puțin la un cuvânt de recunoaștere a eforturilor depuse de această Comisie împreună cu statele membre, în vederea elaborării unor propuneri ambițioase. Să-i convingem acum și pe ceilalți, pentru că avem nevoie de ei, întrucât problema schimbărilor climatice nu este doar europeană, ci una planetară. Consider că, având sprijinul dumneavoastră, putem repurta succes la conferința de la Copenhaga.

(Aplauze)

Gunnar Hökmark (PPE). - (SV) Domnule Președinte, în calitate de cetățean suedez am ascultat cu mândrie prioritățile președinției suedeze și sunt mândru că îi pot ura din nou bun venit aici prim-ministrului Suediei.

Provocările cu care ne confruntăm sunt substanțiale. Avem în urmă 20 de ani de schimbări fantastice, miraculoase în Europa, motiv pentru care acum Președintele Parlamentului European este unul dintre primii reprezentanți ai mișcării pentru libertate *Solidarność*. Idealuri precum democrația, libertatea, statul de drept și economia de piață ne-au oferit 20 de ani de dezvoltare fantastică.

Trăim într-o epocă a schimbărilor, având în vedere noul tratat, problema climatică, ce necesită o politică coerentă, capabilă de un impact global, și criza economică. Prin urmare, este important să avem o președinție, însă și un parlament, care să asigure stabilitatea din punctul de vedere al finanțelor publice, al pieței interne și al deschiderii comerțului și circulației transfrontaliere, pentru a putea ieși din criză.

Doresc să dezvolt această perspectivă. Deciziile pentru care pregătim acum terenul cu ajutorul președinției suedeze și în acest Parlament vor hotărî și forma pe care o vor adopta Europa și Uniunea Europeană după criză, respectiv dinamica piețelor financiare, încrederea și credibilitatea acestora, spațiul pentru inovații și spirit întreprinzător, pentru investiții și noi locuri de muncă.

Dacă alegerile pentru Parlamentul European au arătat un lucru, acesta este faptul că cetățenii Europei doresc mai puțină birocrație și reglementare și o mai mare deschidere, atât în interior, cât și spre exterior. Această deschidere va fi esențială pentru capacitatea Europei de a fi o forță primară pentru valorile care au început să schimbe acest continent în urmă cu 20 de ani și la care putem contribui și noi pe plan mondial.

(Aplauze)

Marita Ulvskog (S&D). - (SV) Domnule Președinte, în primul rând doresc să-i mulțumesc prim-ministrului Suediei pentru prezentarea obiectivelor sale și ale guvernului său pentru următoarele șase luni.

Știm că ne aflăm într-o poziție inițială dificilă; criza este gravă. Este vorba despre locurile de muncă, despre prăpăstiile care se adâncesc dramatic, despre o generație de tineri care intră direct în șomaj și, desigur, este vorba despre criza ecologică și climatică.

Aceste lucruri au fost descrise și de prim-ministrul Reinfeldt, însă concluziile sunt surprinzătoare. Aspectul evidențiat drept principala prioritate a președinției suedeze nu au fost locurile de muncă sau investițiile, ci mai degrabă capacitatea statelor membre de a menține disciplina bugetară. UE se apropie de o cifră de 27 de milioane de șomeri, iar mesajul cel mai clar al președinției suedeze este acesta: disciplina bugetară. Situația nu este doar eronată, ci și îngrijorătoare.

Spre deosebire de ceea ce s-a declarat aici mai devreme, partidul domnului Reinfeldt are o istorie politică națională solidă în acest domeniu. Ultimul guvern suedez conservator a condus Suedia spre dezintegrarea economică, iar un guvern social-democrat a muncit timp de 10 ani pentru a salva finanțele publice. Cu toate acestea, nu putem permite ca vechile deficiențe din politica națională să stabilească programul de lucru al întregii Uniuni Europene în momentul unei crize grave. Avem nevoie de investiții majore în locuri de muncă, pregătire și modificări ecologice – nu de un regim pentru economiile anorexice, prin disciplină bugetară.

John Monks, Secretarul General al Confederației Europene a Sindicatelor, și-a exprimat preocupările privind prioritatea redusă acordată de președinția suedeză dimensiunii sociale. Domnul Monks declară că s-au spus multe cuvinte frumoase, însă s-au prezentat foarte puține planuri reale. Pe lângă aceste preocupări, grupul meu este îngrijorat și în legătură cu drepturile sindicale ale lucrătorilor, după cum a menționat și Martin Schulz în discursul său. Condițiile de muncă s-au deteriorat în urma hotărârii Laval și a hotărârilor Viking, Rüffert și Luxembourg. Drepturile lucrătorilor s-au redus.

Grupul meu dorește ca președinția suedeză să se angajeze în mod clar în sensul că lucrătorii UE își vor primi integral înapoi drepturile sindicale. Drepturile sindicale trebuie să aibă prioritate în fața liberei circulații. Acest lucru trebuie să fie foarte clar. Nu dorim să trăim într-o Europă în care criza se rezolvă prin disciplină bugetară și confruntare. Doresc să îl întreb pe noul, domnul prim-ministru Reinfeldt, dacă acest subiect se află măcar pe ordinea de zi.

Marielle De Sarnez (ALDE). - (FR) Domnule Președinte, ne confruntăm cu două probleme. Prima problemă este criza. După cum știm cu toții, avem nevoie de un răspuns coerent și comun la criza economică și socială și, deci, de un plan european de redresare pentru a spori investițiile și a susține ocuparea forței de muncă. Europa trebuie să arate astăzi că este mai atentă și mai apropiată de cetățenii săi în perioadele de dificultăți cu care se confruntă aceștia. Trebuie să facă mai multe pentru a-i ajuta pe cei afectați de criză. Din această perspectivă, situația este urgentă.

Cea de-a doua problemă este cea a noului model de dezvoltare pe care trebuie să îl obținem la finalul crizei. Acesta trebuie să fie un model mai simplu, mai corect și mai durabil, care să asigure corelația dintre finanțe și economia reală, care să dezvolte noi forme de solidaritate între cetățenii Europei, care să ia în calcul provocările sociale și cele legate de mediu din comerțul internațional și care să modifice radical relațiile noastre cu cele mai sărace state ale lumii, în special cu cele din Africa.

Pe lângă aceste două probleme majore există o cerință democratică privind procesul pentru care este responsabilă președinția suedeză. Cecilia Malmström – pe care am plăcerea să o salut astăzi – știe mai bine decât oricine că există diferențe foarte importante între Tratatul de la Nisa și Tratatul de la Lisabona în ceea ce privește procedura de desemnare: majoritate simplă, pe de o parte, și majoritate calificată pe de altă parte; desemnare, respectiv numire; și un număr diferit de comisari în funcție de tratat. Personal vă solicit să vă asigurați că se respectă spiritul și litera tratatelor. Acest lucru este în sarcina dumneavoastră și este foarte important pentru credibilitatea instituțiilor noastre. Vă mulțumesc anticipat.

Carl Schlyter (Verts/ALE). - (SV) Domnule Președinte, vă felicit pentru numirea în funcție. În primul rând aș dori să felicit guvernul pentru angajamentul real asumat în problema regiunii Mării Baltice și sper că vom

face progrese în această privință. Afirmatiile dumneavoastră privind schimbările climatice sunt, de asemenea, excelente. Sper, desigur, ca aceste afirmații să fie puse în practică. Spuneți frecvent că Europa și Suedia reprezintă doar o mică parte din emisiile mondiale, însă dacă statele membre UE găzduiesc doar 8% din populația planetei, dar provoacă 30% din emisii, avem obligația de a lua în serios lucrările în acest sens. Din punctul meu de vedere, aici lipsesc informațiile concrete.

Cum veți aborda Directiva PCIP privind emisiile industriale? Cum veți aborda tăierile ilegale de copaci? Cum veți aborda standardele de eficiență energetică pentru clădiri și faptul că avioanele nu pot continua să producă emisii fără să achite un impozit pe energie de 14 miliarde de euro?

De asemenea, doresc să aduc în discuție programul de la Stockholm și Acordul comercial de combatere a contrafacerii. În ceea ce privește Acordul, trebuie să ne asigurăm că există deschidere. Curtea constituțională din Germania a spus că statele trebuie să aibă o influență mai mare, că parlamentele trebuie să aibă o influență mai mare. Avem nevoie de deschidere în negocierile asupra Acordului. Nu ne putem îndrepta unilateral spre supraveghere. Același lucru se aplică și în cazul orașului meu natal și al programului de la Stockholm. Fie ca acesta să devină un nume asociat cu trecerea UE de la o stare paranoică la respectul pentru libertăți și drepturile omului, cu consolidarea legislației privind azilul și protecția vieții private. Atunci vom fi făcut progrese.

Vicky Ford (ECR). - Domnule Președinte, doresc să felicit președinția suedeză pentru faptul că a acordat prioritate provocărilor economice. În perioadele de nesiguranță economică, capacitatea noastră de a ne confrunța cu alte provocări este, desigur, redusă. Aveți dreptate în a acorda prioritate restabilirii finanțelor publice: nivelurile foarte ridicate ale datoriei publice prezintă amenințări majore, pe termen lung care, dacă nu sunt soluționate acum, ne pot însoți timp de multe decenii. Însă restabilirea sănătății instituțiilor financiare este esențială pentru a recâștiga încrederea consumatorilor și pentru a reveni la creșterea economică, fără a conta pe banii contribuabililor.

În prioritățile dumneavoastră discutați importanța cadrului de supraveghere. Doresc să adaug că este vitală claritatea reglementărilor. Aceste industrii sunt, după cum știm cu toții, industrii globale. Capitalul, talentul și activitățile antreprenoriale individuale au un grad ridicat de fluiditate. Ele necesită orare legislative abordabile și bine definite, abordarea prioritară a legislației și consultări corespunzătoare.

Vă salut angajamentul de a lucra împreună cu G20, pentru că dacă abordăm o direcție unilaterală în cadrul Uniunii Europene riscăm nu doar să ne punem debitorii și investitorii într-o poziție concurențială dezavantajoasă, ci și să provocăm relocarea în exterior a industriilor...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor.)

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). - (SV) Domnule Președinte, în primul rând doresc să vă felicit pentru desemnarea ca președinte și să vă mulțumesc pentru interesantul schimb de opinii purtat în perioada electorală. Domnule prim-ministru și stimați colegi, vă mulțumesc pentru opiniile exprimate în legătură cu programul președinției. Sunt convinsă că, din punct de vedere organizatoric, președinția suedeză va fi un mare succes și că administrația de stat suedeză, extrem de competentă, se va achita cu brio de această responsabilitate.

Din punct de vedere politic, împărtășesc opinia președinției privind cele două crize majore – criza economică și criza climatică – acestea fiind, desigur, problemele prioritare. Cu toate acestea, unde se află analiza? Criza economică și cea climatică nu au fost provocate de destin. Ele au fost cauzate de deciziile politice. Acest lucru este pozitiv, pentru că înseamnă că putem rezolva crizele tot prin decizii politice, însă nu văd niciun semn că președinția ar aborda politici diferite. Se menține aceeași politică economică care nu ia în calcul aspecte sociale sau ecologice.

La fel ca pe mulți ani cetățeni, mă interesează ca programul să prevadă drepturile lucrătorilor, care au ajuns în atenția publicului în urma hotărârilor judecătorești, precum și problemele sociale în care nu se întrevăd răspunsuri. La fel, nu am auzit nimic despre faimoasa politică de egalitate progresivă. În ceea ce privește Programul de la Stockholm, se spune că acesta va crea securitate, însă în practică se creează un stat de tipul „fratele mai mare”, care ne amenință viața privată. Nu putem accepta restricții asupra drepturilor de azil sau restricționarea drepturilor noastre ca și cetățeni liberi în cadrul acestui program. Avem nevoie de o politică umană privind azilul și imigrația.

Timo Soini (EFD). - (FI) Domnule Președinte, doamnelor și domnilor, Suedia a respectat întotdeauna drepturile omului și democrația.

În urmă cu ceva vreme populația suedeză a votat împotriva monedei euro și ați respectat această decizie, deși, personal, erați în favoarea introducerii monedei unice. Din acest motiv este destul de bizar că Irlanda trebuie să voteze încă o dată asupra aceluiași tratat.

Suedia și, în general, statele din zona nordică sunt obișnuite să respecte dorința poporului. Vă doresc noroc și succes în provocarea cu care vă confrunțați acum. Sper că veți respecta valorile celei mai bune democrații nordice: nu prin constrângere, ci prin cooperare.

Mă bucur că ați menționat regiunea Mării Baltice și vă susțin pe deplin în această problemă. Marea Baltică trece prin dificultăți; este pe moarte și trebuie salvată. Dimensiunea nordică a fost, însă, absentă în această problemă și sper că veți face multe pentru a o promova, deși nu ați menționat acest lucru.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Domnule Președinte, avem nevoie de o revoluție în democrație. Avem nevoie de democrați puternici și în această nouă perioadă avem nevoie urgentă de o Europă impresionantă, democratică și într-adevăr eficientă.

Artiștii creativi și în special scriitorii independenți vor juca un rol în identificarea valorilor acestei noi Europe. Imaginația lor necenzurată va putea reînchide în sticlă duhul birocratic care vrea să distrugă democrația. La urma urmei, ideile impresionante sunt cele care dau naștere schimbărilor sociale. Cei care pot oferi viziuni optimiste, care să le permită identificarea cu poporul, se pot inspira din problemele social-politice. Suedezii au fost foarte buni la acest capitol în trecut și din acest punct de vedere am toată încrederea în fosta mea colegă, Cecilia Malmström.

Așa am formulat ultimul alineat din noua mea carte apărută la începutul celei mai recente campanii electorale, care a antrenat schimbări majore și în care se întrevide multă speranță că dumneavoastră, reprezentând Suedia, tradiția sa democratică și transparența sa, veți recunoaște acum semnele vremurilor. Nu ne confruntăm doar cu criza economică – subiect în care suedezii și-au arătat inteligența, evitându-l – ci trebuie să facem față și unei fatale tendințe de aplecare spre dreapta. Prin urmare, cred cu tărie că noi, democrații, trebuie să susținem o transparență autentică și, mai ales, trebuie să luptăm împreună împotriva extremei de dreapta.

PREZIDEAZĂ: DL PITTELLA

Vicepreședinte

Corien Wortmann-Kool (PPE). – (NL) Vă adresez sincere mulțumiri pentru planurile ambițioase prezentate pentru următoarele șase luni. Vă pot spune că am mari așteptări de la dumneavoastră, pentru că încă de la început s-a știut că susțineți integrarea europeană și valorile europene. Este important ca soluțiile pe care le vom propune și la care dumneavoastră lucrați pentru a ieși din această criză economică să ne consolideze economia socială de piață.

De asemenea, este important ca aceste soluții nu doar să îi avantajeze pe cetățenii noștri, astăzi și mâine, ci și să asigure viitorul copiilor noștri. Prin urmare, este foarte important să ne continuăm lucrările în vederea creării unei economii durabile și a prevenirii schimbărilor climatice. Faptul că programul dumneavoastră acordă o prioritate ridicată acestor aspecte este un lucru bun. Sper ca eforturile dumneavoastră în aceste domenii să contribuie la apropierea statelor membre și sper că, până la conferința de la Copenhaga, veți reuși, de asemenea, să îi convingeți pe cei mai importanți actori de pe scena mondială să acționeze în vederea găsirii unei soluții pentru schimbările climatice.

Domnule președinte, economia socială de piață este importantă și când vine vorba despre durabilitatea finanțelor guvernamentale, întrucât deficitele guvernamentale reprezintă o povară pentru generațiile viitoare. Prin urmare, este important să respectăm Pactul de stabilitate și creștere și este bine că ați declarat acest lucru în mod expres.

Domnule președinte, este un lucru ironic, însă criza financiară a apropiat Islanda de Uniunea Europeană. Sper că președinția suedeză salută ideea aderării Islandei, însă, de asemenea, trebuie să se asigure cu strictețe că această țară îndeplinește cerințele de aderare și obligațiile privind legislația europeană și față de statele membre.

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Domnule președinte, domnule prim-ministru, sper că îmi veți permite să mă adresez în special lui Carl Bildt, pentru că doresc să abordez în primul rând subiectul extinderii, în special în zona Balcanilor.

Ați menționat că acest proces de extindere va fi mai lent decât ar fi dorit multe persoane aflate de ambele părți ale baricadei. Totuși, este foarte important să transmitem niște semnale clare. Sper ca președinția suedeză să ajute popoarele din sud-estul Europei să depășească problemele cu care se confruntă, inclusiv problemele interguvernamentale, astfel încât acestea să aibă încredere că drumul către Europa nu va fi blocat, ci se pot înregistra în continuare progrese, chiar dacă poate acestea vor dura puțin mai mult. Cu toate acestea, statele respective trebuie să efectueze, desigur, pregătirile necesare.

În al doilea rând, doresc să abordez un alt subiect pe care l-ați menționat și anume problema restructurării economiei și corelării politicii economice și a mediului. S-a spus deja că vă veți bucura de tot sprijinul nostru în acest sens. Cred că aceasta este o sarcină importantă pentru Europa. Este adevărat că în această privință ne aflăm cu mult înaintea celorlalți, însă mai sunt încă multe de făcut. În același timp, șomajul este în creștere. Rata șomajului înregistrată în prezent în Europa nu a atins încă nivelul maxim. Din păcate, situația se va înrăutăți.

Prin urmare, este extrem de importantă menționarea celeilalte dimensiuni, a dimensiunii sociale, întrucât restructurarea ecologică a economiei va fi susținută doar dacă cetățenii simt că necesitățile și cerințele lor sociale sunt abordate cu seriozitate.

Țările nordice oferă numeroase exemple bune ale unei politici active privind piața forței de muncă. Nici Uniunea Europeană, nici statele membre individuale nu pot crea locuri de muncă, însă îi putem ajuta pe cei care și-au pierdut locurile de muncă să găsească din nou de lucru cât mai curând posibil. Acesta este obiectivul unei Europe sociale – această politică activă privind piața forței de muncă de care au nevoie statele membre, politică în legătură cu care Uniunea Europeană și în special Consiliul trebuie să transmită un mesaj clar. Restructurarea ecologică a economiei va duce la reducerea, iar nu la creșterea șomajului. Aceasta este soluția pentru care milităm.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Domnule președinte, domnule în exercițiu al Consiliului, mă bucur să vă văd aici! În această perioadă turbulentă ne confruntăm cu numeroase provocări: o recesiune economică severă, incertitudine în ceea ce privește Tratatul de la Lisabona și negocierile dinaintea conferinței privind clima de la Copenhaga. Subiectele de pe masa dumneavoastră de lucru sunt numeroase.

Domnule prim-ministru, doresc să subliniez câteva aspecte importante. Trebuie să-i convingeți și pe colegii dumneavoastră din Consiliu că protecționismul este abominabil. Puterea UE stă în frontierele sale deschise și în liberul schimb. Subvențiile de stat pentru salvarea industriei automobilelor nu reprezintă o soluție. Criza financiară impune o nouă ordine globală, însă reglementările trebuie să fie echilibrate, nu excesive. După cum au menționat o parte dintre cei prezenți aici, în această toamnă UE trebuie să se apropie puțin mai mult de o politică respectabilă privind azilul. Politica energetică necesită realism și solidaritate, după cum au afirmat o parte dintre colegii mei. Fără crize ale gazelor, fără dependențe unilaterale. Internetul a fost un aspect important în campania electorală. Suedia are marea responsabilitate de a duce la bun sfârșit pachetul în domeniul telecomunicațiilor. Statul de drept trebuie să se aplice și în lumea virtuală.

Sperasem că în cadrul acestei sesiuni, Parlamentul va aproba denumirea lui José Manuel Barroso ca al Comisiei pentru un alt mandat de cinci ani. Acest lucru nu se va întâmpla acum și îmi pare rău. Nu este momentul ca UE să piardă timpul cu lupte privind puterea instituțională. Este momentul să fim activi din și să ne asumăm rolul de lideri politici.

Moneda euro și-a dovedit forța. Când crede domnul prim-ministru că Suedia va fi pregătită pentru a deveni integral membră UE și va adopta moneda unică? Vă mulțumesc și, așa cum se spune în partidul meu: mult noroc!

Satu Hassi (Verts/ALE). – (FI) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, Suedia are o mare responsabilitate pentru viitorul rasei umane. Domnule prim-ministru Reinholdt, ați vorbit corect în legătură cu criza climatică.

Știm că tehnologia de care vom avea nevoie în următoarele decenii există deja și că ea este disponibilă la un preț convenabil, însă cea mai mare problemă rezidă în faptul că protecția climei este o provocare incredibilă pentru cooperarea umană. Din păcate, negocierile actuale seamănă mai degrabă cu un joc de-a v-ați ascunselea, cu o competiție de auto-felicitare.---

Uniunea Europeană trebuie să aibă curajul de a prezenta o propunere nu numai în legătură cu reducerea propriilor emisii ale UE, ci și cu privire la principiul partajării obligațiilor, conform căreia toate statele industrializate să își reducă emisiile în conformitate cu liniile directoare ale Grupului interguvernamental privind schimbările climatice (IPPC). Cel mai important lucru este atingerea obiectivelor de reducere a emisiilor

pentru anul 2020. În al doilea rând, trebuie să ne dăm seama că țările în curs de dezvoltare nu se vor putea adapta la un sistem de limite adecvate pentru emisii dacă nu vor primi asistență financiară la un nivel complet nou, iar UE trebuie să fie în măsură să prezente o propunere și în această privință.

Ryszard Antoni Legutko (ECR). – (PL) Domnule prim-ministru, v-am ascultat cu mare atenție discursul și am dori să ne exprimăm speranța că cele mai importante puncte ale programului vor fi puse în aplicare cu succes.

Totuși, doresc să atrag atenția asupra următoarelor trei provocări. Prima se referă la solidaritatea europeană, care este deosebit de importantă într-o perioadă de criză financiară. Nu putem permite ca în unele situații anumite state europene să fie tratate în mod inegal. Nu putem accepta ca unor state să li se permită subvenționarea sectorului bancar, iar altele să fie condamnate pentru că încearcă să-și consolideze sectorul construcțiilor de nave. Aceasta nu este solidaritate, ci ipocrizie.

În al doilea rând, ne bucurăm că Strategia privind regiunea Mării Baltice este una dintre prioritățile președinției suedeze. Acesta este un domeniu important de cooperare macroregională. Ecosistemul baltic trebuie protejat de pericole, precum proiectul Nord Stream, foarte nesigur și absurd din punct de vedere financiar. Trebuie, de asemenea, menționată necesitatea diversificării surselor de energie.

În al treilea rând, să nu uităm că Moscova nu are rețineri în a opri aprovizionarea, după cum a descoperit Georgia. Sper că Suedia, aflându-se la cârma Uniunii Europene pentru următoarele șase luni, va fi la fel de hotărâtă ca ministrul Carl Bildt, care a condamnat agresiunea Rusiei împotriva Georgiei. Sunt sigur că președinția suedeză va face față tuturor acestor provocări. Poate conta pe susținerea noastră.

Morten Messerschmidt (EFD). – (DA) Domnule președinte, două aspecte m-au șocat atunci când am citit programul de lucru al președinției suedeze. În primul rând, acest program conține multe promisiuni privind felul în care Uniunea va fi folosită pentru crearea unei economii mai bune, pentru rezolvarea problemelor climatice și a altor probleme, însă nu se menționează nimic în legătură cu problemele create de UE – problemele create pe piața muncii, în domeniul pescuitului, în economie, în legătură cu lupta împotriva infracționalității și așa mai departe. Aceasta este principala observație pe care o putem face la citirea programului de lucru al președinției suedeze și anume că, în viziunea acesteia, UE reprezintă doar soluții și nu este ea însăși o problemă. Acest lucru spune mai multe despre președinția suedeză decât despre Uniune. În al doilea rând, nu se menționează deloc faptul că ziua de 2 octombrie va fi una dintre cele mai importante din întreaga istorie a Uniunii, iar această zi este cuprinsă în mandatul președinției suedeze. Desigur, mă refer la cel de-al doilea referendum. Nu se menționează nimic în legătură cu măsurile pe care președinția suedeză intenționează să le ia pentru a se asigura că așa-zisele garanții acordate poporului irlandez vor fi tratate ca atare. Am mai văzut cum s-au înșelat popoare – prin intermediul unor referendumuri și în numele democrației. Ce va face președinția suedeză pentru a se asigura că acest lucru nu se va întâmpla din nou?

Werner Langen (PPE). – (DE) Domnule președinte, domnule în exercițiu al Consiliului, domnule al Comisiei, doresc să le urez bun venit suedezilor și să îi felicit pentru că, după cum a spus prim-ministrul, au găsit în final drumul spre Europa după un proces îndelungat. Ne bucurăm să aflăm că în prezent suedezii sunt printre cei mai buni europeni.

Ați prezentat un program foarte ambițios. Aș dori, însă, să vă întreb dacă Suedia are curajul de a adopta moneda unică, în special după experiența crizei pieței financiare, mai ales că ați spus că trebuie respectat Pactul de stabilitate și creștere. Desigur, nu beneficiați de clauza de excludere voluntară, precum Marea Britanie și Danemarca, de exemplu, și îndepliniți acum toate condițiile. Veți avea curajul să stabiliți în continuare Europa și să deveniți stat membru al zonei euro, pe parcursul mandatului dumneavoastră?

Domnule prim-ministru, sunt de acord că cu faptul că politica privind clima și Strategia privind regiunea Mării Baltice trebuie abordate prioritar, însă am o solicitare în legătură cu programul dumneavoastră în formă scrisă: vă rog să acordați o atenție mai mare combaterii crizei pieței financiare. Celelalte proiecte nu vor avea nicio șansă dacă nu se rezolvă cât mai repede posibil criza piețelor financiare și a economiei. Pentru aceasta, avem nevoie de norme clare. Nu este suficient ca Londra să stabilească încă o dată cursul. Avem nevoie de norme clare în economia socială de piață, pentru că o economie de piață nu poate funcționa fără norme și nu va primi susținere majoritară. Ar trebui, prin urmare, să reconsiderați problema depășirii crizei piețelor financiare și să-i acordați o prioritate mai mare decât până acum, deși vă susținem pe deplin programul. Vă mulțumim și vă urăm succes în această perioadă dificilă, marcată de schimbări.

(Aplauze)

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Domnule președinte, domnule în exercițiu al Consiliului, am ascultat programul președinției suedeze cu mare interes și apreciere. Prioritățile sale clare sunt economia și energia, pentru că prioritatea Uniunii Europene constă în relansarea economiei și crearea de locuri de muncă, reducerea șomajului și asigurarea succesului reuniunii din decembrie 2009 de la Copenhaga.

Totuși, doresc să atrag atenția asupra unui obiectiv politic, civil și democratic, respectiv înlocuirea Programului de la Haga cu programul care va fi numit după capitala suedeză: programul de la Stockholm. Acest program îmbină realizările din ultimii cinci ani în domeniile libertății, securității și justiției, care au fost foarte semnificative din punctul de vedere al armonizării, recunoașterii reciproce și al principiului încrederii în drepturile fundamentale și protecția legală, dar și în ceea ce privește cooperarea activă.

Vă invit să fiți ambițioși în acest domeniu: în primul rând, din punct de vedere material, la fel ca în toate domeniile privind gestionarea granițelor externe, imigrația, azilul, refugiații și combaterea traficului ilegal, a crimei organizate și a terorismului, suntem tentați cu ușurință să adoptăm poziții reacționare care contrazic *acquis-ul* drepturilor fundamentale ce ar trebui să individualizeze Uniunea Europeană și cu care Suedia se identifică atât de mult, ca țară care respectă transparența și principiile democratice.

În al doilea rând, vă invit să fiți ambițioși și din punct de vedere formal, pentru că, cel mai probabil, președinția suedeză va netezi drumul către Lisabona, ceea ce înseamnă în primul rând că nu va mai exista cadrul procedural dublu al primului și al celui de-al treilea pilon, care provoacă frecvente confuzii. Cu toate acestea, și cel mai important, va însemna, de asemenea, că Parlamentul va avea o capacitate sporită de a monitoriza inițiativele legislative pe care președinția suedeză le va pune în aplicare ca parte a programului de la Stockholm.

Aceasta înseamnă că evenimentele considerate până acum o deficiență a Consiliului sau a Comisiei vor fi și responsabilitatea Parlamentului.

Lena Ek (ALDE). - (SV) Domnule președinte, mă bucur și sunt mândră să-mi văd guvernul în cadrul președinției suedeze și cred că acest program conține numeroase soluții bune la problemele privind clima, locurile de muncă, criza financiară, conferința de la Copenhaga, Strategia privind regiunea Mării Baltice, politica comunitară, extinderea, Islanda, Croația, Turcia etc. Există, totuși, și un alt aspect important pentru viitor: o Europă deschisă, viața privată și libertatea de exprimare.

Miniștrii se întâlnesc astăzi la Stockholm pentru a discuta programul de la Stockholm. Este bine că aceasta este strategia pentru legislația care urmează să fie elaborată. Unele părți ale propunerii sunt așteptate de mult timp. Sper că, într-un final, va avea loc ratificarea Convenției europene privind drepturile omului, incluzând de asemenea drepturile copilului și drepturile victimelor infracțiunilor. Putem ajunge la un rezultat cu adevărat bun, însă există și aspecte negative, și anume faptul că programul de la Stockholm reprezintă o amenințare pentru o societate deschisă.

Amenințările adresate societății deschise trebuie combătute folosind metodele societății deschise. Unele dintre prevederile programului de la Stockholm nu sunt liberale, umane sau vizionare. Monitorizarea deplasărilor, stocarea în masă a datelor cu caracter personal și urmărirea sistematică a tranzacțiilor economice nu reprezintă acțiuni liberale, tolerante sau vizionare. Doresc ca programul de la Stockholm să promoveze deschiderea, libertatea și toleranța, nu monitorizarea, supravegherea și intoleranța. De asemenea, cred că ar trebui să ne încetăm activitatea la Strasbourg.

Președintele. – Înainte de a-i da cuvântul domnului Stolojan, doresc să-i urez bun venit unui oaspete, și anume copilului care ocupă scaunul 505. Mă bucur să văd cum copiii sunt interesați de problemele europene și de instituțiile noastre, pentru că este important ca aceștia să aibă o conștiință europeană de la o vârstă fragedă.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE). - Doresc succes președinției suedeze și consider că prioritățile expuse sunt cele pe care le așteptam. Următoarele șase luni sunt decisive pentru cetățenii europeni ca și pentru Uniunea Europeană, sunt decisive dacă țările noastre vor ieși din criză în anul viitor sau, dimpotrivă, anul viitor va fi în continuare un semn mare de întrebare.

Sunt multe propuneri care se fac, programe noi, dar cred că este timpul să facem o evaluare a impactului pe care programul de redresare economică pe care Comisia Europeană l-a lansat la începutul anului, dacă are impact, ce impact are, să facem o analiză și a bugetului Uniunii Europene pe acest an, să vedem ce activități nu se mai fac și ce resurse avem posibile de disponibilizat în continuare pentru a veni cu noi măsuri.

De asemenea avem proiecte de investiții pentru sectorul de energie aprobate deja din acea sumă de circa trei miliarde de euro și va trebui să facem pași concreți în realizarea acestor proiecte. Vreau să mulțumesc președintelui Barroso pentru contribuția deosebită avută la lansarea în viață a proiectului Nabucco.

În sfârșit, doresc să nu uitați angajamentul politic al Uniunii Europene pentru ca și alte țări să ajungă să adere la Uniunea Europeană.

Proinsias De Rossa (S&D). - Domnule președinte, nu vom depăși criza financiară, economică și a locurilor de muncă, și nici criza climatică, dacă rămânem state naționale independente, protecționiste. Fără Europa și fără moneda unică suntem distruși ca și continent, însă nu putem continua ca o uniune, ca și cum nu am fi fost afectați de altceva decât de lăcomia câtorva bancheri: disciplina bugetară nu va rezolva problema.

Sistemul este distrus și are nevoie de o reformă în profunzime. Instituțiile financiare resping deja reglementările de care avem nevoie pentru a preveni o viitoare toamnă. Avem nevoie de o integrare sporită a politicilor sociale, economice, climatice și energetice, în vederea păstrării și creării de noi locuri de muncă, cu condiții decente de trai și de lucru. Avem nevoie de o propunere inovatoare la reuniunea la nivel înalt privind schimbările climatice din decembrie. Mai mult ca oricând, avem nevoie de o reconfirmare a Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului și, cel mai urgent, domnule în exercițiu, îmi pare rău că nu ați solicitat încetarea imediată a asediului din Fâșia Gaza sau că nu v-ați manifestat dorința de a restabili pacea, împreună cu președintele Obama.-

În calitate de deputat irlandez, doresc să-i reamintesc acestui Parlament că ironia politică este o trăsătură foarte apreciată în Irlanda. Jonathan Swift, autorul *Călătoriilor lui Gulliver*, i-a propus odată guvernului britanic să rezolve problema sărăciei din Irlanda încurajându-ne să ne mâncăm copiii. Nu cred că poporul irlandez va rata șansa de a râde copios pe seama ironiei istorice a Partidului pentru Independența Regatului Unit, care își propune să vină în Irlanda pentru a promova independența Regatului Unit față de Uniunea Europeană. Va fi un spectacol de zile mari să vedem cum dl Nigel Farage, îmbrăcat în steagul Uniunii și purtând o pălărie de spiriduș, braț la braț cu Gerry Adams, fostul lider al IRA, și Joe Higgins, colegul meu de aici, solicită respingerea Tratatului de la Lisabona, fiecare arborând, asemeni unor hârciog, un program de lucru contradictoriu. Sunt sigur că poporul irlandez va răspunde la acest circ cu aceeași afirmație cu care a răspuns la mișcarea Libertas: dispari!

(Aplauze)

Marietta Giannakou (PPE). - (EL) Domnule președinte, programul președinției suedeze include într-adevăr toate problemele importante ale prezentului și viitorului nostru.

Voi începe cu recesiunea. Presupun că președinția suedeză va trebui să aprofundeze acest subiect. Economia socială de piață are nevoie de investiții în economia reală, nu doar în produse financiare, precum cele care ne-au adus în situația în care ne aflăm astăzi.

Problema climei și a dezvoltării durabile, care include și dezvoltarea socială, precum și problema locurilor de muncă sunt, evident, subiecte extrem de importante. Și acestea au nevoie de investiții reale în economie și de un control sporit. Europa nu are nevoie de o economie de piață care încearcă să promoveze o abordare de tipul *laissez faire - laissez passer*.

Infrațiunile, problemele interne și justiția ne preocupă pe toți. Crima organizată nu mai este ceea ce era odinioară și este corelată cu terorismul și alte forme ilegale de activitate. Aceasta necesită, prin urmare, o abordare diferențiată.

Cred că cel mai important este să examinăm, prin comparație cu numărul mare de imigranți din statele terțe, dacă politica de dezvoltare a Uniunii Europene a reușit și, dacă da, din ce puncte de vedere; cu alte cuvinte, avem nevoie de o evaluare reală și trebuie să examinăm ce ar putea sau ar trebui schimbat pentru ca imigrația ilegală să fie abordată corespunzător, aici fiind vorba de persoane, nu doar de acte politice sau administrative.

Programul președinției suedeze este într-adevăr foarte ambițios, în special în ceea ce privește, printre altele, dialogul transatlantic. Totuși, și în această privință trebuie să vedem dacă este bine ca Uniunea Europeană să se preocupe doar de dezvoltare, iar Statele Unite doar de securitate.

Ivari Padar (S&D). - (ET) Doamnelor și domnilor, în calitate de reprezentant al Estoniei, unul dintre vecinii Suediei, cu care comunică prin intermediul Mării Baltice, aș dori să atrag atenția asupra uneia dintre prioritățile președinției, și anume asupra Strategiei privind regiunea Mării Baltice. Strategia care a fost inițiată cu participarea activă a colegului meu social-democrat din parlamentul anterior, Toomas Hendrik Ilves, în

prezent le Estoniei, este foarte importantă pentru întreaga Europă și doresc să-i mulțumesc președinției pentru că a transformat-o într-o prioritate.

Acesta este un exemplu bun al felului în care inițiativele propuse de deputați europeni pot ajunge la rezultate concrete. Doresc să solicit președinției suedeze să pună în aplicare Strategia privind regiunea Mării Baltice, care are acum o șansă nemaîntâlnită. Pentru a face acest lucru, trebuie ca bugetul UE să asigure finanțare pentru linia de buget care în prezent este goală. Sper că această strategie va fi adoptată în cadrul Consiliului European în timpul președinției suedeze. Există alte două domenii importante pentru mine: în calitate de fost ministru de finanțe, consider că abordarea crizei economice și aplicarea transparenței în sectorul financiar prezintă o importanță deosebită... *(discursul a fost întrerupt)*

PREZIDEAZĂ: DL BUZEK

Președinte

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). – (LV) Domnule Președinte, domnule Barroso, domnule Reinfeldt, în primul rând doresc să felicit guvernul suedez pentru obiectivele prevăzute pentru acest mandat. Momentul de față este unul dificil pentru Europa; ne aflăm într-o perioadă plină de provocări. Dintre numeroasele priorități pe care Suedia și le-a stabilit pentru acest mandat, doresc să atrag atenția asupra strategiei Uniunii Europene pentru regiunea Mării Baltice și în special asupra prevederilor acestei strategii referitoare la securitatea pieței energiei. Securitatea comună pentru piața europeană a energiei nu va fi posibilă atât timp cât în Europa există piețe de energie electrică și gaze, divizate și izolate. Din rațiuni istorice, această problemă este deosebit de pregnantă în regiunea Mării Baltice. Pentru a rezolva această problemă și pentru a reduce riscurile aferente aprovizionării cu energie, Uniunea Europeană are nevoie de o politică energetică comună. La baza unei astfel de politici nu trebuie să stea doar eficiența energetică și resursele regenerabile, ci și crearea unei piețe comune a energiei electrice și a gazelor, cu interconexiuni operaționale. Strategia Uniunii Europene pentru regiunea Mării Baltice reprezintă un pas în direcția cea bună. Scopul acesteia este de a conecta treptat piețele de energie din regiune, depășind deficiențele interconexiunilor și creând mecanisme propice pentru o piață comună. Ocupația sovietică în regiunea Mării Baltice a condus la existența unei piețe divizate și parțial izolate, ceea ce crește pericolele în aprovizionarea cu energie. Provocarea noastră pentru viitor este să schimbăm această situație și, astfel, să ne sporim securitatea energetică. Îi doresc președinției suedeze mult succes, pentru a putea aborda cu hotărâre acest obiectiv important. Vă mulțumesc pentru atenție.

Åsa Westlund (S&D). – (SV) Domnule Președinte, domnule prim-ministru, dacă dorim să ajungem la un acord internațional corect privind climatul trebuie să ascultăm și părerea celorlalte state. Dacă facem acest lucru vom realiza că, în primul rând, Uniunea Europeană și alte state trebuie să-și asume o responsabilitate sporită pentru reducerea emisiilor la nivel intern și, în al doilea rând, că UE și alte state industrializate trebuie să precizeze concret cum anume vom contribui din punct de vedere economic la activitățile climatice ale statelor mai sărace.

Faptul că până acum guvernul suedez s-a opus acestor acțiuni a subminat, din păcate, șansele de a se ajunge la un acord favorabil la Copenhaga. Și Consiliul de Miniștri trebuie să înțeleagă acest lucru, motiv pentru care voi adresa două întrebări. Este pregătită președinția suedeză să contribuie la un acord internațional corect privind climatul, contribuind la reducerea volumului de emisii la nivel european prin măsuri naționale? Când intenționează să prezinte propuneri specifice de finanțare a activităților climatice din statele sărace?

Tunne Kelam (PPE). – Domnule Președinte, doresc să felicit președinția suedeză pentru șansa istorică pe care o are, aceea de a conduce Uniunea Europeană spre punerea în aplicare a Tratatului de la Lisabona.

Doresc să subliniez trei aspecte. În primul rând, este foarte important ca noua Comisie să-și înceapă activitatea cât mai curând posibil. Incertitudinea instituțională nu poate fi folosită drept pretext pentru a întârzia constituirea noii Comisii. Aceste argumente sunt de-a dreptul ipocrite. Pentru a ieși din criza economică și pentru a crea noi locuri de muncă, avem nevoie mai mult ca oricând de o Comisie puternică, independentă și inovatoare.

În al doilea rând, doresc să felicit președinția suedeză pentru că a luat inițiativa în legătură cu punerea în aplicare a Strategiei privind regiunea Mării Baltice, strategie inițiată de Parlamentul European. Linia bugetară specială pentru această strategie este, însă, încă goală. Nu ne putem aștepta la o modificare pozitivă a situației mediului înconjurător în regiunea Mării Baltice dacă ne bazăm doar pe proiecte ad-hoc. Avem nevoie și de un sprijin coordonat din partea bugetului UE.

În al treilea rând, programul Stockholm este important pentru Estonia. Ar trebui prevăzut și un program privind utilizarea tehnologiilor informaționale moderne. Mă întreb dacă înființarea unei agenții de gestionare operațională a sistemelor informaționale de mare anvergură în domeniul libertății, securității și justiției ar putea contribui la punerea în aplicare a acestei strategii.-

Alf Svensson (PPE). - (SV) Domnule Președinte, felicitări pentru numirea în funcție. Doresc să îi mulțumesc lui Fredrik Reinfeldt pentru revizuirea și raportul extraordinare prezentate. Cu toții ne așteptăm ca la Copenhaga să se înregistreze mari realizări, deși trebuie subliniat faptul că acesta va fi un eveniment internațional. Așteptările sunt ridicate, însă nu cred că va fi sfârșitul lumii dacă nu toate grupurile vor fi mulțumite de rezultat.

Desigur, s-a ridicat problema crizei economice. Marile grupări, marile companii sunt întotdeauna în atenția publicului. Doresc să menționez că nu trebuie uitați nici micii subantreprenori loiali, atunci când se discută probleme financiare. De asemenea, doresc să subliniez valorile specifice ale Strategiei privind regiunea Mării Baltice. Cred că această strategie poate contribui la creșterea legitimității întregii Uniuni Europene. Cea mai extinsă mare interioară a Uniunii Europene poate și trebuie să fie salvată. Strategia privind regiunea Mării Baltice poate contribui la urmărirea infracționalității și a traficului. Acesta este un alt aspect important privind mediul înconjurător care am putea spune că necesită propria sa conferință de la Copenhaga.

Mă bucur că au fost incluse pe ordinea de zi lucrările privind problema frontierei între Croația și Slovenia și că se rezolvă și problema Ciprului. Cu toții așteptăm să vedem acest lucru. Cred că vom vedea, pe parcurs, cum Uniunea Europeană se va extinde înspre nord, pentru a include Islanda și, probabil, și Norvegia într-un viitor nu foarte îndepărtat.

Acum câteva zile, în Africa, președintele Barack Obama a susținut un discurs extraordinar despre acest continent. Am motive pentru a sublinia că Suedia poate fi mândră de activitatea sa și sper că și în viitor vom putea menține la cote înalte stindardul solidarității.

Ivo Belet (PPE). - (NL) Cred că proiectul european se află la o răscruce de drumuri. Tratatul de la Lisabona, conferința privind climatul de la Copenhaga și o abordare energică a crizei financiare și economice reprezintă trei aspecte importante pe care trebuie să le abordați în următoarele șase luni și, dacă le vom rezolva cu succes, Europa va putea face un mare pas înainte.

Știți fără îndoială că marea majoritate a deputaților europeni sunt gata să vă susțină în acest sens și doresc să vă recomand să nu aplecați urechea la critici. Nu lăsați ca acestea să vă distragă de la misiunea, de la scopul dumneavoastră. Cred că trebuie să ne concentrăm asupra aspectelor esențiale.

Domnule prim-ministru Reinfeldt, permiteți-mi să evidențiez un singur aspect. Este crucial să ne concentrăm asupra uneia dintre principalele priorități, și anume asupra unui plan agresiv pentru viitorul industriei automobilelor în Uniunea Europeană. Din punctul meu de vedere, nu am avut un asemenea plan până acum sau cel puțin am avut unul destul de deficitar și cred că sunteți de acord cu noi în această privință. Cu siguranță, nu este prea târziu. Planul de salvare a uzinelor Opel este în plină desfășurare, iar întreaga planetă, inclusiv Europa, nu a scăpat de demonii protecționismului. Aceștia ne pândesc neîncetat, iar Suedia este la fel de afectată ca și Belgia, ca și Franța, Germania și Slovacia. Ne aflăm cu toții de aceeași parte a baricadei.

Trebuie să soluționăm această problemă în spiritul solidarității, printr-o abordare mai degrabă coordonată, decât una de genul „fiecare pentru el”, fără a ne ataca reciproc. Domnule Președinte, cred că aveți șansa unică de a colabora cu le Comisiei – lucru care transmite, de asemenea, un mesaj clar Comisiei – pentru a întocmi un plan comun, domnule Barroso, un plan comun pentru viitorul fabricilor noastre de mașini, un plan care le poate conduce spre secolul XXI.

Credem că actualele fabrici de mașini din Europa pot produce o mașină ecologică și eficientă din punct de vedere energetic și contăm, domnule Barroso, domnule Reinfeldt, pe susținerea dumneavoastră.

Csaba Sógor (PPE). - (HU) Din punctul nostru de vedere, Suedia este sinonimă cu Europa. Această țară este căminul prosperității, securității și libertății, iar aici aspectele legate de libertățile și drepturile omului sunt la fel de importante ca preocupările climatice și economice. Parlamentul unui stat membru UE a adoptat la 30 iunie 2009 o lege privind limba care prevede că dacă o persoană, chiar și dumneavoastră, nu desemnează capitala statului respectiv cu numele său în limba oficială a țării în cauză, Bratislava, ci îi folosește numele german, Presburg, sau numele maghiar, Pozsony, poate plăti o amendă de 5 000 de euro. Expunerea de motive aferentă legii respective menționează că, în anumite cazuri, protecția limbii naționale este mai importantă ca libera exprimare și dreptul la viața privată. O Uniune Europeană care adoptă o astfel de lege

nu mai este o Europă a libertății. Solicit președinției suedeze să facă tot posibilul pentru ca această lege să fie abrogată și să nu fie semnată de președintele slovac.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Doresc să vă atrag atenția asupra a două dintre prioritățile președinției suedeze, a căror prezență pe această listă mi-a făcut mare plăcere. Prima dintre aceste priorități este opoziția inechivocă față de discriminare, rasism, antisemitism, xenofobie și homofobie. Cred că importanța acestui aspect este subliniată de faptul că am văzut cât de evidentă a fost susținerea pentru extrema dreaptă într-o serie de țări europene, în timpul alegerilor pentru Parlamentul European. Fiecare dintre noi, inclusiv Parlamentul și actuala președinție, avem, deci, obligația de a ne asigura că cei mai vulnerabili nu vor ajunge într-o situație precară. În special, trebuie să facem tot posibilul pentru a ne asigura că nu există cooperare între partidele ce se declară democrate și partidele extremiste. Un exemplu foarte bun în acest sens este legea slovacă privind limba, deja menționată astăzi în mai multe rânduri, care este una profund discriminatorie, după cum s-a și arătat. Cea de-a doua prioritate pe care o salut o reprezintă seria de măsuri europene care urmează să fie adoptate și al căror scop este integrarea comunităților rome.

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Domnule Președinte, continuarea extinderii Uniunii Europene și viitorul Tratatului de la Lisabona se numără printre obiectivele președinției suedeze. Tribunalul constituțional din Germania a hotărât recent că Tratatul de la Lisabona se poate accepta doar cu condiția protejării prevalenței *Bundestag-ului* și a *Bundesrat-ului*, ceea ce aduce în discuție ideea federalismului european. Prin urmare, Tratatul de la Lisabona s-a dovedit a fi un monstru juridic, lucru observat nu doar de germani, ci și de irlandezi, în cadrul unui referendum, precum și de președinții Republicii Cehe și Poloniei. În acest context, președinția suedeză trebuie să inițieze o dezbatere la nivel european privind rolul parlamentelor naționale ale celor 27 de state membre și trebuie să dezvolte un nou model de cooperare între națiunile europene suverane.

Să sperăm, prin urmare, că președinția suedeză, căreia îi doresc mult succes, își va asculta cu mai multă atenție cetățenii.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Doresc să-i mulțumesc prim-ministrului Reinfeldt pentru că va rămâne cu noi până la finalul acestei discuții. Dorim ca președinția să pună în aplicare trei priorități importante. Prima este programul de la Stockholm privind justiția, libertatea și securitatea. Trebuie să ne asigurăm că se va ajunge cât mai curând posibil la un acord în legătură cu acest program. Cea de-a doua prioritate este punerea în aplicare a Pactului privind imigrația și azilul. Domnule prim-ministru, sperăm că veți pune în aplicare pactul convenit anul trecut. În al treilea rând, luna trecută, la reuniunea Consiliului European, s-a ajuns la un acord asupra proiectului pilot privind partajarea sarcinilor în domeniul imigrării. Domnule prim-ministru, aveți multe de făcut, iar noi, împreună cu Președintele, vă vom urmări îndeaproape pentru a ne asigura că vă veți îndeplini sarcinile.

Ana Gomes (S&D). – (PT) Începând cu Dag Hammarskjöld, Suedia s-a remarcat ca membru al Organizației Națiunilor Unite. Prin urmare, acest stat știe că în lipsa unor organisme universal recunoscute ca fiind legitime și reprezentative nu ar exista forțele politice care să încheie al doilea Protocol de la Kyoto, Runda Doha sau Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului, sau care să reglementeze economia globală și, evident, care să apere drepturile omului.

Este regretabil faptul că președinția suedeză se resemnează la cadrul neoficial și controversat al G20. Este tragic faptul că UE, această locomotivă a lumii potrivit domnului Barroso care, la rândul său, l-a citat pe Secretarul General al ONU, nu dă dovadă de spirit conducător și de viziune strategică în acest domeniu, într-un moment în care președintele Obama își declară angajamentul față de guvernarea globală. În schimb, la rândul nostru, tocmai am auzit că Papa a insistat că trebuie urgent reorganizate Consiliul de Securitate al ONU și instituțiile înființate în urma conferinței de la Bretton Woods.

Domnule Președinte, de ce refuză președinția suedeză să facă presiuni în direcția reformei Consiliului de Securitate al ONU, solicitând ca Uniunea Europeană să participe la negocieri, o dată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona?

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (GA) Domnule Președinte, referendumul asupra Tratatului de la Lisabona, care se va avea loc la 2 octombrie în Irlanda, va fi unul dintre cele mai importante evenimente din timpul președinției suedeze.

Irlanda a primit garanții legale în mai multe domenii, ceea ce reduce preocupările pe care poporul irlandez le avea la referendumul de anul trecut. Acum, aceia dintre noi care cred că un vot în favoarea tratatului va fi în avantajul Irlandei trebuie să muncească pentru a promova acest nou acord în țara mea.

Dacă Tratatul de la Lisabona este acceptat – și sper că referendumul va înregistra un vot favorabil – statele membre vor putea numi un membru al Comisiei. Cei care se declară în favoarea tratatului nu-și pot permite să rămână inactivi. Trebuie să facem tot posibilul pentru a asigura succesul acestuia.

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Jacek Protasiewicz, (PPE). – (PL) Domnule Președinte, doresc să-i mulțumesc domnului prim-ministru Reinfeldt pentru că a inclus printre prioritățile sale necesitatea dezvoltării cooperării cu vecinii din est. De asemenea, doresc să-i mulțumesc pentru implicarea Suediei în dezvoltarea Parteneriatului estic.

În acest context, doresc să arăt că în următoarele șase luni Uniunea Europeană și Suedia, ca stat care deține președinția, vor trebui să se confrunte cu probleme legate de nerespectarea drepturilor omului în Belarus. Acum șase luni, trei antreprenori, domnii Avtukhowich, Leonov și Osipienko, au fost arestați și nu au putut beneficia de un verdict corect. Din 12 tineri activiști care au participat la o demonstrație în ianuarie 2008, 11 au primit pedepse privative de libertate, iar acum câteva zile unul a fost condamnat la un an de închisoare. Domnule prim-ministru, vă rog ca în următoarele șase luni să acordați atenție problemei încălcării drepturilor omului în Belarus.

Fredrik Reinfeldt, le în exercițiu al Consiliului. – (SV) Domnule Președinte, sper să pot restitui o parte din timpul împrumutat mai devreme.

(Președintele l-a întrerupt scurt pe vorbitor)

Știu că așteptați un vot. Vă mulțumesc pentru că ați reprezentat foarte bine grupurile politice din care faceți parte. Am luat act de așteptările pe care le aveți de la președinția suedeză, dorința dumneavoastră ca noi să fim o forță motrice în negocierile privind schimbările climatice și să luăm măsuri în vederea combaterii crizei financiare și a recesiunii economice. Ați remarcat Strategia privind regiunea Mării Baltice, programul de la Stockholm, eforturile noastre continue în vederea extinderii Uniunii și doresc să vă mulțumesc tuturor pentru sprijinul acordat.

Știu că tranziția către Tratatul de la Lisabona înseamnă că ne vom întâlni din nou și că vom colabora în numeroase ocazii în această toamnă. Câțiva miniștri din cabinetul meu mă însoțesc astăzi aici. Am reținut și v-am urmărit cu atenție întrebările și opiniile. Sper că vom colabora îndeaproape și sper să vă văd din nou la toamnă.

Președintele. – Și noi sperăm că vom păstra în permanență legătura cu președinția. Acest lucru este foarte important pentru Parlamentul European. La acest început de mandat trebuie să facem multe lucruri, iar acesta este un punct de plecare foarte bun: președinția suedeză. Vă mulțumesc foarte mult, domnule prim-ministru.

De asemenea, doresc să-i mulțumesc lui Comisiei Europene.

(Aplauze)

Dezbaterea a fost închisă.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Bairbre de Brún (GUE/NGL), în scris. – (GA) Salut propunerea președinției suedeze de a ne îndrepta atenția asupra diverselor politici, iar nu asupra întrebărilor constituționale, în timpul mandatului.

Cu toate acestea, Consiliul a decis să ignore dorința democratic exprimată a poporului irlandez și a hotărât să forțeze adoptarea Tratatului de la Lisabona.

Din păcate, cadrul politic avut în vedere este același program eșuat, al dereglementării și liberalizării. Acesta nu este răspunsul corect la criza economică. Dimpotrivă, acum se continuă politicile care au provocat criza, aceleași politici susținute cu fermitate în Tratatul de la Lisabona.

Ni se spune că avem nevoie de Tratatul de la Lisabona pentru că elaborarea lui a durat ani de zile. Dar Tratatul de la Lisabona a fost întocmit și convenit înaintea crizei economice și se bazează pe politicile care au contribuit la declanșarea crizei. Ar fi dezastruoasă adoptarea acestor politici învechite, pentru că acest lucru nu ar face altceva decât să agraveze criza.

Avem nevoie de politici noi pentru o nouă eră. Avem nevoie de un nou tratat pentru o nouă eră.

În ceea ce privește schimbările climatice, este important ca președinția suedeză să facă tot posibilul pentru a ajunge la un acord solid la Copenhaga.

Diane Dodds (NI), în scris. – Actuala președinție suedeză se confruntă cu numeroase provocări, însă cea mai mare este necesitatea de a asigura respectul UE pentru suveranitatea statelor membre, respectul UE pentru drepturile democratice ale popoarelor europene.

Preocupările și interesele popoarelor noastre sunt ignorate mult prea des, în goana către adoptarea programului de lucru federalist exemplificat în Tratatul de la Lisabona.

În ceea ce privește schimbările care ne așteaptă, în perioada acestei președinții trebuie să ne pregătim pentru reforma politicii agricole comune în 2013. Pe parcursul acestor discuții și în cadrul dezbaterii privind reforma politicii în domeniul pescuitului trebuie să ascultăm opiniile exprimate de cetățenii din zonele care depind profund de agricultură, precum Irlanda de Nord.

Avem obligația de a ne ajuta și proteja alegătorii în aceste momente de criză financiară. UE nu trebuie să obstrucționeze creșterea și stabilitatea economică.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), în scris. – (PT) Programul antisocial al președinției suedeze a Consiliului Uniunii Europene reprezintă un pas periculos către expansiunea politicilor neoliberale. Acesta arată că liderii capitalismului din Uniunea Europeană urmăresc în mod neconținut astfel de politici, în ciuda tuturor dovezilor, uitând că acestea au stat la baza crizei economice și sociale.

Deși în prezentarea programului său, președinția suedeză s-a referit la cetățeni și la problema șomajului, aceasta nu a menționat nicio măsură în vederea schimbării politicilor existente, care au provocat aceste probleme. Dimpotrivă. Aceasta a accentuat în special politica liberei concurențe în foarte multe domenii, inclusiv în sectorul serviciilor și al comerțului exterior. A pariat totul pe redresarea piețelor financiare, pe reluarea paradigmatelor Pactului de stabilitate și pe apărarea neoliberalismului, ceea ce va conduce cu siguranță la noi atacuri asupra drepturilor sociale și de muncă.

De asemenea, nu a uitat să insiste asupra unui nou referendum în Irlanda privind proiectul Tratatului de la Lisabona, deja programat pentru 2 octombrie, și a contribuit la șantajarea poporului irlandez, cu scopul de ne îndrepta mai repede spre distrugerea serviciilor publice și reducerea drepturilor sociale, inclusiv în ceea ce privește securitatea socială, sănătatea, apa, protecția socială și drepturile lucrătorilor. Nu este greu de prevăzut că va prezenta noi propuneri de directive, care vor încerca să adopte aceleași direcții ca și propunerile ce au fost respinse în mandatul anterior.

Livia Járóka (PPE), în scris. – (HU) Salut noua președinție și doresc să-mi exprim speranța că, în calitate de membru al troicii Consiliului, Suedia va continua lucrările inițiate de președințiile cehă și franceză în direcția integrării sociale a romilor. Au existat mulți factori care au obstrucționat activitatea președinției precedente, însă situația generală a romilor este, totuși, una favorabilă. De fapt, platforma romă a desfășurat prima reuniune în luna aprilie, la Praga, iar Consiliul European și-a accentuat în iunie obiectivele generale în ceea ce privește asigurarea de șanse egale pentru romi, solicitând Comisiei și statelor membre să combată sărăcia și excluziunea socială de care suferă aceștia.

În același document, Consiliul a adoptat principiile comune de bază stabilite la Praga, pentru asigurarea integrării sociale a romilor, solicitând factorilor de decizie politică să ia în considerare aceste principii și să le respecte. Pe baza rezultatelor obținute de troică până acum, sper că președinția suedeză va acorda o atenție sporită problemelor legate de romi. De exemplu, sper că viitoarea conferință privind piața forței de muncă care favorizează incluziunea, care va avea loc în luna octombrie, precum și reuniunea la nivel înalt privind egalitatea de șanse, ce va avea loc în luna noiembrie, vor considera problema celei mai mari minorități din Europa drept prioritate principală. Într-adevăr, din punct de vedere al populației, această minoritate este mult mai numeroasă decât populația din regiunea Mării Baltice, regiune considerată prioritară de președinție. Sper, de asemenea, că președinția suedeză va depăși abordările teoretice deja adoptate și problemele organizatorice asupra cărora s-a luat o hotărâre și va începe să ia măsuri specifice, punând în aplicare aceste cadre în mod efectiv.

Marian-Jean Marinescu (PPE), în scris. – Programul Stockholm, prioritar pentru președinția suedeză, trebuie să servească drept suport atât pentru consolidarea spațiului de libertate, securitate și justiție, cât și pentru activitatea economică din această perioadă de criză, mai ales în contextul posibilității intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona.

Reușita Programului Stockholm va însemna deschiderea Europei către cetățeni și se va traduce printr-o aplicare a dreptului de liberă circulație pentru toți cetățenii europeni și printr-o generalizare a aplicării principiului de recunoaștere reciprocă în domeniul civil și penal la nivelul Uniunii.

Președinția suedeză trebuie să continue eforturile președinției franceze și cehe, care aveau ca priorități accesul deplin al tuturor lucrătorilor din UE pe piața comunitară a muncii, libertate care caracterizează cel mai bine cetățenia europeană.

Pentru aceasta, statele membre trebuie să participe activ și concret la abolirea frontierelor virtuale din interiorul UE, care prejudiciază libera circulație a cetățenilor, aceștia confruntându-se cu dificultăți de natură administrativă și juridică când trăiesc și lucrează într-un alt stat membru.

Libertatea de circulație trebuie să fie efectivă pentru toți cetățenii UE, mai ales în perioada crizei economice, care evidențiază necesitatea de a promova mobilitatea nerestricționată a forței de muncă, mobilitate care se autoreglementsază, asigură flexibilitate, reduce munca nedeclarată și rata naturală a șomajului.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), în scris. – UE se confrunta astăzi cu provocări imense: criza economică și financiară, creșterea alarmantă a șomajului și schimbările climatice. Astăzi în UE, rata șomajului este de 8,9%, iar atât 19% din tinerii sub 16 ani cât și 19% din bătrâni sunt supuși riscului săraciei. Oamenii își pierd locurile de muncă, multe întreprinderi dau faliment, iar bugetele naționale înregistrează deficite importante. Președinția suedeză a UE are o enormă responsabilitate față de cetățenii săi: să le readucă speranța într-un trai decent și, printr-un efort comun, să pună bazele relansării economice. Creșterea eficienței energetice, utilizarea energiei din surse regenerabile precum și creșterea securității energetice a UE fac parte dintre prioritățile președinției suedeze. Sper ca președinția suedeză a UE să marcheze începutul unei perioade de prosperitate, care să asigure o perioadă de creștere economică pentru următorii 40-50 de ani. Consider că, mai ales în această perioadă trebuie să investim în educație, în cercetare, în eficiența energetică și mai ales în oameni. Suedia este recunoscută pentru politicile sale sociale și pentru nivelul de trai ridicat. De aceea, alături de colegii mei din Parlamentul European și de toți cetățenii europeni, vă urez succes și sperăm ca această perioadă să reprezinte puntea către un nou viitor.

Georgios Toussas (GUE/NGL), în scris. – (EL) Prioritățile președinției suedeze marchează o evoluție a atacului UE îndreptat împotriva mișcărilor locale. Obiectivul acestui atac este de a proteja profitabilitatea capitalului cu rol de unificare a sistemului monedei unice, aruncând povara recesiunii capitaliste asupra clasei muncitoare și a maselor protestatare. Președinția suedeză încearcă să accelereze restructurările capitaliste, în cadrul Strategiei de la Lisabona. În centrul acestui atac îndreptat împotriva clasei muncitoare se află reducerile salariale și de pensii, distrugerea completă a relațiilor de muncă, a drepturilor muncitorilor și a sistemelor de protecție și asigurări sociale, precum și o comercializare tot mai ridicată a sănătății și educației.

Se aduce în discuție problema economiei ecologice, astfel încât, sub pretextul combaterii schimbărilor climatice, să se poată deschide noi sectoare profitabile de activitate.

În numele combaterii terorismului și a crimei organizate, programul de la Stockholm vizează consolidarea sistemului politic burghez, astfel încât să se poată respinge reacțiile la nivel local și să se ia măsuri represive împotriva imigranților.

Strategia privind regiunea Mării Baltice a creat condiții propice pentru creșterea agresivității monopolurilor ce au drept scop unificarea sistemului monedei unice în statele aflate la frontierele estice ale Uniunii, care încearcă să-și consolideze poziția în concurența imperialistă.

Folosind așa-zisele garanții drept praf în ochi și mijloc coercitiv, aceștia încearcă să obțină voturile irlandeze, pentru a putea pune în aplicare Tratatul de la Lisabona, îndreptat împotriva mișcărilor protestatare locale.

PREZIDEAZĂ: DL PITTELLA

Vicepreședinte

6. Votare

Președintele. – Următorul punct este votarea.

(Pentru detalii privind rezultatul votului: vă rugăm să consultați procesul-verbal).

6.1. Alegerea chestorilor Parlamentului European (primul, al doilea și cel de-al treilea tur de scrutin)

- *Înainte de votare*

Martin Schulz (S&D). – (DE) Domnule președinte, cred că trebuie să explicați un lucru. În prezent se desfășoară un test. În cadrul acestui test se pot vota doar două persoane, de exemplu Pavarotti și Montserrat Caballé. Mai târziu, la votarea pentru chestori, vom putea, însă, vota cinci persoane. Am dorit să repet acest lucru pentru că mulți deputați erau nedumeriți. Doar la acest test putem vota două persoane; apoi, la votarea reală, vom putea vota cinci persoane.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, doresc să vă mulțumesc pentru că Pavarotti a fost menționat primul și să adresez o întrebare. După ce am bifat cele două persoane pe care le votăm, va trebui să ne confirmăm votul sau îl vom lăsa așa cum este?

Carlo Casini (PPE). – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, pentru că nu toată lumea a înțeles pe deplin explicația orală dinaintea votului cred că ar fi o idee bună să explicați din nou, în mod clar, cum anume trebuie votat.

Președintele. – Cred că rezultatul votului arată cât de repede a fost învățată procedura.

- *După votare*

În conformitate cu articolul 16 și articolul 15 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, ordinea precedenței chestorilor va fi stabilită în funcție de ordinea în care au fost aleși. Componența noului birou va fi comunicată Președinților instituțiilor Comunităților Europene.

6.2. Numărul de membri ai comisiilor parlamentare

Președintele. – Aici se încheie votarea.

(Ședința a fost suspendată la ora 13.45 și reluată la ora 15.00)

PREZIDEAZĂ: DL PITTELLA

Vicepreședinte

7. Aprobarea procesului-verbal al ședinței anterioare: consultați procesul-verbal

8. Iran (dezbatere)

Președintele. – Următorul punct pe ordinea de zi sunt declarațiile Consiliului și ale Comisiei cu privire la situația din Iran.

Carl Bildt, le în exercițiu al Consiliului. – Domnule președinte, este o onoare să mă aflu aici pentru prima dată. Sper că mă voi afla aici de multe ori în următoarele șase luni, pentru a lua cuvântul în mai multe probleme.

Problema care ne interesează acum este situația din Iran. Înainte de toate, doresc să transmit cele mai sincere condoleanțe Iranului pentru tragicul accident care a avut loc în această dimineață. Regretăm pierderile de vieți și ne exprimăm simpatia față de toți cei afectați de această tragedie.

Situația din Iran reprezintă o prioritate pentru președinția suedeză. Ne referim la rezultatele alegerilor și – ca să fim delicat – la semnele de întrebare ridicate după alegeri, precum și la evenimentele politice la care am asistat ulterior.

Cred că știți cu toții că Uniunea Europeană a adoptat o poziție foarte puternică și principală în legătură cu aceste evenimente. Am subliniat faptul că întrebările ridicate în legătură cu desfășurarea alegerilor reprezintă aspecte pe care autoritățile iraniene trebuie să le investigheze și să le lămurească. De asemenea, am precizat foarte clar în răspunsul nostru care este opinia noastră în legătură cu evenimentele produse pe străzile Teheranului. Am condamnat oprimarea, violența și utilizarea forței împotriva demonstrațiilor pașnice; condamnăm oprimarea exercitată asupra jurnaliștilor, asupra mass-media, asupra comunicațiilor și

protestatarilor. Acestea sunt contrare normelor și valorilor pe care le reprezentăm, însă, în mod evident, și dorinței exprimate de foarte mulți iranieni, aceea de a avea parte de o societate mai deschisă și mai orientată către reforme.-

Acestea fiind spuse, dorim în continuare să avem o nouă relație mai bună cu Iranul. Aceasta este o țară bogată, care poate contribui la dezvoltarea lumii și la dezvoltarea propriei sale regiuni și sperăm că, la un moment dat – peste nu foarte multă vreme – vom putea avea cu acest stat legături cu adevărat noi.

Înainte de a încheia, doresc să subliniez un aspect care ne-a îngrijorat destul de mult, și anume faptul că autoritățile iraniene au reținut mai multe persoane care fac parte din misiunile europene, precum și câțiva resortisanți europeni. Am păstrat legătura cu autoritățile iraniene în această privință. Considerăm că eventualele acuzații care li se pot aduce acestor persoane sunt nefondate și vă asigur că vom coopera în continuare cu autoritățile iraniene, în toate modurile posibile, până când această situație se va rezolva într-o manieră satisfăcătoare – adică până la eliberarea persoanelor în cauză.

Catherine Ashton, membră a Comisiei. – Domnule președinte, îi felicit cu această ocazie pe toți deputații pentru alegerea în noul Parlament European. În numele Comisiei, pot spune că dorim să avem o colaborare constructivă cu dumneavoastră, îndeosebi în ceea ce privește unele dintre cele mai presante probleme internaționale cu care ne confruntăm, subiectul dezbaterii de astăzi fiind cu siguranță una dintre acestea. Colega mea Benita Ferrero-Waldner se află în misiune în această săptămână, motiv pentru care m-am oferit să iau astăzi cuvântul în numele dumneaei în cadrul acestui Parlament.

Parlamentul joacă un rol important în menținerea și dezvoltarea relațiilor între Uniunea Europeană și Republica Islamică Iran. Vizitele efectuate de către delegația Parlamentului pentru relațiile cu Iranul și de către membrii Majlis au jucat deja un rol important în creșterea înțelegerii reciproce. Parlamentul a contribuit, de asemenea, la crearea mai multor instrumente care stau la baza activităților UE în Iran, iar Comisia speră că acestea vor fi folosite în scopuri utile în următorii ani.

Dezbaterea de astăzi a fost impusă de recente alegeri prezidențiale din Iran și de evenimentele ulterioare. După cum a declarat președinția, evoluția situației politice din Iran și politicile abordate de acest stat prezintă interes în special pentru cetățenii Iranului, însă au și o semnificație mult mai extinsă, iar aceste evenimente trebuie urmărite îndeaproape.

Uniunea Europeană a adoptat o poziție foarte clară și consecventă în ceea ce privește situația din Iran după alegerile prezidențiale. Ne-am exprimat respectul pentru suveranitatea Iranului, însă ne-am arătat profund îngrijorați de evenimentele violente de după alegeri, așa cum facem de fiecare dată când au loc pierderi de vieți umane sau sunt puse în pericol drepturile cetățenilor, în orice stat.

Acuzațiile care ni se aduc, și anume că ne-am amestecat în alegerile iraniene sau că ne-am implicat în protestele ulterioare, sunt nefondate. Cu toate acestea, oprirea demonstrațiilor pașnice, reținerile arbitrare și cenzura severă aplicată presei reprezintă încălcări ale drepturilor omului, care nu pot fi considerate chestiuni interne ale unui stat. În pofida actualei situații delicate din Iran, Comisia crede cu tărie că trebuie purtat un dialog. Așa s-a întâmplat înainte de alegeri, așa trebuie să se întâmple și acum.

Uniunea Europeană și Iranul au multe interese comune și importante, inclusiv în ceea ce privește combaterea traficului de droguri și sprijinirea refugiaților afgani. Aceste probleme necesită atenția și cooperarea noastră continuă și sperăm că Iranul va împărtăși această opinie.

Comisia caută în continuare metode de utilizare a instrumentelor comunitare în vederea susținerii unor activități constructive în Iran. De exemplu, putem crește înțelegerea reciprocă prin continuarea cooperării cu ajutorul, de exemplu, a schimburilor academice din cadrul programului Erasmus Mundus.

Suntem convinși că Uniunea Europeană trebuie să mențină deschise toate căile de comunicație cu Iranul. Trebuie să depunem eforturi pentru a colabora cu Iranul la toate nivelurile. Vom fi pregătiți să ne continuăm și să ne extindem cooperarea în viitor, cu prudență și în limita posibilităților.

Discrepanțele dintre noi și guvernul iranian sunt numeroase; unele sunt foarte pregnante. Solicităm guvernului iranian să ni se alăture pentru a putea găsi soluții la aceste discrepanțe prin intermediul dialogului. Doar discutând putem spera că vom depăși provocările ce ne așteaptă, în spiritul respectului reciproc. Europa nu a închis niciodată calea pentru astfel de discuții, iar astăzi cu atât mai puțin.

În final, mă alătur președinției și doresc să transmit condoleanțe familiilor iranianilor și armenilor implicați în accidentul aviatic de astăzi.

Jacek Saryusz-Wolski, în numele Grupului PPE. – Domnule președinte, doresc să analizez tonul dezbaterii purtate în cadrul reuniunii extraordinare a precedentei Comisii pentru afaceri externe, care s-a întrunit miercură trecută, pentru că nu a fost timp suficient pentru a stabili noua comisie.

Toată lumea cunoaște prea bine faptele, astfel încât nu voi insista asupra acestui aspect. Uniunea are obligația de a accentua universalitatea drepturilor omului, de a urmări îndeaproape încălcările drepturilor omului în Iran și de a trage Iranul la răspundere pentru acțiunile brutale și violente. Membrii Comisiei pentru afaceri externe și ai delegației Parlamentului pentru relațiile cu Iranul s-au întâlnit săptămâna trecută cu reprezentanți ai societății civile din Iran, iar aceste aspecte ni se par extrem de importante.

Suntem pe deplin de acord cu declarațiile și pozițiile adoptate până acum de președinție, de Consiliu și de Comisie, însă solicităm Consiliului să se asigure că statele membre UE și ambasadorii acestora la Teheran respectă pe deplin liniile directe UE privind protecția drepturilor omului și prevenirea torturii. De asemenea, trebuie să insistăm pe lângă Comisie pentru a se utiliza toate mijloacele disponibile. Trebuie să susținem și să consolidăm organizațiile societății civile din Iran, în special prin intermediul Instrumentului european pentru democrație și drepturile omului și să depunem toate eforturile pentru a ne reînnoi angajamentul față de societatea civilă iraniană în domenii controversate, cum ar fi, printre altele, combaterea traficului de droguri, protecția refugiaților, schimburile academice și vizitele jurnaliștilor în Europa. Acestea pot contribui la dezvoltarea legăturilor interpersonale și pot îmbunătăți libertatea de exprimare în această țară. Insistență asupra drepturilor omului, însă nu izolare! Dialog, chiar dacă unul foarte dificil.

Relația noastră cu Iranul este una foarte dificilă și tensionată. Nu s-a ajuns la o concluzie în ceea ce privește energia nucleară și ne întrebăm: cum vom acționa mai departe? Desigur, una dintre măsurile posibile poate fi recurgerea la sancțiuni. Credem cu adevărat că Uniunea trebuie să găsească o modalitate de a se implica din nou în dialogul cu Iranul în ceea ce privește toate aceste aspecte. Necesitatea de a găsi modalități de construire a încrederii și de a crea un proces diplomatic puternic nu a fost niciodată mai mare ca acum. Trebuie să oferim Consiliului și Comisiei întregul nostru sprijin în această problemă. La rândul său, Parlamentul European trebuie să acționeze în continuare în direcția consolidării relațiilor cu Iranul, din punctul de vedere al diplomației parlamentare, prin legături mai strânse cu parlamentul acestui stat.

Richard Howitt, în numele Grupului S&D. – Domnule președinte, indiferent de ce crede populația în legătură cu rezultatul alegerilor din Iran, este clar că zeci și chiar sute de persoane au fost rănite, zeci de persoane au fost ucise în protestele ce au avut loc după alegeri, iar mii de persoane au fost deținute ca prizonieri politici. Prin urmare, acest Parlament nu trebuie să ezite în a condamna aceste abuzuri împotriva drepturilor omului, la fel cum trebuie să condamne și acțiunile de obstrucționare a jurnalismului liber care au avut loc după alegeri.

După cum a menționat și dl Saryusz-Wolski în ceea ce privește reuniunea Comisiei pentru afaceri externe de săptămâna trecută, trebuie să recunoaștem că una dintre cele mai bune metode pentru ca alegerile să fie libere și corecte este aceea de a invita observatori care să monitorizeze procesul, iar Uniunea Europeană are deja experiență în acest sens. Parlamentul trebuie să rețină astăzi că nici Comisia nu a avut încredere că alegerile pot fi unele independente, corecte și obiective, motiv pentru care avem dreptate în a spune că nu avem încredere în aceste rezultate.

Suntem alături de iranienii care au fost răniți, reținuți sau cărora le-au fost încălcate drepturile. Suntem îndeosebi alături de ei, însă doresc să invit Parlamentul să nu uite de iranianul care lucrează la ambasada britanică. Acesta a fost reținut și acuzat, în mod nejustificat, că a încurajat protestele. Suntem alături și de studentul francez care a fost reținut de autoritățile iraniene. Trebuie să îi apreciem pe colegii din cadrul președinției suedeze care s-au alăturat acestor țări și au asigurat un răspuns coordonat al Uniunii Europene și trebuie să le cerem să continue aceste acțiuni.

În final, îmi este rușine că în această dezbatere Partidul Național Britanic va lua cuvântul pentru prima dată printr-un deputat care vinerea trecută a descris Islamul drept „un cancer care trebuie îndepărtat din Europa prin chimioterapie”. Această declarație nu reprezintă opiniile poporului britanic. Nu aceasta este atitudinea Europei față de Islam. Trebuie să luăm poziție împotriva acestei situații așa cum luăm poziție și împotriva nedreptăților la nivel internațional.

Annemie Neyts-Uyttebroeck, în numele Grupului ALDE. – (NL) Iranul este o țară întinsă, cu o populație numeroasă și în majoritate tânără, cu o istorie îndelungată și zbuciumată și o cultură impresionantă. În plus, Iranul este situat într-una dintre cele mai sensibile zone ale planetei. Din toate aceste motive, dar și din compasiune pentru semenii noștri, nu trebuie să fim indiferenți față de ceea ce se întâmplă în Iran. Grupul Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa nu este în favoarea schimbării regimului prin forță. Credem,

însă, că toate popoarele lumii, inclusiv poporul iranian, trebuie să-și poată alege proprii lideri și să-i poată înlocui atunci când aceștia nu mai corespund așteptărilor cetățenilor.

Alegerile desfășurate în baza regimului existent în Iran nu respectă standardele internaționale pentru alegeri libere și corecte, iar acest lucru s-a văzut la ultimele alegeri prezidențiale. Deși regimul din Iran este unul opresiv, numeroși cetățeni au refuzat să accepte rezultatele oficiale și au ieșit pe stradă, în semn de protest. Poporul iranian nu a fost convins de superficiala revizuire a rezultatelor, drept pentru care protestele au continuat.

Protestele au fost înăbușite într-o manieră deosebit de violentă, iar cei implicați sunt încă urmăriți penal. Nu suntem de acord cu aceste urmăriri penale și solicităm autorităților iraniene să pună imediat capăt acestei situații și să îi elibereze pe toți cei reținuți. De asemenea, trebuie să înceteze imediat urmărirea penală ale jurnaliștilor străini, a persoanelor care lucrează pentru ONG-uri și a personalului iranian angajat la ambasadele străine din Teheran.

Doamnelor și domnilor, domnule președinte, domnule în exercițiu al Consiliului, onorată Comisie, un regim ce își asuprește în acest mod propriul popor și propriul tineret își pierde complet legitimitatea, nu doar acasă, ci și la nivel internațional. Este tragic faptul că aceste evenimente dramatice au loc într-un moment în care președintele Statelor Unite și-a exprimat dorința de a purta un dialog cu Iranul. Iranul este pe punctul de a rata șansa istorică de a ocupa pe scena internațională locul pe care îl merită istoria și cultura sa.

Daniel Cohn-Bendit, în numele Grupului Verts/ALE. – (FR) Doamnă comisar, domnule în exercițiu al Consiliului, domnule al Comisiei, doamnelor și domnilor, un popor care dorește să se elibereze ne inspiră admirație și solidaritate. Acest lucru este valabil și în cazul poporului iranian. Într-adevăr, acele alegeri au luat sfârșit înainte de a începe, însă, chiar și cu ocazia lor, am putut observa că poporul iranian a putut depista punctele vulnerabile, pentru a-și putea exprima dorința de libertate și democrație.

Desigur, este în interesul nostru să se poarte dialoguri cu puterea teroristă din Iran; nimeni nu contestă acest lucru. Totuși, nu putem să trecem pur și simplu la discutarea problemelor de pe ordinea de zi. Evenimentele din Teheran au fost îngrozitoare. Tortura este un lucru neobișnuit în închisorile iraniene, însă aceste tratamente nu au fost aplicate doar cetățenilor britanici. Bărbați și femei din Iran sunt torturați zilnic în aceste închisori.

Prin urmare, Europa trebuie să-și facă auzită vocea. Știu că este greu să ajungem la un echilibru între interesele și protecția poporului iranian și propriile noastre interese, care nu sunt întotdeauna aceleași. Cu toate acestea, chiar dacă este complicat, este important să ne arătăm în permanență solidari cu poporul iranian. Solicit Comisiei și Consiliului să analizeze rolul jucat de Nokia, Siemens și de armele europene în oprimarea poporului iranian. În cele din urmă, este incredibil felul în care marile companii europene i-au oferit guvernului iranian posibilitatea de a înăbuși libertatea și dorința de libertate a poporului iranian.

(Aplauze)

Struan Stevenson, în numele Grupului ECR. – Domnule președinte, în timp ce ne aflăm aici și dezbatem recenta revoltă din Iran, ne dăm seama că peste 50 de lideri ai studenților, protestatarii arestați, au fost spânzurați de autoritățile iraniene, că peste 200 de persoane au fost omorâte pe străzi, inclusiv Neda, care a devenit un simbol internațional foarte puternic al brutalității regimului fascist împotriva poporului iranian? Ne bucurăm de poziția pe care o ocupăm, aceea de cel mai mare partener comercial al guvernului iranian, însă chiar credem că banii sunt mai importanți decât viețile umane?

De ce nu suntem pregătiți să punem în aplicare sancțiunile corespunzătoare? De ce, în calitate de Parlament, nu renunțăm la delegația pentru relațiile cu Iranul, care, în ultimii cinci ani, a devenit o simplă portavoce a ambasadei iraniene la Bruxelles și a acoperit de rușine instituțiile UE? Să renunțăm la această delegație și să începem să discutăm dur cu autoritățile iraniene. Acesta este singurul limbaj pe care acestea îl înțeleg.

Helmut Scholz, în numele Grupului GUE/NGL. – (DE) Domnule președinte, doamnă comisar, domnule ministru, doamnelor și domnilor, Grupul Stângii Unite Europene/Stânga Verde Nordică este profund preocupat în legătură cu violența din Iran. Și noi condamnăm cu hotărâre tratamentul brutal aplicat protestatarilor. Suntem foarte îngrijorați în ceea ce privește soarta numeroaselor persoane care au fost deținute și solicităm eliberarea imediată a acestora. De asemenea, credem că și Parlamentul European ca și instituție trebuie să facă acest lucru.

Nu suntem de acord cu comentariile făcute în mass-media și de guvernele altor state, prin care se exploatează protestele legitime ale cetățenilor iranieni. Nici măcar ultimele evenimente din Iran nu justifică măsurile militare care urmează să fie luate împotriva instalațiilor nucleare din Iran. Grupul meu respinge astfel de

strategii. Prin urmare, salutăm declarația clară a președintelui Obama, care a refuzat să-i dea Israelului undă verde pentru a ataca Iranul. Și președintele american crede în diplomatie. Iranul este un stat suveran. Numai populația sa are dreptul să decidă asupra schimbărilor din societate. Guvernul unui stat suveran trebuie să accepte în mod deschis dorința de schimbare și să propună o soluție politică.

Fiorello Provera, în numele Grupului EFD. – (IT) Domnule președinte, vă felicit pentru alegerea în funcție. Oprimarea cetățenilor care contestă rezultatele alegerilor, cenzurarea presei și persecutarea opoziției confirmă absența democrației în Iran. Și în alte state, precum China, există situații similare, însă în ceea ce privește Iranul avem mai multe motive de îngrijorare.

În primul rând, din cauza ambițiilor sale hegemonice, care se manifestă prin imixtiunea sa în statele învecinate, de exemplu în regiunea irakiană Basra, și prin susținerea organizației Hezbollah din Liban. În al doilea rând, din cauza influenței puternice exercitate de extremismul religios asupra puterii politice a Republicii Islamice. Acum câteva ore, un cântăreț iranian a fost condamnat la cinci ani de închisoare pentru defăimarea religiei, iar 12 suniți au fost condamnați la moarte.

Le Ahmadinejad a declarat în repetate rânduri că principalul său obiectiv politic este distrugerea statului israelian. În plus, este alarmantă dorința Iranului de a dezvolta un program nuclear în afara controalelor internaționale.

Având în vedere că Iranul este unul dintre cei mai mari producători de gaze și petrol, obiectivul său real pare a fi acela de a dezvolta arme nucleare pentru a putea șantaja țările din regiune și întreaga comunitate internațională. Prin urmare, întreaga comunitate politică europeană trebuie să depună eforturi intense pentru a realiza un echilibru între respingerea regimului ayatolahilor și susținerea elementului iranian moderat și reformist, care există și este activ.

În acest sens, se vor putea folosi resursele financiare ale Instrumentului european pentru democrație și drepturile omului, pentru a susține toate victimele actualei opresiuni. Nicio intervenție politică nu poate avea, însă, efect fără ca toate statele Europei să fie unite și să acționeze în mod unitar.

Krisztina Morvai (NI). - Domnule președinte, în calitate de avocat pentru drepturile omului cu 20 de ani de experiență la nivel internațional, doresc să solicit acestui Parlament să analizeze situația drepturilor omului în țările din lumea a treia și în alte țări din afara UE, pentru a avea legitimitate și credibilitate, precum și să observe mai îndeaproape situația democrației, a statului de drept și a drepturilor omului în interiorul UE, în special în țara mea, Ungaria. Vă voi prezenta o serie de fapte.

La 23 octombrie 2006 a avut loc o demonstrație majoră de comemorare a revoluției din 1956, la care au participat aproximativ 100 000 de persoane. Această demonstrație a fost organizată de Fidesz, cel mai mare partid din opoziție, care este bine reprezentat aici în cadrul PPE și care, practic, a câștigat alegerile în Ungaria în acest an. La această demonstrație au participat familii, persoane în vârstă, copii, iar poliția maghiară a atacat cu brutalitate această masă de oameni folosind gaze lacrimogene, gloanțe de cauciuc, polițiști călare, provocând vătămarea gravă a mai multor sute de persoane. Cu aceeași ocazie, mai multe sute de persoane au fost reținute ilegal și torturate în închisoare.

De atunci și până în prezent, pe tot parcursul ultimilor trei ani și până în ultimele zile, când 216 de demonstrații pașnice au fost reținute ilegal și brutalizate de poliție, de fiecare dată când a avut loc un protest antiguvernamental, nu în Iran, nu în China, nu în Honduras, ci într-o țară membră UE, în Ungaria, s-a întâmplat același lucru: brutalități în masă ale poliției, rețineri ilegale.

Vă rog să vă alăturați cauzei noastre și, indiferent de afilierea dumneavoastră politică, să ne ajutați să aflăm ce s-a întâmplat, cine a fost responsabil, să încercăm să facem dreptate victimelor și, în numele Uniunii Europene, să încercăm să punem capăt acestor încălcări în masă ale drepturilor omului în interiorul UE, pentru a putea avea credibilitatea și legitimitatea necesare pentru a analiza situația drepturilor omului în Iran sau în orice altă țară din afara Uniunii.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Domnule președinte, doamnelor și domnilor. Mă aflu aici pentru a vorbi despre Iran și doresc să transmit și eu condoleanțe victimelor accidentului aviatic din această dimineață.

Doamnelor și domnilor, sunt de acord cu multe dintre ideile exprimate în ceea ce privește situația existentă în Iran după alegeri. Procesul electoral nu a fost nici liber, nici corect și i-a permis președintelui Ahmadinejad și celor mai radicale sectoare ale regimului să rămână la putere, să reprime violent activitățile demonstrațiilor, să împiedice jurnaliștii să lucreze și să dea vina pentru dezordinea internă pe o presupusă conspirație externă, folosind informații eronate pentru a ascunde adevărul.

Desigur, regimul iranian a fost deteriorat grav atât la nivel intern, cât și din punctul de vedere al imaginii sale externe. De asemenea, oligarhia de care s-a bucurat puterea în ultimele decenii este acum divizată, ceea ce va afecta stabilitatea regimului. Totodată, populația va fi din ce în ce mai nemulțumită, în special dacă prețul petrolului nu crește din nou și, prin urmare, dacă situația economică nu se îmbunătățește.

Uniunea Europeană trebuie să facă front comun și să condamne în continuare abuzurile comise în Iran. Trebuie să solicităm un mai mare respect pentru drepturile omului și trebuie să încercăm să ajutăm societatea civilă, în special acele sectoare care doresc pluralism democratic și respect pentru drepturile omului în propria țară. Nu trebuie să dezamăgim sectoarele care privesc spre vest, inclusiv spre Uniunea Europeană.

Cu toate acestea, în ceea ce privește Iranul, nu trebuie să uităm nici de amenințarea pe care o reprezintă programul său nuclear, care are un efect destabilizator asupra regiunii și asupra neproliferării în general. Este esențial ca Uniunea Europeană și Statele Unite să coopereze în continuare în această privință și sunt sigur că aceasta va fi una dintre prioritățile președinției suedeze.

Trebuie să implicăm pe deplin Rusia și China, care sunt membri permanenți ai Consiliului de Securitate. Susținerea acestora este esențială pentru a putea ajunge la o soluție pentru această gravă amenințare, care necesită unitate și fermitate din partea comunității internaționale. Salut, prin urmare, hotărârea adoptată în acest sens săptămâna trecută la reuniunea G8.

Doamnelor și domnilor, evenimentele din ultimele săptămâni au demonstrat extremismul și radicalismul liderilor iranieni actuali; comunitatea internațională nu-și poate permite ca acești oameni să obțină arme nucleare.

María Paloma Muñiz de Urquiza (S&D). – (ES) Domnule președinte, domnule în exercițiu al Consiliului, domnule al Comisiei, intenționez să-mi încep primul discurs în plen salutând faptul că dezbateră privind situația din Iran nu a fost impusă de prezența dominantă a Iranului în presă, pentru că presa a acordat o mai mare atenție situației din China, din Honduras, Grupului G20 etc.

Din păcate, recente execuții ale militanților suniți din Iran au readus pe prima pagină a ziarelor încălcările drepturilor omului din această țară. Cu toate acestea, nu cred că problemele de pe ordinea de zi a Parlamentului în ceea ce privește politica externă trebuie să fie determinate de prezența în presă, ci mai degrabă de propriul simț al responsabilității Parlamentului, de răspunsul său judicios și coerent, potrivit rolului său tot mai crescut în politica externă a Uniunii Europene, în special în domeniul drepturilor omului.

Domnule președinte, acest rol implică monitorizarea utilizării coerente a tuturor instrumentelor de care dispune Uniunea Europeană în acest domeniu, iar, în ceea ce privește Iranul, nu trebuie ca dialogul privind armele nucleare să fie înțeles complet separat de absența deplină a dialogului politic în privința drepturilor omului.

Dialogul structurat asupra drepturilor omului a fost suspendat începând cu anul 2004. Nu avem un acord de cooperare și de comerț căruia să-i atașăm o clauză democratică, nu am reușit să trimitem o misiune de observare a alegerilor, iar fondurile Instrumentului pentru democrație și drepturile omului sunt reduse.

Parlamentul și întreaga Uniune Europeană trebuie să utilizeze în mod mai eficient instrumentele pe care le au la dispoziție și cu care s-au înzestrat. Câțiva dintre membrii acestui Parlament și o parte a opoziției iraniene au solicitat întreruperea completă a relațiilor cu regimul iranian și nerecunoașterea noului guvern.

Condamnăm cu vehemență reprimarea politică și oprirea libertății de exprimare în Iran, însă nu cred că trebuie să renunțăm la a fi o forță în apărarea și protecția drepturilor omului, în democrație, în combaterea sărăciei din lume. Domnule președinte, pentru a putea face acest lucru avem nevoie de dialog, negociere și diplomație, trebuie să căutăm interesele comune și să construim o alianță a civilizațiilor. Solicit președinției Consiliului să ia măsuri în acest sens.

Anna Rosbach (EFD). – (DA) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, Parlamentul European a discutat în repetate rânduri problema încălcării drepturilor omului în Iran și iată că face acest lucru și astăzi. Nu vom reuși să schimbăm comportamentul abominabil al dictatorilor numai prin vorbe. Este timpul să acționăm concret. Măcelărirea brutală a unui popor înfometat de libertate, care a ieșit cu curaj pe străzi, trebuie să ne facă să ne asumăm o parte din responsabilitatea distrugerii acestui regim asasin. Acest regim nu are ce căuta în secolul XXI. Guvernele europene trebuie să raporteze regimul iranian la Consiliul de Securitate al ONU și să ceară ca autorii infracțiunilor, în special Ali Khamenei și Mahmud Ahmadinejad, să fie aduși în fața unui tribunal internațional.

Poporul iranian dorește libertate și trebuie să susținem convocarea unor alegeri libere, sub supravegherea Organizației Națiunilor Unite. Parlamentul nu poate păstra delegația pentru relațiile cu Iran, care, la ultima sa întâlnire, a fost transformată de regimul dictatorial într-un instrument de influențare a Parlamentului nostru. Trebuie să arătăm că nu cooperăm cu dictaturile.

Nick Griffin (NI). - Domnule președinte, anul trecut am fost trimis în calitate de observator la comemorarea revoluției din 1956 în Budapesta. Pot confirma că dna Morvai are dreptate în a-i critica pe cei care se îngrijorează în legătură cu Iranul, însă ignoră abuzurile împotriva drepturilor omului care au loc chiar aici, în Europa.

Sunt sigur că niciunul dintre membrii Grupului ECR din această sală nu va fi într-atât de ipocrit încât să condamne Iranul pentru folosirea violenței la alegeri, în timp ce David Cameron este unul dintre sponsorii organizației Uniți împotriva fascismului, o organizație de criminali de extremă stânga, care recurge frecvent la intimidare și violență împotriva disidenților naționaliști din Marea Britanie. Același lucru este valabil și pentru cinci actuali deputați europeni, laburiști, liberal-democrați și conservatori, care sprijină în mod nerușinat utilizarea banilor contribuabililor britanici pentru a-și susține propriile miliții, care întrerup reuniunile opoziției și își atacă opoziții cu cărămizi, sulițe și ciocane.

Ideea principală este următoarea: indiferent cât de bine intenționate și justificate sunt criticile aduse Iranului, acestea vor fi exploatate ca propagandă de război de puternicele interese care doresc să obțină un câștig de pe urma unui atac militar asupra acestui stat. Noii conservatori, companiile petroliere, corporațiile de construcții și mullahii wahhabiți din Arabia Saudită doresc ca statul suveran Iran să fie distrus de un război agresiv. Nici măcar liberalii europeni nu sunt suficient de naivi încât să creadă din nou în minciunile privind armele de distrugere în masă, astfel încât drepturile omului apar în scenă, ca un nou *casus belli*.

Nu adăugați vocea Parlamentului la corul războinicilor, pentru un al treilea atac ilegal și contraproductiv al vestului asupra lumii islamice. Dacă într-adevăr trebuie să faceți acest lucru, nu lăsați ca în acest război – pe care îl veți justifica și îl veți declanșa cu o retorică ipocrită – să fie carne de tun tot bravii soldați britanici dintotdeauna: băieți de 18 ani de pe Mersey, Tamisa și Tyne. Trimiteți-vă pe câmpul de luptă propriii copii, să vină acasă în sicriu, fără picioare, fără mâini sau cu sănătatea distrusă, ori vedeți-vă de treaba dumneavoastră.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Domnule președinte, moartea unor persoane nevinovate este întotdeauna o tragedie. Dacă, însă, aceștia mor apărând valori precum libertatea și adevărul putem spune că suferința lor nu a fost în van, așa cum s-a întâmplat și în cazul recentelor victime din Iran. Situația este foarte gravă atunci când un regim trage în demonstranți, arestează opoziții, îi torturează și îi ucide. Singura sursă de optimism și speranță este ca aceste evenimente să îi facă pe politicienii și pe opinia publică din întreaga lume să vadă care este adevăratul caracter al regimului iranian, care capabil de acțiuni aflate la o distanță imensă față de standardele minime ale lumii moderne. Acest regim are mâinile mânjite cu sânge. Trebuie să nu uităm acest lucru și trebuie să încercăm să schimbăm o stare de fapt pe care n-o putem accepta. În situații precum aceasta apare mereu aceeași întrebare: ce putem face? Putem susține cererile și propunerile deja exprimate.

În primul rând, autoritățile iraniene trebuie să înceteze utilizarea violenței împotriva celor care au o altă opinie decât regimul. În cazul statelor precum Iranul respectarea drepturilor fundamentale ale omului trebuie monitorizată și garantată de comunitatea internațională.

În al doilea rând, în Iran trebuie să aibă loc alegeri libere și corecte, la care să poată participa toți candidații, nu doar cei cărora li s-a acordat permisiunea. De fapt, nici măcar persoanele care iau decizii în legătură cu dreptul de a participa la alegeri nu au un mandat democratic. Corectitudinea alegerilor trebuie verificată de observatori externi independenți – altfel alegerile vor fi inutile.

În al treilea rând, trebuie să facem tot posibilul pentru a ne asigura că soluțiile pentru Iran sunt pașnice și politice, ceea ce înseamnă că trebuie să-i sprijinim pe iranienii care doresc ca în țara lor să se producă schimbări fundamentale, schimbări care vor însemna că Iranul va fi guvernat de cei ce vor câștiga alegerile în mod corect, iar Iranul nu va mai reprezenta o amenințare pentru securitatea mondială.

Liderul opoziției iraniene din exil, doamna Rajavi, a spus că evenimentele din Iran sunt începutul finalului regimului. Sper din toată inima că dna Rajavi are dreptate.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, îi sunt recunoscător președinției suedeze pentru observațiile făcute înainte de dezbateri, pe care le consider echilibrate și capabile să ne facă să înțelegem responsabilitatea care ni se cere să ne-o asumăm. În acest sens, doresc să fac o observație ca

urmare a ceea ce am văzut, la fel ca mulți alții, la televizor. Mă refer aici la masele de oameni care, într-un fel, au provocat protestele din ultimele zile.

Totuși, deși este adevărat că Iranul este o teocrație în care fundamentalismul are de gând să acapareze puterea pretinzând că face acest lucru în numele Domnului, în ultimele zile am văzut oameni ieșind în stradă și strigând „Dumnezeu este mare”. Ce diferență! Această diferență în priviri, în voința exprimată de acești oameni, în hotărârea de a nu fi violenți ne face să ne dăm seama că dragostea de libertate și adevăr, dragostea de popor, dragostea și respectul față de ceilalți nu au murit în Iran.

Treizeci de ani de teocrație, treizeci de ani de distrugere umană sistematică nu au fost suficienți pentru a șterge această memorie care se află în inimile noastre, ale tuturor. Datorăm loialitate acestui fapt. Datorăm devotament necondiționat acestei iubiri de adevăr și de libertate, iar acest lucru trebuie să ne facă să ne dăm seama de responsabilitatea pe care o avem. A cere instituțiilor europene să fie puternice, hotărâte și să-și facă auzită vocea nu este, în primul rând, o cerere adresată de Parlament, pentru a ocupa primul loc pe scena geopolitică, ci înseamnă să arătăm că dragostea de libertate și de adevăr demonstrate de toți cei care au protestat în ultimele zile nu trebuie trecute cu vederea de instituțiile europene, întrucât ele stau la baza acestui proiect politic pe care îl considerăm Europa unită.

Tunne Kelam (PPE). - Domnule președinte, în Iran a avut loc o schimbare crucială. Prin urmare, primele concluzii ar fi că Iranul nu este și nu va mai fi la fel. Acest lucru se întâmplă pentru că milioane de iranieni au refuzat să fie ostacii liderilor lor religioși. Au dat dovadă de un curaj uluitor ridicându-se împotriva dictaturii.

Problema nu o reprezintă, prin urmare, faptul că așa-zisele alegeri au fost falsificate mai mult decât de obicei. De această dată, rezultatul evident măsluit al alegerilor a declanșat un protest popular pe care experții din afara Iranului nu au putut sau nu au vrut să-l prevadă.-

Acest lucru îmi amintește de situația de acum 20 de ani din Europa de Est: în timp ce guvernele occidentale erau pregătite pentru o acomodare pe termen lung și o coexistență pragmatică cu sistemul totalitar sovietic, brusc, milioane de ostacii ai regimului comunist au devenit activi: s-au ridicat împotriva sistemului și l-au răsturnat brusc.-

Prin urmare, trebuie să ne dăm seama că nu mai putem aborda Iranul în același mod, închizând ochii în fața alegerilor măsluite și a opresiunilor sistematice. Conform estimărilor, în 30 de ani de dictatură peste cinci milioane de persoane au fost reținute, peste 200 000 au fost torturate până la moarte, iar peste 200 de persoane au fost ucise recent.

Guvernele statelor membre UE au șovăit prea mult în a condamna aceste atrocități și în a obliga regimul să suporte consecințele comportamentului său. Dacă luăm în serios protejarea drepturilor cetățenilor iranieni, trebuie să fim pregătiți să ne luptăm cu adevărat cu dictatorii. Ce înseamnă acest lucru? De exemplu, trebuie să interzicem liderilor regimului să călătorească în UE; trebuie să ne retragem ambasadorii din Iran în semn de indignare; iar în Iran trebuie să poată avea loc alegeri libere doar sub supravegherea ONU.

Lena Barbara Kolarska-Bobinska (PPE). - Domnule președinte, situația din Iran se agravează, iar încălcarea principiilor democratice reprezintă un pericol pentru stabilitatea întregii regiuni. Trebuie, deci, să ne exprimăm preocuparea și condamnarea, însă declarațiile nu trebuie să fie doar simbolice, fără nicio aplicare practică. Unii lideri europeni vorbesc despre noile sancțiuni care trebuie impuse asupra Iranului, însă în prezent este nevoie de o discuție privind promovarea democrației la nivel local în această țară.

Sunt poloneză, iar cetățenii Europei de Est știu cât sunt de importante aceste tipuri de acțiuni pentru instaurarea democrației. Promovarea trebuie adaptată la situația politică și economică dintr-o anumită țară, însă trebuie revizuită și evaluată experiența UE în promovarea democrației în Africa de Nord, în Orientul Mijlociu și în Europa de Est, pentru a vedea ce trebuie făcut în Iran, ce se poate face în Iran și ce este eficient, având în vedere circumstanțele din această țară.

De asemenea, doresc să vă reamintesc că, dacă UE dorește să fie credibilă, trebuie să ia unele măsuri în Moldova. În curând, la 29 iulie, ne vom confrunta cu un nou test, cel al alegerilor din Moldova. UE trebuie să ia măsuri pentru a asigura desfășurarea unor alegeri democratice corecte și libere în această țară. Nu este suficient să discutăm despre susținerea democrației: Parlamentul European și instituțiile europene trebuie să fie mai active în acest sens.

Bogusław Sonik (PPE). - (PL) Domnule președinte, trebuie să monitorizăm progresul procesului electoral din Iran, deși soluționarea conflictului trebuie să înceapă cu o declarație a autorităților iraniene prin care

acestea să spună că vor înceta să utilizeze forța și că vor elibera activiștii din opoziție care au fost reținuți, apărătorii drepturilor omului, jurnaliștii, demonstrații și cetățenii altor state care sunt învinuiți acum de situația existentă în Iran. Desigur, trebuie să respectăm suveranitatea Iranului, însă trebuie să reamintim Teheranului că are obligația de a respecta Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice.

De asemenea, doresc să îmi exprim îngrijorarea în legătură cu programul nuclear al Iranului. Teheranul are dreptul la un program nuclear folosit în scopuri pașnice, însă are și obligația de a determina comunitatea internațională să aibă din nou încredere că activitatea nucleară iraniană este una pașnică în esență.

Maria Eleni Koppa (S&D). - (EL) Domnule președinte, doresc să-mi exprim profunda părere de rău în legătură cu tragicul accident aviatic produs astăzi în provincia iraniană Qazvin.

Dezbaterea de astăzi este necesară având în vedere evenimentele produse după alegerile din 12 iunie. Cred, totuși, că trebuie să păstrăm un context adecvat. Nu trebuie să transmitem un mesaj greșit. Orice legătură directă sau indirectă între aceste evenimente și chestiunea programului nuclear este înșelătoare. Trebuie să precizăm clar că subiectul de astăzi este situația democrației și a drepturilor omului în Iran.

Discuția despre noi sancțiuni nu va contribui sub nicio formă la rezolvarea problemelor grave ale poporului iranian. Democrația nu poate fi impusă prin astfel de mijloace. Uniunea Europeană trebuie să intensifice eforturile în vederea democratizării și respectării libertăților fundamentale, ancorând însă această problemă în contextul unui dialog politic substanțial și consolidând legăturile cu societatea civilă.

De asemenea, trebuie efectuate investigații suplimentare în ceea ce privește reclamațiile de fraudare a procesului electoral și trebuie subliniat încă o dată faptul că dreptul la proteste pașnice este un drept inalienabil al cetățenilor din fiecare țară.

Trebuie, deci, să condamnăm cu hotărâre violența de la această tribună aici, astăzi, și să solicităm respectarea libertății de exprimare în Iran, la fel ca în orice altă țară din lume.

Michael Gahler (PPE). - (DE) Domnule președinte, cred că este un lucru bun faptul că purtăm această dezbatere în prima săptămână de mandat a noului Parlament. Din păcate, liderii noștri de grup au respins propunerea de rezoluție. Mă întreb cui îi acordăm atenție aici.

O rezoluție ar fi fost utilă pentru disidenții din Iran dacă le-am fi confirmat printr-o declarație tangibilă că ceea ce s-a considerat în mod oficial a fi alegerile prezidențiale nu a respectat sub nicio formă standardele internaționale ale democrației, pentru că cea mai mare parte a candidaților au fost respinși de Consiliul gardienilor și pentru că nu se poate considera că celor cărora li s-a permis să candideze li s-au acordat șanse egale. Din perspectivă politică, putem concluziona deci, fără rezerve, că rezultatele anunțate ale alegerilor nu au reprezentat voința poporului iranian.

Uniunea Europeană trebuie să-și folosească instrumentele pentru democrație și drepturile omului, să susțină societatea civilă și avocații precum Shirin Ebadi, de exemplu, care militează pentru deținuții adepți ai religiei Bahai. Cred că, deocamdată, această politică poate avea succes, chiar și pe termen scurt.

(Aplauze)

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). - (DE) Domnule președinte, domnule în exercițiu al Consiliului, doamnelor și domnilor, săptămâna trecută – spre marea mea încântare în calitate de nou membru – în cadrul unei reuniuni a Comisiei pentru politică externă, am ascultat un discurs al domnului Makhmalbaf, regizor de film iranian, care ne-a spus foarte deschis că înaintea acestor alegeri în Iran exista democrație în proporție de 20%, însă după alegeri, care, în opinia dumnealui au fost falsificate, nu a mai rămas democrație deloc.

Sunt de acord cu această descriere; alegerile au fost în mod sigur falsificate, fraudate pe scară largă și au răpit drepturile majorității poporului iranian, care dorea o schimbare. Domnule în exercițiu al Consiliului, mă interesează în special un anumit aspect: la jumătatea lunii august va avea loc inaugurarea președintelui „reales”, Ahmadinejad. Ce se discută în prezent în Consiliu și în statele membre? Uniunea Europeană și statele membre vor fi reprezentate oficial la această inaugurare? Sper că nu, pentru că nu cred că Uniunea Europeană sau statele membre trebuie să trimită o delegație oficială, având în vedere falsificarea alegerilor și, oricât de mult aş susține continuarea dialogului, Uniunea Europeană nu trebuie să aibă reprezentanți oficiali la această inaugurare. Care este poziția dumneavoastră în această privință? Cum se rezolvă această problemă?

Pier Antonio Panzeri (S&D). - (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, în dezbaterile aspectelor de politică externă, precum este dezbaterea de astăzi, privind situația din Iran, știm cu toții că există riscul

să ne aflăm cu puțin în urma evenimentelor actuale. Desigur, dacă dorește acest lucru, Parlamentul European poate juca, totuși, un rol important în a solicita Europei și comunității internaționale să ia în serios evenimentele actuale și să pună în aplicare toate inițiativele necesare pentru a se asigura că procesul de introducere a unui sistem democratic în Iran poate avea loc în mod efectiv.

Având în vedere atenția acordată de publicul internațional perioadei postelectorale din Iran și demonstrațiilor de stradă pe care regimul iranian a încercat să le reprime prin violență, este important să ne asigurăm că situația din această țară nu va fi trecută sub tăcere. Abordarea realistă a situației nu înseamnă scoaterea de pe ordinea de zi a problemei Iranului. Trebuie să menținem atenția la un nivel ridicat, iar președinția suedeză, căreia îi mulțumesc pentru observațiile făcute astăzi, trebuie să promoveze o inițiativă puternică, împreună cu Statele Unite, Rusia și alte țări, pentru a schimba evoluția situației din Iran, de la drepturile democratice la însăși problema nucleară.

Alejo Vidal-Quadras (PPE). – (ES) Domnule președinte, în ultimele săptămâni am fost impresionați de repetatele demonstrații de eroism și de vitejia poporului iranian, care a înfruntat cu mâinile goale pistoalele automate și bastoanele tiranilor ce îl asupresc. Numărul mare de femei prezente la aceste demonstrații arată hotărârea iranianilor de a trăi într-o democrație adevărată.

Domnule în exercițiu al Consiliului, răspunsul Uniunii Europene a fost prea slab și prea vag. Trebuie să transmitem un semnal politic foarte puternic, prin care să ne exprimăm dezacordul față de această intolerabilă dictatură teocratică.

Soluția a fost expusă foarte bine de liderul rezistenței din exil, Massoud Rajavi: liderul suprem trebuie destituit, iar o adunare temporară de experți trebuie să convoace alegeri libere, sub supraveghere internațională. Orice alte măsuri vor reprezenta o pierdere de timp și vor prelungi această situație nefericită.

Ria Oomen-Ruijten (PPE). – (NL) Doresc să încep prin a-i ura un călduros bun venit noului în exercițiu al Consiliului, dl Bildt. Știu, desigur, că dumnealui se va confrunta cu o perioadă foarte aglomerată, pentru că umerii domniei sale vor fi împovărați de problemele întregii lumi.

Domnule președinte, în ceea ce privește Iranul trebuie să fac câteva observații. În primul rând, regimul iranian este imprevizibil. În al doilea rând, regimul începe să prezinte anumite fisuri, mai ales în cercurile religioase. În al treilea rând, regimul susține orice este rău sau implică corupție, indiferent că este vorba de evenimente din Orientul Mijlociu sau din Pakistan. În al patrulea rând, dialogul nu ajută deloc, iar cetățenii doresc mai multă libertate și trebuie să se bucure de sprijinul europenilor în această privință.

Doresc, deci, să vă întreb, domnule Bildt, de ce Consiliul nu a putut oferi o declarație mai dură și de ce am ascultat doar câteva state care vor să sfideze în permanență situația drepturilor omului?

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Domnule președinte, voi condamna încă de la început evenimentele din Iran și represaliile luate de guvernul iranian, însă doresc să mă alătur celor care au susținut îmbinarea presiunii din partea instituțiilor europene cu menținerea dialogului și a procesului de negociere.

Istoria și experiența ne arată că încetarea completă a relațiilor cu regimurile autoritare nu face nimic pentru a îmbunătăți condițiile de trai ale persoanelor care suferă de pe urma acestor regimuri și, în același timp, slăbește poziția celor care apără respectul pentru democrație și drepturile omului în aceste țări.

Prin urmare, cred că trebuie să folosim toate instrumentele de care dispune Uniunea Europeană pentru a exercita presiune asupra regimului iranian, începând cu acest Parlament, însă în același timp trebuie să menținem negocieri și un dialog care să exercite presiune asupra regimului, în special prin intermediul Înaltului Reprezentant, dl Solana.

Magdi Cristiano Allam (PPE). – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, Iranul reprezintă în prezent principala amenințare pentru securitatea și stabilitatea internațională: pe de o parte, încălcând rezoluțiile Organizației Națiunilor Unite, această țară își urmărește scopul de a se echipa cu arme atomice, iar pe de altă parte își repetă dorința de a distruge fizic statul Israel.

Sper că Europa, prin intermediul președinției suedeze, poate transmite un mesaj clar Iranului, arătând că valorile nenegociabile ale dreptului la viață, demnității umane și libertății de alegere nu pot fi separate de dezvoltarea relațiilor bilaterale și că, în special, poate arăta că dreptul la existență al statului Israel nu este negociabil și că Europa, care a asistat la holocaust pe propriul său teritoriu, nu va permite un al doilea holocaust asupra statului și poporului israelian.

Philippe Juvin (PPE). – (FR) Domnule președinte, doresc să iau cuvântul pentru a solicita Parlamentului să se declare în mod clar în favoarea instituirii unor sancțiuni financiare și tehnice împotriva Iranului.

Desigur, există numeroase argumente împotriva sancțiunilor, pentru că acestea vor avea consecințe asupra vieții cetățenilor iranieni. Cu toate acestea, domnule președinte, cel mai rău lucru pentru cetățenii iranieni nu vor fi lipsurile provocate de aceste sancțiuni; cel mai rău lucru ar fi tăcerea, pasivitatea noastră. Sancțiunile ar arăta că nu suntem indiferenți, domnule președinte, și cred că acest lucru este crucial.

Din acest motiv, domnule președinte, Parlamentul trebuie să ceară instituirea unor sancțiuni financiare împotriva Iranului.

Charles Tannock (ECR). – Domnule președinte, dictatura teocratică groaznică din Iran este deja vinovată de numeroase crime împotriva propriului său popor: de la spânzurarea adepților religiei Bahai până la spânzurarea homosexualilor și, se pare, până la spânzurarea unui număr de 50 de protestatari nevinovați. Nu ar trebui, deci, să fim surprinși de simplul furt al unor alegeri prin fraudă electorală pe scară largă. Cred că această fisură a regimului și curajul tineretului protestatar – pe care îl salut – vor conduce la prăbușirea acestui guvern putred.

Recent, la o altă reuniune, dl Howitt a sugerat că ar fi trebuit să trimitem observatori electorali din partea UE pentru a verifica dacă într-adevăr a avut loc o fraudă electorală. Nu, nu trebuie să legitimăm alegeri falsificate, care restricționează candidaturi pe baza purității religioase și care numără voturile în spatele ușilor închise.

Carl Bildt, le în exercițiu al Consiliului. – Domnule președinte, am ascultat cu foarte mare atenție diversele opinii și puncte de vedere exprimate. După cum s-a văzut, aceasta a fost o dezbatere foarte importantă, asupra unui subiect foarte important.

Cred că se poate spune că suntem uniți în aprecierile exprimate în legătură cu ceea ce s-a întâmplat, cu ceea ce am văzut la televizor, și, mai ales, în legătură cu ceea ce am auzit de la persoane care știu mai mult decât se poate vedea la televizor.

Doresc să îi răspund unei persoane care a spus că nu am fost suficient de clari. Dacă faceți o comparație între ceea ce a spus Uniunea Europeană și ceea ce a spus orice alt organism mondial semnificativ, noi suntem, fără îndoială, cei care au fost cei mai clari, cei mai coerenți, cei mai hotărâți în opiniile exprimate.

Am fi dorit ca aceste cuvinte să aibă un efect mai puternic decât cel pe care îl au în prezent, însă această situație este una frecventă. Însă, deși cuvintele sunt, totuși, importante – lucru care nu poate fi pus la îndoială – discutăm în principal evenimentele care au avut loc în Iran de la alegerile din 12 iunie.

Cred că este important să ne concentrăm și asupra a ceea ce am văzut la televizor înainte de 12 iunie, pentru că, brusc, am asistat la un Iran oarecum diferit față de cel cu care eram obișnuiți. În limitele acestui regim exista un element de vitalitate, de pluralitate, o dorință evidentă de schimbare, de deschidere, de reformă. Este foarte greu să ne dăm seama din exterior dacă acest element era reprezentat de majoritatea iranienilor, însă prăbușirea la care am asistat după 12 iunie îi demonstrează pe deplin semnificația. Prin urmare, condamnăm ceea ce am văzut după, nu trebuie să uităm ce anume am văzut înainte și care este semnificația pe termen lung a acestui fapt.

Cred că suntem uniți în ceea ce spunem și în ceea ce credem. Domnule Saryusz-Wolski, domnule Cohn-Bendit și domnule Mauro: gândim aproape la fel, dacă vedem care ne sunt punctele de vedere. Însă cel mai dificil lucru nu este ceea ce spunem; cel mai dificil este ceea ce o să facem în această situație. Cred că trebuie să acționăm în două direcții.

Prima este destul de evidentă. Uniunea Europeană trebuie să acționeze în spiritul drepturilor omului și al democrației, indiferent de spațiu și de circumstanțe. Poate că există și alți factori care trebuie luați în calcul, însă nu trebuie să ne îndepărtăm de la principiul coerenței în apărarea drepturilor omului. Trebuie să condamnăm uciderile, folosirea pedepsei cu moartea. Trebuie să solicităm eliberarea celor deținuți. Trebuie să fim clari atunci când vom solicita respectarea libertății și a drepturilor pe care le are orice ființă umană din lume.

În al doilea rând – iar aici cred că pot exista dezacorduri – trebuie să fim pregătiți să ne asumăm responsabilități. Trebuie să recunoaștem că abordarea unei asemenea politici este mult mai dificilă decât să rămânem pasivi, să nu facem nimic sau să încercăm să izolăm: acest lucru este ușor; asumarea de angajamente este dificilă. Dl Kelam a făcut aluzie la o parte din experiența istorică pe care o avem, la alegerile antrenate de aceasta.

Însă faptul că avem o anumită experiență istorică în Europa – care se reflectă aici – poate că ne oferă posibilitatea să ne aventurăm în această direcție.

Nu trebuie să credem că un simplu dialog diplomatic poate rezolva orice problemă ridicată aici: nu poate. Alți factori vor interveni în ecuație. Însă nu trebuie nici să uităm că avem obligația de a încerca să rezolvăm anumite probleme prin dialog diplomatic. Mă gândesc la angajații ambasadei britanice, la studentul francez și la alți cetățeni; pentru ei trebuie să purtăm acum un dialog.

Provin dintr-o țară în care 1% dintre cetățeni sunt de origine iraniană. Aceștia se deplasează în continuu. Problemele consulare sunt extrem de numeroase. Trebuie să fim pregătiți să ne implicăm, să ajutăm cetățenii, fără a crede că aceste măsuri ne vor ajuta să rezolvăm imediat toate problemele.

Avem în față dosarul nuclear la care s-a făcut aluzie. Unii pot crede că pentru această problemă există soluții mai simple. Nu cred că există soluții dacă nu ne implicăm într-un autentic dialog diplomatic în această problemă. Acestea sunt alte probleme în care trebuie să ne implicăm.

Fără niciun dubiu, situația va fi mai solicitantă și mai dificilă, având în vedere circumstanțele actuale și cred că discuția de săptămâna trecută din cadrul Comisiei pentru afaceri externe a evidențiat o parte dintre alegerile și deciziile dificile pe care va trebui să le luăm în următoarele săptămâni, însă fără a depăși un termen de câteva luni. Consiliul, Parlamentul și toți europenii trebuie să se implice laolaltă cu alți mari actori internațional, nu doar împreună cu americanii conduși de abordarea nouă și corectă a administrației Obama, ci și împreună cu Consiliul de Securitate al ONU, Rusia, China și comunitatea mondială extinsă. Doar atunci putem spera că vom putea rezolva nu doar problemele imediate, ci și celelalte probleme care necesită o soluție.

Sunt recunoscător pentru această dezbatere. Cred că aceasta a evidențiat unanimitatea clară la care ajungem atunci când este vorba să ne apărăm valorile, însă și o parte dintre alegerile și alternativele dificile cu care trebuie să ne confruntăm în următoarele luni și în următorii ani. Știm ce dorim să realizăm; trebuie să încercăm să ne și atingem obiectivele. Dar să nu credeți că va fi ușor. Vă pot asigura că și Consiliul se va implica în continuare în toate aspectele acestui dosar special.

(Aplauze)

PREZIDEAZĂ: DL LAMBRINIDIS

Vicepreședinte

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Domnule președinte, îmi cer scuze, însă tocmai am primit o informație pe care doresc să o comunic Consiliului și colegilor mei.

Natalia Estemirova, candidată la Premiul Saharov al Parlamentului European, a fost răpită în această dimineață la Grozni de către persoane necunoscute. Solicit Consiliului, Comisiei și deputaților europeni să protesteze, pentru ca Moscova să știe că ne gândim la Natalia Estemirova.

Președintele. - Dezbateră este închisă.

Richard Howitt (S&D). - Domnule președinte, doresc să lămuresc lucrurile, pentru că numele meu a fost menționat de colegul meu, dl Tannock.

Nu am solicitat prezența observatorilor UE săptămâna trecută, iar mai devreme, în decursul acestei debateri, am spus foarte clar că, dacă împrejurările ar fi justificat acest lucru, Uniunea Europeană ar fi putut trimite o misiune de observare a alegerilor din Iran. Comisia nu a avut încredere să facă acest lucru și tocmai din acest motiv suntem îngrijorați, în mod obiectiv și justificat, în legătură cu desfășurarea acestor alegeri.

Îmi pare rău că dl Tannock nu s-a aflat aici pentru a asculta aceste lucruri mai devreme, în decursul debaterii, și sper că am putut lămuri situația.

Președintele. - Dezbateră este închisă.

9. China (dezbatere)

Președintele. - Următorul punct se referă la declarațiile Consiliului și ale Comisiei privind situația din China.

Carl Bildt, *le în exercițiu al Consiliului*. – Domnule președinte, iată-ne în fața unei alte dezbateri importante. Deși subiectul adus în discuție este China, ne vom referi în special la evenimentele semnificative din regiunea Xinjiang, din partea de vest a Chinei. Știu că mulți membri ai acestui Parlament, precum și ai parlamentelor naționale ale statelor europene au urmărit evoluția acestor evenimente.

Consiliul și-a exprimat îngrijorarea în legătură cu revoltele din zonă și a solicitat toleranță din partea tuturor celor implicați, precum și rezolvarea pașnică a situației. Cred că a sosit timpul să spunem că acordăm o importanță deosebită drepturilor omului. Regretăm profund nu doar pierderile de vieți omenești, ci și proprietățile distruse și toate evenimentele care au avut loc și trebuie să îi condamnăm pe cei vinovați pentru această situație, indiferent cine sunt aceștia.

Voi profita de această șansă pentru a analiza într-un mod mai amplu relația noastră cu China, un stat cu care avem o serie de relații extraordinar de complexe. De fapt, atunci când am decis să stabilim aceste legături cu China, în 2003, în cadrul unui parteneriat strategic cuprinzător, ne-am angajat într-o activitate extrem de ambițioasă, ceea ce se vede și în relația extinsă și complexă pe care o avem în prezent cu China.

Complexitatea antrenează, desigur, oportunități. Antrenează, de asemenea, provocări variate. Am încercat să avem o relație astfel încât să putem discuta sincer și deschis în legătură cu orice problemă pe care o avem. La baza unui dialog deschis stă interesul comun de a ne dezvolta legăturile, interesul comun pentru pacea și stabilitatea mondială.

Urmărim aceste obiective prin dialog și multilateralism. Avem reuniuni anuale la înalt nivel și alte întâlniri frecvente ale miniștrilor de externe. De asemenea, purtăm un intens dialog bianual privind drepturile omului și, bineînțeles, dialoguri sectoriale în legătură cu diferite probleme, dintre care un aspect foarte important îl reprezintă comerțul. Purtăm, de asemenea, un dialog anual la nivel înalt pe probleme economice și comerciale. După cum știți, în 2007 am lansat negocierile pentru un acord de parteneriat și cooperare. Negocierile înregistrează progrese, însă există în continuare loc de îmbunătățire a eforturilor depuse de ambele părți în cadrul acestor negocieri.

Avem un interes foarte clar în a ne dezvolta relația cu China în toate domeniile, iar acest lucru implică, după cum am spus, posibilitatea purtării unui dialog sincer și deschis, pe probleme la nivelul cărora valorile noastre pot fi diferite și știm că aceste probleme există, inclusiv în ceea ce privește drepturile omului, respectiv aspecte precum pedeapsa cu moartea; dorim, însă, de asemenea, să urmărim interesul comun care ne leagă în prezent: rezolvarea problemelor legate de stabilitatea financiară globală și a problemelor legate de gestionarea schimbărilor climatice este importantă.

Sunt importante, de asemenea, chestiunile de politică externă, indiferent că este vorba de situația din peninsula coreeană, provocată de organizația DPIK, ori de evenimentele din Birmania care, evident, ne preocupă, însă îngrijorările noastre se referă și la situația din Africa și la necesitatea de a proteja rutele maritime vitale din jurul Cornului Africii.

Nu voi aprofunda această problemă, însă doresc să subliniez preocupările noastre în legătură cu evoluția acestor evenimente, fără a le putea analiza în detaliu, pentru că sunt mult prea complexe, speranța că această situație se poate rezolva în mod pașnic și disponibilitatea noastră de a ne angaja într-un dialog sincer cu autoritățile chineze cu privire la aceste aspecte, precum și în ceea ce privește gama largă de interese care ne leagă și asupra cărora trebuie să purtăm un dialog.

Catherine Ashton, *membră a Comisiei*. – Domnule președinte, faptul că această dezbatere a fost programată în timpul sesiunii inaugurale dovedește importanța pe care Parlamentul o acordă relației strategice cu China. Salut din nou șansa care mi-a fost oferită, de a prezenta pe scurt punctul de vedere al Comisiei, în numele kolegei mele, Benita Ferrero-Waldner, care, după cum am menționat, se află în misiune săptămâna aceasta și nu poate fi prezentă aici.

Nu trebuie să reamintesc Parlamentului că am înregistrat un progres uriaș în relațiile cu China, de la prima reuniune la nivel înalt, de acum 10 ani, și până în prezent. Relațiile economice și comerciale s-au transformat, contactele interpersonale se multiplică și ne implicăm într-un dialog asupra unui număr tot mai mare de probleme.--

În urma ultimei reuniuni la nivel înalt UE-China din luna mai, negocierile asupra unui nou acord de parteneriat și cooperare evoluează satisfăcător și putem beneficia de tot mai multe legături la nivel înalt. Mă refer aici la vizita încununată de mare succes pe care prim-ministrul Wen i-a făcut-o lui Barroso în acest an și la dialogul la nivel înalt pe probleme economice și comerciale pe care l-am prezidat împreună cu vice-premierul Wang Qishan.

Astăzi ne axăm, desigur, asupra provocărilor globale, inclusiv criza economică și financiară și schimbările climatice, precum și asupra problemelor regionale. Totodată, avem interese puternice în ceea ce privește situația internă a Chinei, acolo unde au loc realizări spectaculoase, dar și evenimente îngrijorătoare. Politica Chinei de a-și deschide economia a ajutat sute de milioane de persoane să scape de sărăcie și a ajutat lumea să evolueze în direcția importanțelor Obiective de Dezvoltare ale Mileniului. China este, însă, o țară imensă, cu provocări interne considerabile și diferențe semnificative între regiunile sale.

Forța parteneriatului nostru strategic permite, de asemenea, un schimb deschis și constructiv de păreri asupra problemelor în privința cărora Europa și China nu ajung la un acord. Mă refer la aspectele privind relațiile comerciale sau drepturile omului, de exemplu problema Tibetului, care știu că prezintă un interes deosebit pentru Parlament. Ne-am exprimat recent îngrijorarea în legătură cu revoltele din regiunea Xinjiang, am deplâns pierderile de vieți omenești și am transmis condoleanțele și simpatia noastră familiilor victimelor. Am solicitat tuturor părților să manifeste toleranță și să înceteze imediat toate actele de violență. Sperăm că situația se poate rezolva în mod pașnic, prin dialog, fără să mai existe vărsare de sânge.

De-a lungul anilor, UE a încercat să comunice autorităților chineze îngrijorările sale în ceea ce privește situația minorităților etnice din China și să împărtășească propria sa experiență, de multe ori dureroasă, în ceea ce privește soluționarea cauzelor marginalizării, excluziunii și discriminării de care suferă deseori aceste minorități.

Cu toții ne dorim ca China să fie mai deschisă, mai transparentă, să respecte standardele internaționale privind drepturile omului și să coopereze în vederea soluționării provocărilor globale. Pentru a realiza acest lucru, trebuie să continuăm integrarea Chinei în comunitatea internațională și să ne dezvoltăm parteneriatul strategic, în spiritul unui angajament constructiv.

Elmar Brok, în numele Grupului PPE. – (DE) Domnule președinte, domnule în exercițiu al Consiliului, dnă comisar, doamnelor și domnilor, sunt de acord cu esența celor spuse de vorbitorii anteriori, care au reprezentat Consiliul și Comisia. Și eu sunt de părere că trebuie să continuăm principiul politic „o singură China”, pentru a obține coeziunea Chinei ca stat unificat și că nu dorim să punem în pericol acest obiectiv. Desigur, nu tolerăm violența, indiferent că este vorba despre violența demonstranților în anumite împrejurări sau de violența statului împotriva demonstranților, după cum s-a întâmplat în acest caz. Doream să menționez acest lucru în primul rând.

Totuși, trebuie să înțelegem că violența guvernului central care, în acest stat multiethnic cu numeroase diferențe culturale, nu arată o grad suficient de înțelegere va fi întotdeauna o problemă recurentă în China. Din acest motiv, este esențial să existe o autonomie culturală mai mare, șanse mai mari de mobilitate și șanse de păstrare a identității și limbajului, pentru ca toți cetățenii unui stat multiethnic să poată conviețui sub același acoperiș.

Istoria Chinei a constat într-o serie de divizări și reunificări, cu campanii masive de violență. Acest lucru se poate vedea în repetate rânduri de-a lungul istoriei Chinei. China trebuie să își dea seama că această situație nu poate rămâne așa și că trebuie să introducă această autonomie.

Uigurii sunt o minoritate sunită moderată. Ei nu reprezintă o amenințare teroristă directă. Prin urmare, este același pericol pe care îl observăm în Tibet și anume acela că, în cazul în care China nu ajunge la un acord cu moderații, va exista întotdeauna un tineret radical, care nu poate și nu mai vrea să aștepte. Prin urmare, întârzierea unei soluții în ceea ce privește identitatea întârzie adoptarea unei soluții pe termen lung. Guvernul chinez nu acționează corect vorbind doar despre teroriști, susținând că aceste persoane doresc să distrugă unitatea statului și spunând că în spatele acestor evenimente se află forțe externe precum Al-Qaeda și alte organizații de acest gen. Nu cred că aceasta este o soluție pentru această țară și, prin urmare, trebuie să arătăm că nu acceptăm o astfel de politică. Toate acestea trebuie înțelese plecând de la premisa pe care am menționat-o la începutul discursului meu.

Adrian Severin, în numele Grupului S&D. – Domnule președinte, poporul chinez se întreabă pe bună dreptate de ce Parlamentul European a introdus situația din China pe ordinea de zi a primei perioade de sesiune din noul său mandat.

Răspunsul nostru trebuie să fie clar: am făcut acest lucru deoarece China este foarte importantă pentru noi, nu fiindcă am crede că suntem în măsură să îi predăm Chinei anumite lecții sau să ne impunem opiniile privind modalitatea de soluționare a sensibilelor probleme interne din această țară. Întrucât China este atât de importantă pentru noi, trebuie să acordăm o mare atenție oricărui eveniment care îi afectează stabilitatea internă și oricărui eveniment care îi poate periclita securitatea.

De această dată contextul a fost oferit de realitățile multietnice din regiunea Xinjiang și de aspirațiile la autonomie ale grupului etnic al uigurilor, grup predominant. Astfel de contexte sunt întotdeauna dificile și, prin urmare, este important respectul pentru drepturile omului și ale minorităților, care oferă un simț al demnității și securității atât pentru minoritate, cât și pentru majoritate.

Drepturile minorităților nu trebuie, totuși, să fie un pretext pentru politicile separatiste, pentru mijloacele extremiste de promovare a acestor politici ori pentru uciderea civililor pașnici care aparțin unei minorități sau unei comunități etnice și, cu siguranță, nu pot scuza aceste mijloace.

Parlamentul European solicită respectarea deplină a drepturilor omului și ale minorităților, își exprimă compasiunea față de victimele private de aceste drepturi, solicită clarificări în ceea ce privește dimensiunile teroriste, religioase, extremiste și separatiste ale acestor evenimente și, totodată, trebuie să ofere sprijinul său guvernului și societății chineze, pentru ca acestea să poată face față realităților dificile, care reprezintă o problemă și în unele state membre UE. Trebuie să solicităm guvernului chinez să nu își folosească în mod excesiv puterea și, de asemenea, trebuie să cerem întregii lumi să nu folosească drepturile minorităților drept mijloc de promovare a obiectivelor geopolitice.

Graham Watson, în numele Grupului ALDE. – Domnule președinte, acest Parlament critică de multă vreme Republica Populară Chineză pentru tratamentul aplicat minorităților etnice. Uigurii din provincia Xinjiang au suferit cel mai mult, în special de la ocuparea Turkistanului de Est de către Republica Populară Chineză în 1949.

Republica Populară susține că expansiunea teritorială nu este unul dintre obiectivele sale. Istoria arată că în Turkistanul de Est, în Tibet și Taiwan, regimul comunist a încercat să domine și să subjuge. Din acest motiv, Uniunea Europeană nu trebuie să ridice embargoul asupra armelor impus Chinei.

Probabil este o exagerare ca un prim-ministru european să califice reacția la ultima revoltă drept „genocid”, însă faptul că Republica Populară se plânge de imixtiunea în afacerile interne este dovada unei viziuni extrem de învechite asupra lumii. În cazul în care contururile economiei mondiale pot fi trasate în centrele de calcul de pe coasta de vest a Americii, în centrele de asistență telefonică din India, în fabricile din China, dacă deciziile importante se pot comunica de la Beijing la Bruxelles într-o nanosecundă, am devenit cu adevărat o comunitate globală, o comunitate în care nu au ce căuta represiunea sau subjugarea pe motive de rasă, religie sau etnie; nu au ce căuta islamofobia, antisemitismul sau orice alt tip de ură.-

Problemele Chinei se datorează, în acest caz, procesului de îmbătrânire a populației. La fel ca și Uniunea Europeană, acest stat are nevoie de mai mulți lucrători tineri. Am observat acest lucru atunci când am vizitat orașul Urumqi, în urmă cu patru ani. Republica Populară va constata că are nevoie de politici care să protejeze imigranții economici, de politici care să recunoască solicitările legitime ale minorităților etnice, la fel ca și noi.

Domnule Bildt, acesta este rolul Uniunii Europene. Știm că, pe măsură ce democrațiile se maturizează, ele oferă poporului lor dreptul la autoguvernare și autodeterminare. Într-adevăr, în Europa cele mai mari probleme se înregistrează în democrațiile mai tinere, precum Spania și Ungaria. Trebuie să ajutăm poporul chinez, care poate trăi în democrație – după cum arată exemplul statelor Taiwan și Hong Kong – să ajungă la un echilibru între puterea sa economică tot mai mare și maturitatea sa politică în dezvoltarea democrației, să îl ajutăm să dezvolte politici de conformitate, politici precum programul Erasmus Mundus, politici despre care dna comisar a spus că sporesc schimburile interpersonale. Sunt convins că Uniunea Europeană poate juca un rol important în cooperarea cu China în vederea atingerii acestor obiective.----

Helga Trüpel, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Domnule președinte, dna comisar, domnule în exercițiu al Consiliului, condamnați violența, atât din partea chinezilor Han, cât și din partea uigurilor și îmi pare rău pentru toate victimele nevinovate.

Acesta nu este, însă, un conflict în care cele două părți combatante sunt egale. Uigurii sunt o populație suprimată, de doar nouă milioane de persoane. Cred că politica privind minoritățile a eșuat în Republica Populară Chineză. Societatea nu este atât de armonioasă pe cât susține Partidul Comunist Chinez. În Xinjiang, regiunea în care locuiesc uigurii, există la fel de puțină autonomie culturală ca și în Tibet. Nu există o autoguvernare reală, chiar dacă se consideră că aceste regiuni sunt autonome și, cel mai important – și acest lucru este esențial în special pentru generația tânără – uigurii nu au aceleași drepturi sociale și economice ca și restul populației. Cu toate acestea, Partidul Comunist Chinez recunoaște o singură acuzație, o singură acuzație repetată în permanență, și anume aceea de separatism criminal. Orice persoană care promovează drepturile omului și democrația în China se află în pericolul de a fi condamnată ca separatist criminal.

Cu toate acestea, Republica Populară Chineză trebuie să înțeleagă că doar prin garantarea drepturilor minorităților se va putea obține în mod real pacea internă. Doar acordând drepturi egale, China se va bucura de o dezvoltare internă pașnică și de acceptarea sa ca țară.

Doresc să adresez președinției suedeze o ultimă observație foarte importantă. Da, este adevărat că suntem interesați de un parteneriat strategic cu China, în ceea ce privește politica în domeniul climei și politica externă. Nu putem, totuși, sacrifica drepturile omului și criticile pe care le aducem situației drepturilor omului din China, de dragul unui interes strategic. Politica noastră strategică în ceea ce privește China trebuie să includă, în schimb, o declarație clară în legătură cu politica privind minoritățile și încălcarea drepturilor omului.

Charles Tannock, în numele Grupului ECR. – Domnule președinte, de secole întregi uigurii duc o existență periculoasă, într-o regiune inospitalieră a unei țări vaste. Majoritatea uigurilor sunt adepți pașnici ai Islamului. Cu toate acestea, din păcate, în ultima vreme, o parte a populației locale a început să întreprindă acțiuni radicale, ca urmare a influenței teroriștilor care cooperează cu Al-Qaida. China nu a fost niciodată tolerantă cu disidenții sau cu propriile sale minorități, însă îi împărtășesc îngrijorarea în legătură cu amenințarea terorismului islamist al uigurilor. De fapt, acum trei ani am contribuit la activitatea de convingere a Consiliului să interzică Organizația uigură de eliberare a Turkistanului de Est.

Autoritarismul Chinei și dominația chinezilor Han nu trebuie folosite drept scuză de către teroriștii uiguri, dintre care o parte se află chiar în golful Guantánamo, unde răspândesc teamă și violență, mai ales că cele mai multe victime ale actelor recente de violență au fost de fapt chinezii Han.

Mulți dintre noi sunt preocupați de situația drepturilor omului din China, iar angajamentul meu, în calitate de prieten al Taiwanului, este unul sporit. Cu toate acestea, UE rămâne fidelă politicii „o singură China” și, având în vedere că, oficial, UE consideră Taiwanul și Tibetul ca făcând parte din Republica Populară Chineză, trebuie să nu susținem absolut sub nicio formă secesiunea provinciei Xinjiang.

Unul dintre aspectele interesante ale acestei probleme este dacă această controversă va face ca partenerii musulmani ai Chinei din Africa, precum Sudanul, să-și revizuiască legăturile cu această țară.

În final, remarc că prim-ministrul turc Erdogan a catalogat aceste acte de violență drept genocid: puțin cam mult, având în vedere că această afirmație este emisă de o persoană a cărei țară nu recunoaște genocidul din Armenia. Eforturile domniei sale de a apela la naționalismul panturcist sunt ipocrite, având în vedere tratamentul aplicat de Turcia propriilor sale minorități și mai ales kurzilor din estul țării.

Bastiaan Belder, în numele Grupului EFD. – (NL) Apelul la jihad s-a răspândit deja atât în interiorul cât și în exteriorul regiunii Xinjiang, iar confruntările sângeroase dintre chinezii Han și uigurii de pe teritoriul chinez amenință să evolueze dramatic, atât în China, cât și în afara granițelor acesteia. Comunitatea creștină locală luptă cu toate forțele împotriva dimensiunii religioase periculoase a diviziunilor etnice din Xinjiang. Comunitatea se roagă mai ales pentru pace, stabilitate și justiție pentru toți cetățenii din regiunea Xinjiang.

Într-un mod irațional, guvernul chinez nu profită de ajutorul ce i se oferă, ci îl respinge în mod represiv. Acest lucru este vizibil ca urmare a unei campanii halucinante conduse în ultima vreme de către agențiile guvernamentale împotriva pașnicilor parohii protestante. Astfel, la 3 iulie, opt creștini au fost arestați în Xinjiang în timpul unei slujbe religioase. Patru dintre aceștia sunt încă reținuți într-un loc secret, în timp ce doi misionari americano-chinezi au dispărut pur și simplu.

Solicit Consiliului și Comisiei să intervină de urgență pe lângă autoritățile chineze, pentru a asigura libertatea practicilor religioase pentru toate persoanele aflate în această situație critică în regiunea Xinjiang. Acesta ar fi singurul antidot față de apelul la jihad și le-ar demonstra parohiilor chineze că fac parte din planurile Beijingului de creare a unei societăți armonioase.

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – Domnule președinte, „violență”, „un număr ridicat de victime”, „sute de morți și de răniți în China în urma revoltelor din provincia Xinjiang”: acestea au fost rapoartele alarmante pe care le-am primit acum 10 zile. În Xinjiang, internetul a fost blocat complet, limitând comunicațiile dinspre și înspre această regiune deșertică. Având în vedere evenimentele din Tibet de anul trecut, recentele întâmplări din Turkistanul de Est, cunoscut și sub numele de Xinjiang, ar trebui să reprezinte un semnal de alarmă pentru guvernul chinez, în ceea ce privește politicile sale globale privind minoritățile etnice din China.

Mesajul transmis de populația uigură arată că aceste politici au eșuat și că guvernul chinez trebuie să înțeleagă acest lucru și să caute o soluție. Cele opt milioane de uiguri din regiune se plâng de multă vreme de tratamentul pe care îl primesc din partea guvernului central chinez, iar recent, în timpul atacurilor rasiste în masă, guvernul

chinez nu a reușit să protejeze populația uigură împotriva autorilor actelor de violență. Această situație nu are nimic de a face cu războiul terorii, acest concept controversat folosit de guvernul chinez pentru a justifica tratamentul opresiv aplicat uigurilor din Turkistanul de Est.--

Faptul că președintele Hu Jintao a trebuie să-și reducă participarea la reuniunea la nivel înalt G8 din Italia pentru a se întoarce în China arată că guvernul chinez își dă seama că evenimentele din această provincie nu reprezintă doar un incident izolat. Conducerea chineză nu trebuie să caute soluții prin represiune și distrugere, ci trebuie să ia măsuri pozitive, să rezolve principalele preocupări ale populației uigure, în special dacă dorește să arate că China este un stat matur, precum și să creeze o societate armonioasă.

Susțin pe deplin poziția UE, exprimată de le în exercițiu, și anume aceea de a solicita toleranță din partea ambelor părți combatante și de a solicita guvernului chinez să respecte libertatea de exprimare și informare, precum și dreptul la protest pașnic.

Véronique De Keyser (S&D). – (FR) Domnule președinte, actele de violență izbucnite în regiunea autonomă Xinjiang sunt sever reprimite de către guvernul chinez. Confruntările dintre uiguri și chinezii Han au ridicat numărul oficial al deceselor la 186, însă vărsarea de sânge continuă.

China prezintă aceste acte de violență drept un simplu conflict interetnic între chinezii Han și uiguri, însă această situație este de fapt rezultatul aproape inevitabil al politicii sale represive în regiunea Xinjiang. Regiunea este una strategică, însă greu de controlat. Ea reprezintă o principală rută de tranzit și, grație bogăției resurselor sale naturale, precum aurul, petrolul și gazele, este crucială pentru viitorul aprovizionării cu energie a Chinei. Cu toate acestea, populația sa cuprinde multe grupări de altă etnie decât cea chineză, dintre care cei mai numeroși sunt uigurii. Aceștia din urmă reprezintă aproape jumătate din populație și sunt în majoritate musulmani suniți de origine turcă. De un deceniu, aceștia sunt discriminați în mod sistematic și sunt amenințați cu asimilarea și moartea, iar identitatea lor se află în pericol.

De fapt, politica Chinei față de aceste minorități etnice a fost una liberală în anii 1980, însă ea s-a înăsprit cu timpul, iar autoritățile chineze au profitat de evenimentele de la 11 septembrie 2001 pentru a-și face publică lupta împotriva – puteți să remarcați faptul că toate acestea sunt abordate în mod colectiv – terorismului, separatismului și a extremismului religios. În aprilie 2009 Amnesty International a emis un avertisment puternic: după Tibet va veni rândul regiunii Xinjiang. După eșecul politicii de non-violență, separatiștii uiguri vor căuta alte metode de a-și îndeplini cererile de recunoaștere a identității, ceea ce s-a și întâmplat.

Cu toate acestea, China nu-și poate menține coeziunea prin vărsări repetate de sânge. În calitate de stat semnatar al unor acorduri internaționale, aceasta are obligația de a-și proteja minoritățile etnice. În plus, constituția, împreună cu legea din 1984 privind autonomia regională, o obligă să protejeze aceste minorități. Europa va închide în continuare ochii și se va limita doar la a condamna represaliile și la a solicita, fără succes, eliberarea prizonierilor politici? Nu. Drepturile omului reprezintă o problemă politică în China și trebuie să avem curajul să-i reamintim acestui stat faptul că și-a asumat anumite angajamente față de poporul său, precum și pericolul în care se află pe scena internațională dacă nu își respectă aceste angajamente. Așteptăm ca președinția suedeză să ia măsuri puternice în acest sens.

Tomasz Piotr Poręba (ECR). – (PL) Domnule președinte, modul în care protestele au fost soluționate în provincia Xinjiang au confirmat încă o dată natura autoritară a autorităților comuniste de la Beijing. În prezent cel puțin 180 de persoane au decedat, iar 1 600 sunt rănite ca urmare a celui mai semnificativ conflict etnic care a avut loc în China în ultimele decenii. Parlamentul European are obligația de a condamna violența provocată de discriminările din rațiuni etnice sau religioase. Acesta trebuie să fie răspunsul nostru și în acest caz, când puterea unui stat autoritar s-a dezlănțuit împotriva minorității uigure. Aceasta din urmă nu este, însă, singura victimă a guvernelor totalitare.

Cetățenii unei Europe bazate pe valori creștine au o obligație specială față de minoritățile creștine persecutate în alte părți ale lumii. Sursele neoficiale arată că în China această minoritate cuprinde peste 30 de milioane de persoane. Acest lucru înseamnă că reprezentanții unei populații egale ca număr cu populația unui stat european mare sunt hărțuiți, persecutați, împiedicați să-și găsească un loc de muncă, torturați și uciși de autoritățile comuniste chineze. Regimul chinez știe că dorința de libertate și statul de drept sunt sinonime cu creștinătatea și, din acest motiv, încearcă să oprească răspândirea acestei religii. Cu toate acestea, încercările sale de a distruge Biserica se dovedesc a fi zadarnice, pentru că numărul credincioșilor crește constant, de la an la an.

Autoritățile chineze trebuie să înțeleagă că așa-numitul stat central nu poate deveni un stat cu adevărat modern decât dacă începe să respecte principiile fundamentale ale democrației și libertății religiei.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Domnule președinte, dezbateră de astăzi arată încă o dată că punctul slab al UE este Consiliul. Parlamentul a adoptat o poziție foarte clară în ceea ce privește drepturile omului, iar doamna Ashton a ținut un discurs extrem de elocvent, în numele Comisiei. Totuși, din partea Consiliului am auzit doar că acesta condamnă ambele părți pentru violență.

Desigur, trebuie condamnate și actele de violență comise de uiguri. Însă putem compara aceste acte cu ceea ce face o dictatură comunistă, care nu a înțeles nimic din masacrul din piața Tiananmen, care suprimă un întreg popor în mod brutal și sângeros, care amenință acest popor cu etnocidul, prin intermediul unei politici ținute de colonizare? Se pot compara aceste evenimente cu incidente care sunt doar o exprimare a propagandei chineze și care nu sunt investigate de nimeni la nivel internațional? Nu cred.

În prezent, uigurii sunt acuzați de separatism. Putem vorbi, însă, de separatism, dacă o casă ia foc, iar eu încerc să ies din această casă? Putem vorbi de separatism dacă sunt închis pe nedrept și încerc să evadesc? Acesta nu este separatism, ci o expresie a dorinței de a trăi. Dacă uigurii din China ar fi lăsați să trăiască în țara lor natală, în libertate, cu demnitate și independență, nu ar mai exista separatism. Aceasta este singura metodă de prevenire a separatismului.

Uigurii nu reprezintă o minoritate, ci un popor, la fel ca suedezii, care, de fapt, sunt mai puțin numeroși decât chinezii Han. Cu toate acestea, un popor trebuie să fie subapreciat doar pentru că este mai puțin numeros? Trebuie să ne înclinăm în fața unei puteri doar pentru că membrii săi sunt mai numeroși? Nu cred. Prin urmare, Uniunea Europeană are o obligație importantă.

Reprezintă orașul München, iar sediul Congresului mondial al uigurilor se află la München. De asemenea, Radio Libertatea și Radio Europa Liberă au avut în trecut sediul la München. Suntem încă mândri că, în acel moment, am fost vocea libertății. Sunt sigur că într-o zi vom fi la fel de mândri pentru că am fost centrul uigurilor liberi și sper că într-o zi toți uigurii se vor bucura de această libertate.

Evelyn Gebhardt (S&D). – (DE) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, un lucru trebuie afirmat foarte clar: în China există un sistem unificat și nu vrem să lăsăm acest sistem să se distrugă. Respectăm sistemul chinez. Cu toate acestea, aceasta nu înseamnă...

(întrerupere din partea domnului Posselt)

Respectăm sistemul unificat al Chinei. Cu toate acestea, aceasta nu înseamnă că nu trebuie să respectăm și diversitatea popoarelor din China. Acestea sunt valorile pentru care milităm noi, social-democrații.

Dorim ca drepturile cetățenilor, drepturile omului și libertatea popoarelor să se respecte în China. Dorim să se respecte libertatea de exprimare. Dorim ca jurnaliștii să se poată deplasa în mod liber, pentru ca situația să poată fi relatată așa cum este într-adevăr. Aceasta este dorința noastră și doresc să le adresez foarte clar câteva cuvinte colegilor noștri din China: ne așteptăm ca ceea ce pentru noi este un principiu de bază să fie un principiu de bază și pentru dumneavoastră, în China, și anume universalitatea drepturilor omului. Politicienii ne spun în permanență că trebuie să rezolvăm mai întâi problemele sociale, iar apoi putem vorbi despre drepturile omului, însă aceasta este o abordare greșită. Trebuie acționat în sens opus. Pe primul loc trebuie să se afle drepturile omului, iar mai apoi drepturile sociale, care fac parte integrantă din drepturile omului și care nu pot fi separate de acestea.

Prin urmare, am fost foarte dezamăgită de declarația dumneavoastră, domnule Bildt. Am avut impresia că spuneți: să cooperăm la nivel economic, aceasta este principala noastră preocupare, iar toate celelalte aspecte nu ne interesează în mod deosebit. Nu aceasta este abordarea de care avem nevoie. Trebuie să adoptăm abordarea care ne-a fost prezentată de Comisia Europeană și anume să spunem că dorim mai întâi o bază comună pentru munca noastră, o bază pe care să ne putem clădi cooperarea, pentru că dorim cooperare – acest lucru este clar – însă nu pe orice bază, ci pe o bază corectă, care să respecte demnitatea umană.

Nirj Deva (ECR). - Domnule președinte, doresc să îl felicit pe dl Bildt pentru discursul foarte echilibrat. Cred în frontierele statului național, așa cum sunt ele recunoscute de ONU, și, deci, mă opun violenței separatiste, indiferent unde se produce aceasta, în Cașmir, în Indonezia, în Sri Lanka, unde m-am născut, în Irlanda de Nord, unde am fost atacat cu o bombă, în Spania sau chiar în China.

Îmi pare rău că în China, o țară foarte importantă pentru UE, au fost rănite 1 680 de persoane, iar 184 au fost ucise. Problema a început la o fabrică de jucării din Guangdong și s-a răspândit. Printre cei uciși în revoltele din Urumqi s-au numărat 137 de chinezi Han și 46 de uiguri. Această situație este una deplorabilă. Trebuie să o condamnăm.

Dacă aceste acte ar fi încurajate și comise de forțe externe, în special de forțe fundamentaliste separatiste, ele ar trebui urmărite de Tribunalul Penal Internațional.

Dacă ele au cauze interne, ele sunt de competența poliției din China, pe care trebuie să o sprijinim. Locuim într-o lume mică. Trebuie să locuim împreună. UE este un exemplu clar pentru acest lucru. Susținerea separatismului, indiferent unde se produce acesta, contravine spiritului UE. Nu putem lucra în direcția unificării Europei în timp ce încurajăm divizarea Chinei. Acesta este drumul spre haos și conflicte.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Problema este unde ne aflăm în această situație? Suntem de partea Chinei sau a pieței Tiananmen? Suntem de partea Chinei sau a Tibetului? Suntem de partea Chinei sau a regiunii uigurilor? Suntem de partea celor 1,2 miliarde de chinezi sau a celor 8 milioane de uiguri? Suntem de partea represiunii, a introducerii unui mod străin de viață, a unui trai confortabil, a sănătății și a banilor, sau de partea unui trecut rustic, nomad, care recunoaște că antrenează sărăcie și boli, însă care păstrează cultura și libertatea? Discursurile ținute de unul sau doi dintre colegii mei amintesc de limbajul dictatorilor fostelor regimuri est-europene. O mamă cu 11 copii poate fi teroristă? O femeie care a fost închisă și care are doi copii încă în închisoare? Unde ne aflăm în această situație? Aceasta este întrebarea. Ne aflăm de partea autonomiei aparente sau a autonomiei reale? Ne aflăm de partea represiunii, a unui mod străin de viață, a exploatării bogățiilor naturale ale regiunii uigurilor sau de partea păstrării culturilor, a libertății și a dreptului popoarelor la autodeterminare? Pentru mine este evident de ce parte mă aflu. Sper că acest lucru este clar și pentru colegii mei. Trebuie să ne împrietenim cu China pentru ca aceasta să poată învăța de la noi. Cu toate acestea, acest lucru trebuie făcut oferind un exemplu în domeniul drepturilor omului, al libertăților, al autodeterminării și autonomiei. Încă mai avem foarte multe de făcut. Mă gândesc, în acest sens, la statele care au aderat recent.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Am ascultat introducerea făcută de Consiliu și de Comisie și, probabil este o problemă de interpretare, însă nu am auzit nici măcar o singură dată cuvântul „uiguri” și, desigur, acesta este subiectul pe care îl discutăm astăzi. Regretăm suferințele de decese produse și, de asemenea, numărul și mai mare de răniți.

Uniunea Europeană susține ferm drepturile fundamentale, drepturile omului, drepturile civile și demonstrațiile pașnice. Asistăm la reprimarea puternică a tuturor acestora. Am înțeles din introducere că este nevoie de dialog. Și eu doresc să subliniez această necesitate. Dialogul este extrem de important. Totuși aș dori să aflu de la Consiliu și de la Comisie ce măsuri tangibile intenționează să adopte pe termen scurt.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Domnule președinte, purtăm această dezbatere în baza naturii universale a drepturilor omului, dar și în baza necesității unui parteneriat global. S-a menționat o societate armonioasă. Acesta este unul dintre sloganurile Partidului Comunist Chinez, însă înseamnă mai mult decât atât: reflectă o speranță profundă a poporului chinez. O societate armonioasă nu înseamnă doar mascarea relațiilor autoritare. Cred că am putea sprijini poporul chinez în realizarea unei societăți armonioase.

Un parteneriat implică purtarea unor discuții clare. Când vorbim despre regiunea Xinjiang, trebuie să menționăm și cuvântul „uiguri”. Cu toate acestea, o discuție clară nu înseamnă o discuție în contradictoriu – trebuie să evităm o astfel de situație.

Doresc să-i spun un ultim lucru domnului Posselt. Dumnealui a vorbit de separatism. Domnule Posselt, știu că partidul dumneavoastră bavarez știe ceva despre acest subiect, însă cred că trebuie să urmărim direcția domnului Brok și să vorbim despre continuarea politicii pentru o singură China.

Struan Stevenson (ECR). – Domnule președinte, ar fi o mare greșală să amplasăm China în aceeași categorie cu Iranul, în urma dezbaterii de astăzi. UE are o relație foarte bună cu China și cred că trebuie să avem grijă ca discuțiile noastre privind recente evenimente din Urumqi să fie precise și bazate pe fapte.

Incidentul din 5 iulie a implicat un atac premeditat al uigurilor asupra chinezilor Han din orașul respectiv. După cum știm, anumiți militanți din rândul populației uigurilor din Xinjiang sunt fundamentalisti islamici, care solicită un stat separat. Aceștia au organizat un atac violent, care a dus la moartea unui număr de 137 de chinezi Han. Deci, marea majoritate a celor uciși au fost chinezi Han. Guvernul chinez a folosit în mod corespunzător poliția și armata pentru a înăbuși violențele și a opri atacurile de ripostă ale chinezilor Han asupra uigurilor. Ce altceva ar fi trebuit să facă? Să ne bazăm, deci, criticile pe fapte și să nu acuzăm China pe nedrept.

Sabine Lösing (GUE/NGL). – (DE) Domnule președinte, cred că acest conflict este prezentat foarte frecvent într-o manieră unilaterală. Sunt de acord cu vorbitorul anterior că, în acest caz, uigurii atacă frecvent chinezii Han și că, într-adevăr, o parte dintre aceste atacuri sunt provocate de motive rasiale.

(Interpelări)

De exemplu, am citit un interviu cu o femeie uigură, care spunea: V-ar plăcea să fiți guvernați de comuniști galbeni? Uigurii se bucură de multe privilegii în regiunea lor, de exemplu li se permite să aibă mai mulți copii, să își practice religia chiar și în timpul programului de lucru și există mult mai multe exemple în acest sens. O mare parte din chinezii Han din regiune îi invidiază.

Trebuie să observăm această situație cu foarte mare atenție și să îi investigăm cauzele și efectele. Uneori problemele nu se află acolo unde avem noi impresia. Trebuie să fim atenți să nu adoptăm o poziție unilaterală.

Trebuie să sprijinim China pentru ca aceasta să-și poată rezolva problemele. Opinia unilaterală atât de frecvent prezentată în acest Parlament este periculoasă, din punctul meu de vedere. Guvernul chinez are eșecurile sale, iar politica sa față de grupurile minoritare prezintă, desigur, carențe. Cu toate acestea, acesta arată că dorește să progreseze în multe domenii. Trebuie să-l ajutăm în acest sens, prin cooperare, inclusiv printr-o cooperare critică, bazată pe încredere.

Carl Bildt, le în exercițiu al Consiliului. – Domnule președinte, cred că această dezbatere a reflectat într-adevăr complexitatea problemei cu care ne confruntăm. S-au discutat probleme precum sistemul diferit pe care îl are China și evoluția acestui sistem, importanța acordată drepturilor omului și necesitatea sprijinirii Chinei în direcția dezvoltării către o societate mai deschisă, către o mai bună respectare a drepturilor omului, precum și în vederea rezolvării problemelor legate de drepturile minorităților, probleme cu care China se confruntă în prezent.

Din păcate, China nu este unicul stat din lume care se confruntă cu astfel de probleme și cu actele de violență etnică care au fost văzute în ultimele zile pe străzile din orașul Urumqi. Violența etnică este întotdeauna nocivă. Aceasta trebuie condamnată și trebuie să-i susținem pe cei care încearcă să ajungă la o reconciliere în această situație, pe baza respectului pentru drepturile omului, cunoscând din propria noastră istorie complexitatea acestor probleme.

Domnul Bütikofer a menționat conceptul unei societăți armonioase. Cu toții dorim să ne dezvoltăm și să trăim în societăți armonioase și trebuie să vedem în mod clar ce putem face pentru a ajuta China să se dezvolte ca o societate considerată ca fiind armonioasă de toți cetățenii acestui stat. China nu și-a atins încă acest obiectiv. De fapt, puține societăți l-au atins, însă acest lucru este evident. Pe de altă parte, doresc să observ faptul că în declarațiile inițiale ale domnilor Brok, Severin și Watson am găsit o înțelepciune ce ne poate îndruma viitoarele deliberări, pe măsura ce vom avansa în relația importantă pe care dorim s-o avem cu China, înțelegând complexitatea acestei relații în toate dimensiunile sale.

PREZIDEAZĂ: DL MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Vicepreședinte

Președintele. – Dezbaterea este închisă.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Helmut Scholz (GUE/NGL), în scris. – (DE) Rezolvarea conflictului trebuie să reprezinte un dialog, nu o condamnare pentru milioanele de uiguri din China. Regretăm confruntările sângeroase, persoanele care și-au pierdut viața și răniții din regiunea Xinjiang. Acțiunile poliției și ale forțelor de securitate au fost exagerate și dăunează obiectivelor de creștere economică și stabilitate ale guvernului chinez. În același timp, nu putem acuza China de genocid cultural. Guvernul depune eforturi pentru a ajunge la un echilibru între autonomia grupurilor minoritare și modernizare, într-un stat multiethnic. În calitate de partener, UE trebuie să susțină dezvoltarea Chinei din punctul de vedere al democrației și al statului de drept, fără a neglija aspectele istorice, geografice și culturale speciale ale acestui stat. Informațiile părtinitoare vor împiedica purtarea unui dialog și nu vor compensa o politică în care drepturile omului nu sunt garantate în mod corespunzător. China este un partener important pentru Europa, împreună cu Statele Unite și Rusia. Combaterea crizei financiare, lupta împotriva sărăciei, oprirea schimbărilor climatice, asigurarea securității energetice și garantarea alimentării cu apă nu se pot obține fără eforturile Republicii Populare Chineze. Majoritatea uigurilor sunt înspăimântați de evenimentele de săptămâna trecută și, mai presus de toate, vor să trăiască din nou în pace. Guvernul chinez știe că acest conflict nu se poate rezolva prin violență. Putem susține dialogul dintre chinezii Han și uiguri și alte grupuri minoritare, în loc să rămânem o forță care se amestecă din exterior, cu metode inapte, așa cum procedăm de decenii întregi. Stabilirea unui dialog structurat în vederea dezvoltării statului de drept în China este o sarcină mai importantă pentru Parlamentul European.

10. Honduras (dezbateri)

Președintele. – Următorul punct se referă la declarațiile Consiliului și ale Comisiei privind situația din Honduras.

Carl Bildt, le în exercițiu al Consiliului. – Domnule președinte, lumea este un spațiu întins. Sunt recunoscător pentru că am șansa de a mă concentra asupra situației din Honduras și asupra gravității evenimentelor de acolo, evenimente grave nu numai pentru Honduras, ci și pentru întreaga regiune. Voi încerca să fiu cât mai succint.

De la începutul acestei crize de luna trecută, președinția a condamnat acțiunea militară îndreptată împotriva președintelui Zelaya, care a fost ales în mod democratic, indiferent de orice altceva s-ar spune. Această acțiune a încălcat ordinea constituțională din Honduras.

Am solicitat restabilirea deplină a acestei ordini constituționale și am cerut tuturor părților și instituțiilor să se abțină de la utilizarea violenței sau de la discuții despre violență și să încerce să găsească o soluție rapidă și pașnică.

Cred că așa cum și noi ne așteptăm, atunci când există probleme în diferite părți ale Europei, ca Uniunea Europeană să ia inițiativa, iar restul lumii să ne sprijine eforturile, politica noastră a acționat acum în sensul susținerii Organizației Statelor Americane în eforturile sale de a găsi, prin dialog și compromis, o soluție la problemele cu care se confruntă.

În prezent, niciunul dintre ambasadorii noștri nu se află în Honduras. Totodată, nu avem în prezent niciun contact diplomatic.

Salutăm efortul recent al președintelui costarican Oscar Arias, laureat al Premiului Nobel pentru Pace, de a încerca reconcilierea diferențelor existente. Până acum acest lucru s-a dovedit a fi – într-un mod deloc surprinzător – o sarcină destul de dificilă. Vestea că în această sâmbătă vor avea loc noi întâlniri, sub conducerea președintelui Arias, îmi dă speranțe. Trebuie să-l încurajăm să continue aceste eforturi și trebuie să le cerem ambelor părți să fie gata să ajungă la un compromis, respectând integral constituția statului Honduras.

Voi încheia subliniind cât de important este ca în acest an să aibă loc alegeri prezidențiale corecte, oportune și transparente în Honduras, imediat după depășirea acestei crize. Statul de drept și respectul pentru drepturile omului trebuie să rămână piatra de temelie a guvernelor democratice la nivel internațional; acest lucru este, desigur, valabil și pentru America Centrală, pentru America Latină, pentru întreaga Americă.

Catherine Ashton, membră a Comisiei. – Domnule președinte, îmi face din nou plăcere să îmi aduc contribuția succintă la această dezbatere privind criza politică din Honduras, în numele kolei mele, Benita Ferrero-Waldner.

După mulți ani, America Latină trece printr-o nouă perioadă de ruptură instituțională. Criza din Honduras ne arată cât de fragile sunt statul de drept și cadrul instituțional de rezolvare a conflictelor în unele state latino-americane și, într-adevăr, cum se pot afunda în criză aceste state, mai ales într-o perioadă de puternică polarizare politică.

Comisia a reacționat prompt. Ne-am exprimat profunda îngrijorare în legătură cu evenimentele din Honduras și am subliniat importanța deosebită pe care o acordăm respectului pentru statul de drept, pentru democrație și instituțiile alese în mod democratic. Am solicitat tuturor părților implicate să își rezolve în mod pașnic diferențele, în spiritul respectului față de cadrul legal al statului, și să se implice prompt într-un dialog în interesul păcii și stabilității în țară.

Am regretat confruntările violente, mai ales pentru că au dus la pierderi de vieți omenești și am solicitat tuturor părților implicate să manifeste moderație și toleranță. Comisia a declarat că este pregătită să susțină toate inițiativele care vizează o soluționare pașnică a crizei și restaurarea ordinii constituționale.

După cum a afirmat și președinția, am susținut inițiativa Organizației Statelor Americane și a secretarului general al acesteia, dl Insulza, care, din păcate, nu a avut succes. Salutăm eforturile de mediere ale președintelui costarican și avem încredere că acestea vor duce la o rezolvare pașnică a crizei.

În urma evenimentelor din Honduras și după consultarea guvernelor din America Centrală și din statele membre UE, s-a decis amânarea următoarei runde de negocieri în vederea încheierii unui acord de asociere

cu America Centrală, negocieri care trebuiau să aibă loc între 6 și 10 iulie la Bruxelles. Însă avem încredere că aceste negocieri pot fi reluate cât mai curând posibil.

Din nou, după cum a afirmat președinția, ca răspuns la gravitatea situației, ambasadorul local al președinției UE a fost chemat pentru consultări, iar toți ceilalți ambasadori ai statelor membre UE au părăsit țara.

În strânsă cooperare cu președinția și cu statele membre, vom continua să analizăm modurile în care putem contribui la soluționarea crizei. Deocamdată nu s-a hotărât suspendarea cooperării, însă au fost suspendate angajamentele financiare privind sprijinul bugetar.

Știm foarte bine că evenimentele din Honduras pot crea un precedent periculos, un regres din punctul de vedere al democrației și că ele pot destabiliza regiunea. Prin urmare, vom urmări în continuare situația îndeaproape și vom susține toate eforturile de găsire a unei soluții pașnice. Vom ține Parlamentul la curent în legătură cu evoluția situației.

José Ignacio Salafrañca Sánchez-Neyra, în numele Grupului PPE. – (ES) Domnule președinte, faptul că un președinte ales a fost ridicat de acasă *manu militari*, urcat în avion și lăsat într-o țară străină este ceva ce trebuie condamnat categoric și fără rezerve, din punct de vedere democratic.

Domnule președinte, plecând de la această situație trebuie să spun că observația lansată de mai mulți analiști de renume, precum Mario Vargas Llosa, este deosebit de semnificativă: cei mai aprigi apărători ai președintelui demis Zelaya – care, să nu uităm, se bucură de susținerea tuturor partidelor politice, inclusiv de cea a propriului partid, precum și de susținerea Curții Supreme de Justiție împotriva Congresului Național al Republicii – reprezintă de fapt regimuri caracterizate de o încălcare sistematică a drepturilor omului și de un declin progresiv al libertăților individuale, după cum a recunoscut și Parlamentul în ultimul raport privind situația drepturilor omului la nivel mondial.

Trebuie să găsim o soluție pentru această situație. În exercițiu al Consiliului a declarat: Uniunea Europeană trebuie să faciliteze o revenire la normalitatea democratică, susținând eforturile celui care lucrează în vederea stabilizării situației din regiune, și anume președintele costarican Óscar Arias.

În al doilea rând, în ceea ce privește viitoarele alegeri prezidențiale, Uniunea Europeană trebuie să pună la dispoziția Hondurasului întreaga sa experiență legată de observarea electorală și să se pregătească să trimită o misiune de observare a alegerilor din partea UE.

În final, domnule în exercițiu al Consiliului, este important ca Uniunea Europeană să acționeze în mod coerent, fără standarde duble. Este inacceptabil ca, pe de o parte, Uniunea Europeană să faciliteze și să-și intensifice dialogul politic cu singura țară nedemocratică din regiune și, pe de altă parte, să facă cetățenii uneia dintre cele mai sărace țări din America Latină să plătească pentru greșelile liderilor lor, lucru pe care dl Zelaya nu l-a uitat cu siguranță.

Domnule în exercițiu al Consiliului, dnă comisar, și eu cred că Uniunea Europeană trebuie să aibă o prezență activă în regiune, așa cum a afirmat dl Bildt. Această prezență activă se manifestă în prezent la nivelul negocierilor asupra acordului de asociere, care se apropie de sfârșit. Domnule președinte, nevinovații nu trebuie să sufere pentru cei vinovați și, prin urmare, cred că trebuie să ne gândim la o reluare rapidă a negocierilor, imediat după rezolvarea conflictului.

Luis Yañez-Barnuevo García, în numele Grupului S&D. – (ES) Domnule președinte, ne alăturăm comunității internaționale care condamnă în unanimitate această situație, nu numai din cauza gravității situației în sine și a prăbușirii ordinii constituționale, după cum au arătat le în exercițiu al Consiliului și dna comisar, ci și pentru că această situație creează un precedent extrem de grav într-o regiune care, cu multă muncă și efort, a reușit să restabilească democrația pe continent, cu rare excepții.

Prin urmare, nu putem accepta această situație. Uniunea Europeană și statele membre au făcut ceea ce trebuia chemându-și înapoi ambasadorii, anulând orice formă de cooperare și suspendând negocierile cu regiunea. Sunt de acord cu le în exercițiu al Consiliului și cu le Comisiei că acum trebuie să susținem negocierile conduse de președintele social-democrat costarican, Óscar Arias, laureat al Premiului Nobel pentru Pace, și să nu provocăm acte represive sau insurecționale de violență.

Acesta nu este momentul să analizăm greșelile reale sau presupuse pe care le-a făcut președintele Zelaya, care mai are șase luni de mandat; nu aceasta este problema actuală. Acum este momentul să analizăm prăbușirea foarte gravă a ordinii constituționale din Honduras, provocată de forțele armate (desigur, cu sprijinul Congresului și al aparatului judiciar, însă în mod complet ilegal și ilegalt).

Vom avea timp suficient pentru a analiza ceea ce se va întâmpla în viitor, însă astăzi trebuie să solicităm fără nicio ezitare reinstaurarea în funcție a președintelui Zelaya; dumnealui este președintele constituțional al țării până în ianuarie 2010.

Izaskun Bilbao Barandica, în numele Grupului ALDE. – (ES) (Vorbește puțin în limba bască.) Domnule președinte, vorbesc în bască, o limbă minoritară care nu este încă oficială în acest Parlament: limba bască. Sper că acest lucru se va întâmpla în viitor, așa cum s-a întâmplat și în cazul altor limbi și că, prin urmare, voi putea vorbi limba mea maternă și limba Țării Basce.

Acestea fiind spuse, și eu și grupul meu suntem de acord că lovitura de stat – pentru că aceasta a fost o lovitură de stat – care a avut loc în Honduras trebuie respinsă în mod direct. Poate că unii consideră că, înainte de toate, a fost o greșeală să se consulte voința poporului; însă nu ne aflăm aici pentru a analiza acest lucru. Sunt de acord că atât Comisia, cât și Consiliul trebuie să lucreze în vederea facilitării reinstaurării ordinii constituționale și instituționale care a fost răsturnată și să asigure întoarcerea președintelui hondurian, ales în mod legitim de poporul său.

Și eu sunt îngrijorată în legătură cu atacurile suferite de o parte dintre membrii guvernului, aflați în misiuni oficiale diplomatice în Honduras, care, după cum am auzit, au fost chemați înapoi. Desigur, după cum a procedat și reprezentantul Comisiei, grupul meu susține, de asemenea, toate măsurile luate de Organizația Statelor Americane în direcția rezolvării și soluționării acestui conflict.

Grupul meu crede că Europa trebuie să contribuie la consolidarea democrației în Honduras, să asigure dezvoltarea drepturilor fundamentale și, prin urmare, să se asigure că dialogul politic este singurul mecanism utilizat pentru a ne apropia de o soluție la problema cu care ne confruntăm în prezent.

Este inutil să mai spunem că și noi susținem activitatea laureatului Premiului Nobel pentru Pace, dl Óscar Arias și că sperăm că, după luarea măsurilor care se impun, vor putea avea loc noi alegeri în luna noiembrie 2009, în spiritul transparenței și al respectului total pentru sistemul democratic și pentru drepturile omului. Și eu sper că situația actuală ne va permite să continuăm negocierile, pentru a încheia acordul de asociere cu Uniunea Europeană.

Raül Romeva i Rueda, în numele Grupului Verts/ALE. – (ES) Domnule președinte, și eu doresc să profit de această șansă pentru a condamna și a-mi exprima consternarea în legătură cu recente evenimente din Honduras.

În calitate de vicepreședinte al Delegației pentru relațiile cu țările din America Centrală am urmărit situația din această țară și din regiune în ultimii ani; pentru mine este deosebit de semnificativ și important faptul că acest subiect se discută în acest Parlament în prima zi de dezbateri politice. Acest lucru arată că este o problemă fundamentală: acest eveniment are trista și regretabila onoare de a fi prima *lovitură de stat* într-o țară din America Centrală în secolul XXI și nu trebuie să uităm acest lucru.

Prin urmare, condemn în mod ferm această *lovitură de stat* împotriva președintelui Zelaya și solicit Uniunii Europene să nu îl recunoască pe liderul acestei mișcări, Roberto Micheletti. În plus, cred că este vital ca Uniunea Europeană să insiste în direcția restabilirii ordinii constituționale, lucru pe care îl și face de altfel. Este esențial ca alegerile din luna noiembrie 2009 să fie pregătite în mod serios, responsabil și credibil și mă bucură faptul că s-au suspendat negocierile care vizau negocierea unui acord de asociere cu această regiune, cel puțin pentru moment.

Solicit, de asemenea, suspendarea ajutoarelor comerciale, așa cum au făcut și Banca Mondială și Statele Unite, cu excepția ajutoarelor umanitare.

Pe lângă aceste măsuri, cred că este important să reținem necesitatea efectuării unei investigații clare și concise în legătură cu persoana responsabilă pentru această *lovitură de stat*. Desigur, multe persoane sunt responsabile, în spatele acestei lovituri există multe interese, iar, în unele cazuri, nici măcar nu le cunoaștem numele.

Cred că Uniunea Europeană trebuie să facă presiuni pentru efectuarea unei astfel de investigații și, în acest sens, trebuie să trimitem pe teren delegații internaționale permanente, care să susțină mișcările create în Honduras, mișcări care solicită, cer și reclamă democrația ce le-a fost răpită.

Willy Meyer, în numele Grupului GUE/NGL. – (ES) Domnule președinte, la patru zile după lovitura de stat, grupul meu parlamentar a hotărât să mă trimită la Tegucigalpa pentru a observa *la fața locului* consecințele acestei lovituri militare, ale acestei *lovituri de stat*. La Tegucigalpa am asistat la consecințele oricărei lovituri militare, respectiv: represiune; lipsa libertății; mandate de arestare emise împotriva membrilor parlamentului

care nu susțineau lovitura; arestarea liderilor grupurilor sociale; spitale, pline de răniți, care profitau de asediu. Aceasta a fost imaginea detaliată pe care am observat-o acolo.

Salut răspunsul Consiliului și al Comisiei Europene, pentru că acesta este singurul răspuns posibil. În primul rând, trebuie respectate toate cerințele Organizației Statelor Americane. Doresc să spun că, în urma întâlnirii cu secretarul general al Organizației Statelor Americane, am aflat că aceștia sunt foarte clari în această privință: orice acțiune întreprinsă de guvernul ilegal al liderului loviturii, Roberto Micheletti, va fi considerată nulă de drept și, prin urmare, Organizația Statelor Americane a decis că nu va respecta niciun fel de alegeri organizate de acest guvern.

Sper că și Uniunea Europeană va urma același cod de conduită, aceeași foaie de parcurs, astfel încât orice acțiune a acestui guvern să nu fie considerată legitimă. Prin urmare, în aceste împrejurări nu vom putea observa alegerile falsificate de un guvern care a ajuns la putere printr-o lovitură de stat.

Din punctul meu de vedere, aceasta va fi o săptămână decisivă. Le Zelaya, singurul președinte al Hondurasului, a fost foarte clar: a spus că mai lasă să treacă o săptămână și, dacă la negocierile din Costa Rica nu se hotărăște, într-o săptămână, că trebuie să se întoarcă, dumnealui se va întoarce oricum.

Prin urmare, având în vedere decizia singurului președinte legitim, sper că Parlamentul, Instituțiile, Consiliul și Comisia vor susține decizia acestuia, așa cum procedează Organizația Statelor Americane, așa cum procedează Națiunile Unite și, de asemenea, Statele Unite. În consecință, cred că este foarte important ca o astfel de inițiativă prin care se solicită reinstaurarea puterii constituționale și a președintelui Zelaya să devină o trăsătură definitorie a Parlamentului.

Stimați colegi, sper că vom ajunge la decizia fermă că Parlamentul condamnă fără rezerve această *lovitură de stat* și susține reinstaurarea în funcție a președintelui Zelaya. De asemenea, sper că vom aviza favorabil toate inițiativele organizațiilor internaționale.

Kader Arif (S&D). – (FR) Domnule președinte, dnă comisar, doamnelor și domnilor, doresc să încep prin a mă alătura antevorbitorilor mei în a condamna în termenii cei mai duri mai dur această *lovitură de stat* împotriva guvernului președintelui hondurian Zelaya. Reținerea arbitrară a acestuia și expulzarea sa din țară încalcă ordinea constituțională, care trebuie reinstaurată cât mai curând posibil. Lovitura militară prin care Roberto Micheletti s-a autoproclamat președinte ne duce cu gândul la cele mai întunecate perioade din istoria Americii Centrale, iar acest atac asupra democrației este inacceptabil din punctul nostru de vedere.

Salut, prin urmare, decizia Organizației Statelor Americane de a suspenda participarea Hondurasului la această organizație și acceptarea președintelui Oscar Arias ca mediator pentru găsirea unei soluții.

Cu toate acestea, dnă comisar, sunt preocupat de relațiile comerciale ale Uniunii Europene cu această țară. În ultimele luni au avut loc negocieri între Comisia Europeană și America Centrală în legătură cu un nou acord de asociere. În urma acestei *lovituri de stat*, s-au anulat întâlnirile programate pentru săptămâna trecută. Ar trebui să ne bucurăm. Cred că v-am înțeles, însă aș dori mai multe detalii. A decis Comisia să suspende negocierile până ce situația politică instituțională din Honduras revine la normal? Aceasta este cerința mea și a grupului meu, însă aș dori mai multe informații în ceea ce privește poziția Comisiei în această problemă.

Dnă comisar, o altă problemă pe care doresc s-o aduc în discuție este cea a Sistemului de preferințe generalizate Plus, de care beneficiază Hondurasul. Mai multe organizații ale societății civile au raportat decizii arbitrare și încălcări ale drepturilor omului începând cu momentul acestei *lovituri de stat*, în special în ceea ce privește libertatea de circulație, asociere și exprimare. Comisia Europeană trebuie să fie foarte fermă în acest sens. Sistemul GSP+ este un stimulent, ale cărui beneficii depind de angajamente clare. Avem dovezi mai mult decât suficiente pentru a pune sub semnul întrebării îndeplinirea angajamentelor asumate de statul Honduras, condus de noul președinte autoproclamat. Prin urmare, solicit Comisiei să lanseze o investigație în legătură cu posibilitatea suspendării temporare a preferințelor acordate Hondurasului în baza sistemului GSP+.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL). – (FR) Domnule președinte, principiile noastre pașnice nu trebuie să ne facă să dăm impresia că, solicitând toleranță din partea ambelor părți implicate în conflictul actual, credem că aceia care au comis această *lovitură de stat* din Honduras și guvernul constituțional au aceeași vină. În acest caz, violența insurgenților care susțin întoarcerea președintelui Zelaya este legitimă, iar cea a puciștilor este ilegală.

Implicarea personală a șefilor de stat sau de guvern din America Centrală și de Sud, pentru a asigura întoarcerea necondiționată la putere a președintelui constituțional, Manuel Zelaya, arată că întregul continent dorește încetarea definitivă a perioadei acestor *lovituri de stat* și a dictaturilor.

În urma deciziilor unanime ale ONU și ale tuturor organizațiilor de cooperare regională, Europa trebuie să joace un rol în această luptă, pentru că este vorba despre o luptă, nu despre un acord. Este vorba despre o luptă istorică. Europa trebuie să înceteze orice relație politică sau comercială și orice negociere cu regimul scizionist, până în momentul întoarcerii necondiționate și nenegociabile la putere a președintelui Zelaya, pentru că, atunci când este vorba de democrație, nu trebuie să existe nicio negociere. De asemenea, Europa trebuie să solicite administrației Obama și Statelor Unite să înceteze relațiile comerciale și militare cu acest regim scizionist. Acesta este prețul la care vom arăta că ne ridicăm la înălțimea principiilor pe care susținem atât de frecvent că le respectăm, pentru a le putea critica pe ale celorlalți.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Domnule președinte, situația din Honduras impune ca Uniunea Europeană să ia măsuri specifice și hotărâte, care să conducă la stabilizare, să reinstaureze ordinea constituțională și să prevină agravarea conflictului dintre susținătorii și opozanții președintelui demis Zelaya. Prin urmare, susțin inițiativa propusă de dl Salafranca, aceea de a spune cât mai curând posibil că se poate trimite în Honduras o misiune avizată favorabil de Parlamentul European.

Părțile combatante trebuie conduse cât mai curând posibil spre începerea negocierilor, ceea ce va permite ajungerea la un acord care să-i ofere președintelui Zelaya posibilitatea să revină în funcție până la finalul mandatului, însă fără a putea modifica constituția pentru a putea fi reales. O soluție precum aceasta ar da speranțe de stabilizare a situației, deși este posibil ca ea să nu fie acceptată de ambele...-

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). - (EL) Domnule președinte, consider că Parlamentul European și Uniunea Europeană trebuie să facă modificările necesare astfel încât lovitura de stat din Honduras să dureze cât mai puțin posibil, președintele Zelaya să revină în țara sa și să se încheie într-un final șirul loviturilor militare din America Latină și Centrală.

Trebuie să avem în vedere progresul enorm și schimbările democratice prin care au trecut în ultimii ani o serie de țări, modificări care consolidează libertățile constituționale și democratice, care apără conceptul și esența politicii în fața poziției necontrolate a pieței ce încearcă să o elimine și care depășesc vechile granițe ale neocolonialismului. Din acest motiv, cred că trebuie ca Europa să-și asume responsabilitatea de a lua măsuri pacifiste la nivel internațional și de a restabili legăturile democratice și de solidaritate cu popoarele și țările aflate de cealaltă parte a Atlanticului.

Carl Bildt, le în exercițiu al Consiliului. – Domnule președinte, cred că toți cei care au vorbit s-au exprimat foarte deschis în favoarea apărării democrației și ordinii constituționale în întreaga Americă Latină. Aceasta reprezintă, desigur, o condamnare a evenimentelor care au avut loc. Indiferent de împrejurări, nu putem trimite armata să aresteze președintele ales al unei țări și nu-l putem trimite în străinătate. Indiferent de împrejurări, trebuie să fim foarte clari în această privință; poziția noastră este foarte clară.

Pentru a rezolva situația, trebuie să ajungem la un anumit compromis, la un anumit acord. Având în vedere observațiile domnului Salafranca și ale celorlalți colegi, toată lumea este de acord că președintele Arias este, probabil, persoana cea mai potrivită pentru a realiza acest compromis. Probabil că acesta va trebui să aloce o perioadă de timp negocierilor cu reprezentanții ambelor părți, însă cred că este important faptul că se bucură de sprijinul nostru, precum și de sprijinul altor state americane, în eforturile sale deosebite depuse.

În ceea ce privește soluția care va fi adoptată, aceasta trebuie decisă de dumnealui și aprobată de cei implicați. Desigur, plecând de la ceea ce am afirmat inițial, dorim reinstaurarea ordinii constituționale. Întoarcerea președintelui Zelaya este o necesitate din punctul de vedere al reinstaurării ordinii constituționale. Probabil nu este suficientă și, mai mult ca sigur, vor exista și alte elemente care să conducă la o reinstaurare deplină a ordinii constituționale.

Ceea ce solicităm, deci, prin reinstaurarea și reîntoarcerea președintelui Zelaya este un element necesar, dar, mai mult ca sigur, insuficient pentru reinstaurarea ordinii constituționale, care este vitală pentru relația noastră cu Hondurasul, pentru dezvoltarea acestui stat și pentru credibilitatea ordinii constituționale și a democrației în această regiune.

Președintele. – Dezbateră este închisă.

11. Comunicarea propunerilor Conferinței președinților: consultați procesul-verbal

12. Ordinea de zi a următoarei ședințe: consultați procesul-verbal

13. Ridicarea ședinței

(Ședința s-a încheiat la ora 17.30)